

MATKA USTAVIČNEJ POMOCI

Tretie vydanie.

Podáva:
P. FR. KOP. ~~CSFR~~.

Vydalo
Vydavateľstvo „~~ZIVOTOM~~“.

IMPRIMI POTES.

Bratislava, 2. nov. 1945.

Joz. Lavička, CSSR.
viceprovinciál.

IMPRIMATUR.

Trnava, 15. nov. 1945, č. 4762/1945.

Joz. Minárik,
gen. vikár.

Ako verní synovia sv. Cirkvi, podrobujeme sa vo všetkom dekrétu pápeža Urbana VIII., neprikladajúc uvedeným zázrakom a zjaveniam inú, iba ľudskú hodnovernosť.

Prívet.

Motto: *Blahoslavený človek, ktorý ma počúva a ktorý bdie pri mojich dverách každodenne a strežie na prahu mojich dvier.*

(Prísl. 8, 34.)

Nepoznám ťa, drahá duša, ktorá túto knižočku berieš do rúk a pozeráš na obraz Matky Ustavičnej Pomoci, predsa však viem, že si z raja vyhnaným dieťaťom Evy, nariekajúcim a plačúcim v tomto slzavom údolí. Nech si muž, nech žena, dieťa, mládenec alebo panna, boháč alebo žobrák, učený či neučený, zdravý či chorý, čnostný alebo hriešny, v každom veku, v každom povolaní a postavení máš istý kríž, v ktorom hľadáš potechu a pomoc. Hádam ťa trápi choroba a vzdycháš už niekoľ-

ko rokov: „Ach, čo sa natrpím! Krutá choroba, kedy sa ťa zbavím?“ Alebo si chudobný. Pozeráš, ako vtáčik prináša svojim malučkým potravu a vidíš svoje hladujúce deti a nariekaš: „O koľko je ten vtáčik šťastlivejší odo mňa. Má hniezdo a nájde si každý deň potravu. A ja, úbohý, nemám, čím by som utíšil plač detí, volajúcich: „Otecko, mamička, je mi zima, som hladný! Dajte mi chleba!“ — Alebo sedíš pri posteli ťažko chorého manžela, manželky, dieťaťa a vo veľkom zármutku pozoruješ jeho smrteľný zápas a nemôžeš mu pomôcť. — Vari si opustená sirota, ktorá požíva kúsok čierneho, s hnevom hodeného chleba, a zmáča ho horkými slzami. Azda máš zlé miesto a odmenou za vernú službu sú ti iba neláskavé slová. Alebo si bez miesta a tých niekoľko ušetrečných korún ubúda vždy viac, ty však nemáš službu ani prácu. Azda horko pláčeš nad nezdarnosťou svojho die-

ťata alebo nariekaš, že sľubovaná láska v manželstve uvädla a nastúpila nenávisť a zvady. — Hádam ťa trápia výčitky svedomia pre spáchané hriechy a ľakáš sa pri každej spomienke na smrť a Boží súd.

Tieto a podobné kríže iste trápia tvoje srdce. Ako priateľ chcem ti v tejto knižke ukázať, kde nájdeš istú, veľkú a ustavičnú pomoc vo svojich večných i časných potrebách a vo všetkých telesných a duševných krížoch, pomoc pre seba i pre iných. Tou pomocou a prameňom útechy je milostný obraz preblahoslavenej Panny Márie, „Matky Ustavičnej Pomoci“.

Čítaj nasledujúce riadky pozorne a poznáš, ako Panna Mária, Matka Ustavičnej Pomoci, prispela k pomoci v najrozmanitejších potrebách, súženiach a záležitostiach najpodivuhodnejším spôsobom. Božia prozreteľnosť nám ju dala za pomocnicu zvlášť v týchto časoch, keď kríže a

utrpenia všetkého druhu doliehajú tak na celú svätú Cirkev, ako i na celú ľudskú spoločnosť i na jednotlivého človeka. Ovocie tejto knižky nech je nezlomná a detinská dôvera v túto dobrú Matku a spolu rozšírenie úcty k milostnému obrazu medzi slovenským ľudom.

Spomeň si vo svojich modlitbách na pôvodcu tejto knižky a na všetkých členov Kongregácie redemptoristov na Slovensku.

Pri písaní tejto knižky autor použil pramene:

1. Matka Ustavičnej Pomoci, IV. vydanie redemptoristov v Prahe.

2. Dr. Clem. M. Henze CSsR.: Mater de Perpetuo Succursu, Bonn 1926.

3. P. Albert Stocker CSsR.: Die Gebetswache einer Pfarrorganisation, Colmar 1930.

4. Súkromný časopis Kongregácie Najsv. Vykupiteľa.

Staré Hory, 1. VI. 1944

Pôvodca.

I. DEJINY OBRAZU.

Keď vidíme starý, krásny obraz, chceme vedieť, kto ho maľoval a z ktorých čias je. Pri väčšine zázračných obrazov to nevieme. Preto si zbožná myseľ ľudu rozpráva o ňom povesti, aby si vysvetlila pôvod obrazu. Tieto povesti majú vždy niečo pravdy v sebe. Tak je tomu aj s obrazom P. Márie, Matky Ustavičnej Pomoci. Počujme, čo nám hovorí povest' o jeho vzniku.

Koncom 12. storočia žil na ostrove Kréte maliar, ktorému zomieralo dieťa. Otec, vari 25-ročný, sedel pri postieľke dieťaťa a smutné myšlienky mu tiahly hlavou. Pred troma rokmi sa oženil. Manželka mu však za krátko zomrela a zanechala mu malé dieťa. Na toto preniesol všetku svoju lásku. Teraz i dieťa zomieralo. Ne-

mohol pozerat' na bolesti dieťaťa, a preto nechal pri ňom slúžku a odišiel z domu. Išiel bez cieľa cestou, až prišiel k morskému brehu a odtiaľ ku kaplnke P. Márie. V kaplnke bol kedysi starý obraz. Maliar ho odstránil a namaľoval iný. Vyobrazoval P. Máriu, ako sa veselo hrá s Ježiškom. Po sobáší zanesol obraz do kaplnky a často sa pred ním modlieval so svojou manželkou. Pozerá na obraz a vtedy mu prišla na um myšlienka: „Božia Rodička, tebe je tak dobre, si šťastná, s tebou sa hrá tvoje Dieťa. A ja? Aký som nešťastný! Moje dieťa zomiera. Poznáš moju bolesť? Ó, uváž, ako by to bolo, keby tvoj Synáčik zomieral! Mohla by si Ho nechať bez pomoci?“ A dal sa do plaču. Po chvíli pozrie na obraz a hľa, aká zmena! Vidí prichádzať dvoch anjelov s nástrojmi umučenia. Ukazujú Ježiškovi, čo naň čaká. Ježiško sa obzerá, a keď vidí kríž, kopiju, klince a špongiu, túli sa k svojej Ma-

tičke a oboma rukami krčovite sa drží jej ruky, ako by u nej hľadal pomoc. Poľakaný skrčí nôžky, až remienok na topánke povolí a táto padá. I P. Mária je zarmútená. Skláňa hlavu k božskému Dieťaťu a vie Ho k sebe. Jej oko už nehľadí veselo, ale vážne a smutne do diaľky, ako by chcela hovoriť: „Či je bolesť, ako moja bolesť?“

Keď videnie pominulo, presvedčil sa maliar, že P. Mária dobre vie, čo je bolesť, a že od tých čias, čo sa stala Matkou Božou, stala sa i Matkou Bolestnou. Preto hovoril: „Odpusť, Bolestná Matka, ak som ťa urazil. Uzdrav mi moje dieťa. Keby však Boh žiadal odo mňa tú obeť, aby dieťa zomrelo, nech sa stane Jeho svätá vôľa.“ Sľúbil, že namaluje, čo videl. Tak vznikol obraz P. Márie, Matky Ustavičnej Pomoci.

Obraz nie je vynálezom maliara, ktorý ho maľoval. Dávno predtým bol uctievaný na východe obraz P.

Márie pod názvom „Hodegetria” — Vodkyňa. Tento obraz vraj maľoval sv. Lukáš evanjelista. Uctievali ho v Carihrade, kde sa jeho prostredníctvom staly mnohé zázraky. Keď roku 1453 Turci dobyli Carihrad, obraz janičiari zničili. Po obraze Panne Márie „Vodkyne” ostalo mnoho kópií, napodobnenín. Najlepšia kópia je náš obraz P. Márie, Matky Ustavičnej Pomoci. Azda preniesla P. Mária, ako nám skúsenosť dokazuje, i svoje požehnanie s pôvodného obrazu na náš.

Žiaľbohu nevieme, kedy bol namaľovaný a kto ho maľoval. Po dlhých výskumoch môžeme povedať toto: Obraz P. Márie Ustavičnej Pomoci vznikol asi v 13. až 14. storočí na ostrove Kréte. Namaľoval ho vynikajúci a veľmi nábožný maliar, rodom Grék. Že bol nadaný maliar, dokazuje sám obraz. Aký živý, aký krásny to obraz, koľko jednoty a súladu je v ňom. Oči Matky sú síce inde obrá

tené ako oči Syna, to však bolo treba, aby obraz mal živý vzťah ku kresťanom, ktorí sa pred ním modlia. Z nástrojov umučenia, ktoré archanjeli nesú, prechádza na božské Dieťa, ktoré má krížom vykúpiť svet, celá rieka najhroznejších bolestí a s Neho na Jeho najsladšiu Matku, ktorá trpela so Synom. Ovocie tohto veľkého utrpenia prechádza na nás prostredníctvom Božej Rodičky, Matky Ustavičnej Pomoci. Ona, ktorá pozerá na nás takými smutnými očami a pritom takými dobrotivými, javí sa nám tu nielen ako Kráľovná nebies a Božia Matka, ale i ako verná sprostredkovateľka diela vykúpenia, a preto ako naša matka, orodovnica a pomocnica.

Že maliar bol nábožný človek, musí uznať každý človek, ktorý vidí obraz alebo zbožnosť ľudí pred týmto obrazom. Bol by mohol maliar vliať do obrazu zbožnosť, keby ju nebol sám mal?

Opis obrazu Matky Ustavičnej Pomoci.

Obraz je maľovaný na doske z orechového dreva. Je vysoký 53 cm a široký 41.5 cm. Pozadie je zlaté. Obraz obsahuje štyri postavy: P. Máriu s Ježiškom a svätých archanjelov Michala a Gabriela. Podoba P. Márie s Ježiškom je majstrovské dielo, hlboko precítené a obdivuhodné. Hlava P. Márie je milo naklonená k božskému Dieťaťu. Tvár vyjadruje nielen kráľovskú dôstojnosť a velebnosť, ale i hlbokú bolesť a smútok. Z obrazu pozerá na nás Bolestná Matka. Veľké krásne oči, napoly privreté, budia útrpnosť, vynucujú slzy súcitu a ľútosti nad hriechami. Celé telo zahaľuje cudne rúcho červenej farby, okolo krku a na rukávoch jednoducho zdobené zlatom. Vrchný plášť je hyacintovo belasý, na pleciach dvojitý, krásne záhyby naznačené zlatým tieňovaním. Vrchný plášť za-

haľuje i hlavu. Pod ním je na hlave zelený závoj. Na čele sa skvie zlatá osemramenná hviezda. Ved' Panna Mária sa volá „Hviezda ranná“, „Hviezda morská“. P. Mária je malovaná, ako stojí, vidno však iba hornú časť tela. Na ľavej ruke drží Ježiška, ktorý čarovne kloní svoju hlavičku k jej prsiam. Ježiško má vysoké čelo, husté kučeravé vlásky. Hľadí do diaľky, je zamyslený a smutný, ako by o niečom premýšľal. Dvaja anjeli mu ukazujú nástroje umučenia: Sv. Michal kopiju a špongiu, sv. Gabriel kríž východnej podoby. Ježiško vidí v duchu svojej budúcej utrpenie a veľmi sa ľaká. Jeho tieľko sa úzkostne túli k drahej Matičke, ako by u nej hľadal pomoc a ochranu oproti hrozným predstavám. Jeho odev sa skladá zo zelenej sukničky, opásanej červeným pásom a zo šedastého plášťa. Na nohách má črievičky. Jedna črievička sa uvoľňuje a padá s nohy, keď naľakaný Ježiško

trie nohy o seba. Okolo niavy P. Márie i Ježiška je majstrovsky vyzdobená svätožiara. Koruna je neskoršie dielo. Archanjel Michal má červenkasté rúcho i plášť červenej farby, krídla majú obidvaja zelené, pozlátené. Písmená na obraze sú skratky gréckych slov. Pri hlave P. Márie „Matka Božia“, pri hlave Ježiška „Ježiš Kristus“, nad hlavou pravého anjela „archanjel Michal“ a nad hlavou ľavého anjela „archanjel Gabriel“. Ozdobné klukaté čiary naznačujú, že písmená sú skratky.

Panna Mária Ustavičnej Pomoci je teda „Bolestná Matka“. Nábožný maliar nechcel naznačiť historickú udalosť, ale skôr obraz vzbudzujúci city opravdivej zbožnosti, útrpnosti, ľútosti nad hriechami a dôvery v ustavičnú pomoc Matky Božej. Preto namaloval P. Máriu tvárou obrátenou k veriacim, ktorí sa pred jej obrazom modlia. A tá milá, smutná tvár Matky Božej ako by nám hovorila:

„Pozrite, moje deti, ako vás milujem! Pre vaše blaho a pre vaše spasenie obetujem svojho najmilšieho Synáčka, aby zomrel za vás na potupnom dreve kríža. I ja som pre svoju veľkú bolesť a obeť vašou vykupiteľkou. Skrze mňa sa vám dostane všetkých milostí, ktoré vám získal môj Syn svojím prehorkým utrpením a svojou smrťou. Preto utiekajte sa ku mne a majte ku mne neobmedzenú dôveru vo všetkých svojich potrebách!”

Ako sa dostal obraz P. Márie Ust. Pomoci do Ríma a ako ho odovzdali verejnej úcte?

O tom, ako sa dostal obraz do Ríma, rozpráva nám pamätná tabuľa, zavesená v kostole sv. Matúša a vysvetľujúca dejiny obrazu P. Márie, Matky Ustavičnej Pomoci. Čo bolo na nej napísané, je zachované v kni-

hách. — Ako preniesli obraz do Ríma? Turci sa chceli zmocniť ostrova Kréty. Kresťania, ktorí mohli, utekali z ostrova, aby sa nedostali do ich moci. Medzi nimi bol aj istý obchodník. Tento tajne odniesol obraz, pri ktorom sa v niektorom kostole tohto ostrova stávaly zázraky. Odchádzajúc loďou skryl obraz medzi svoju batožinu. Na mori povstala taká veľká búrka, že všetci už zúfali nad svojou záchranou, nevediac, že majú zázračný obraz na lodi. Robili veľké sľuby P. Bohu a Rodičke Božej, aby ich zachránili od hroziaceho nebezpečenstva. Zvôle Božej sa dostali do žiadaného prístavu. Po roku prišiel obchodník i s obrazom do Ríma. Tam ťažko ochorel. Našiel si priateľa, ktorého už dávno poznal, menom Romána a prosil ho, aby sa oň staral v chorobe, sľubujúc, že sa mu odmení, keď vyzdravie. Román zaviedol obchodníka do svojho domu a opatro-

val ho. Keď sa však choroba zhoršovala a obchodník videl, že nebude žiť, zavolať priateľa a s plačom ho prosil, aby mu ešte preukázal poslednú službu. Román slúbil, že všetko urobí. Vtedy mu obchodník rozprával o obraze, ako ho tajne odniesol z kostola, kde sa pred ním stávaly zázraky a že obraz nájde medzi jeho batôžinou. Nakoniec hovoril: „Prosím ťa, keď ho už nemôžem odniesť ťa, kde som chcel, aspoň ty ho ulož v niektorom kostole, ktorý uznáš preň za vhodný.“ Obchodník umrel. Román našiel obraz, ale na prosby svojej manželky nedal ho z domu. Tak ostal u nich v dome 9 mesiacov. P. Mária napomenula Romána, aby obraz vo svojom dome neschovával, ale umiestil ho na dôstojnejšom mieste. Román však viac počúval svoju manželku, ako P. Máriu. Po istom čase sa mu P. Mária opäť zjavila a napomínala ho, ak nedá obraz do niektorého kostola, že sa mu bude

zle vodiť. Román sa začal báť. Ráno všetko povedal žene a prosil ju, aby obraz darovala do niektorého kostola. Žena sa mu však vysmiala a hovorila: „Čudujem sa, že tak hovoríš. Ved' ja nie som pohanka, som kresťanka a nie sme sami, čo máme také obrazy v dome. Aj iní ľudia — ba i ten najhorší človek — má v dome obraz, kríž alebo sošku." Tak uposlúchol Román zasa manželku a nie P. Máriu. P. Mária sa mu opäť zjavila a hovorila: „Hľa, viac ráz som ťa napomínala, aby si ma odtiaľto odniesol a nechcel si poslúchnuť. Teraz musíš ty prvý vyjsť z domu a potom i ja nájdem dôstojnejšie miesto." Román ochorel a zomrel. Nato sa zjavila P. Mária 6-ročnej Románovej dcérke a povedala: „Napomni matku a starého otca a povedz im: „Svätá Mária Ustavičnej pomoci vás žiada a napomína, aby ste ju z domu vyniesli, lebo zomriete!" Dievča povedalo matke, čo videlo a

počulo. Matka sa naľakala, lebo i ona mala to isté videnie. Presvedčila sa, že sama je príčinou mužovej smrti. Plakala a chcela odniesť obraz do kostola. Susedka, ktorá ju videla plakať, pýtala sa na príčinu. Táto jej rozprávala o zjaveniach P. Márie a že jej muž preto zomrel, lebo nechcel vyplniť žiadosť Matky Božej. Skôr poslúchal ju, preto ona je príčinou smrti svojho muža. Susedka odpovedala: „Never tomu! P. Mária je v nebi a nestará sa, čo sa s jej obrazom tu na zemi robí. Keby si obraz hodila do ohňa, zhorí ako každé iné drevo. Keď si taká bojazlivá, daj mi obraz!” Takto a podobne sa rúhala. Keď však odišla do svojej izby, zachvátila ju zvláštna choroba. Presvedčila sa, že je to trest za rúhavé reči. Urobila sľub a bola uzdravená. Všetkým tým donútená chcela manželka Románova už vyplniť vôľu P. Márie. Nevedela však, do ktorého kostola má obraz odniesť. Opäť sa

zjavila Panna Mária dcéruške a povedala: „Želám si byť vyložená uprostred medzi chrámom ‚Maria Maggiore‘ a sv. Jánom v Lateráne.“ Na tom mieste bol kostol sv. Matúša. Pôvodne to bol rodný dom sv. pápeža Kléta. Od začiatku ho používali za kostol. V XII. storočí bol znova vystavaný a zasvätený sv. apoštolovi Matúšovi. V XV. storočí dali kostol augustiniánom. Priorovi tohto kláštora odovzdala teda matka obraz P. Márie, Matky Ust. Pomoci. Za účasti kňazov a ľudu preniesli obraz do kostola sv. Matúša, kde v deň prenesenia sa stal prvý zázrak. Človek, ktorý mal polovicu tela ochromenú, že sa ani hýbať nemohol, pokorne sa odporúčal P. Márii a keď urobil sľub, hneď sa uzdravil. Teda tento pamätný obraz najslávnejšej Panny bol v spomenutom kostole sv. Matúša uložený 27. marca r. 1499 za panovania otca a pána nášho „najsvätejšieho“ pápeža Alexandra VI.

v 7. roku jeho panovania. Tak sa končí zpráva napísaná na pamätnej tabuli. Bola napísaná ešte za panovania, za života Alexandra VI., lebo po jeho smrti by nebol nikto napísal „najsvätejší“. Z toho tiež poznávame, kedy bol obraz prenesený do Ríma. Azda roku 1497. Podľa pamätnej tabule medzi príchodom do Talianska a príchodom do Ríma uplynul rok a Románova manželka ho mala pri sebe ešte 8 mesiacov. Celé rozprávanie je pravdivé, lebo je písané v čase, keď osoby v ňom menované ešte žily. Z celého rozprávania vidíme ľahko Prozreteľnosť Božiu. Obchodník iste chcel obraz odniesť na iné miesto, ale chorobou a smrťou donútený musel ho nechať v Ríme. Vidíme tu, ako spolu bojovaly úmysly božské a ľudské. P. Mária sama oznámila svoje meno malému dieťaťu. Všetkých, ktorí sa jej stavali do cesty, premohla nešťastím a smrťou, aby mohla svoje plány previesť.

Dalšie dejiny.

Obraz bol vyložený v kostole sv. Matúša na hlavnom oltári. Okolo oltára bolo viac votívnych, ďakovných darov. Na začiatku 18. storočia bol obraz po celý čas zakrytý, iba pri sv. omši strhli s neho závoj. Vynikajúcim ctiteľom Panny Márie Ust. Pomoci bol v tom čase fr. Donát z Írska, ktorý zomrel r. 1700 v povesi svätosti. Domáca kronika o ňom hovorí, že vyše 40 rokov dával dôkazy podivuhodnej zbožnosti a všetok voľný čas strávil pred obrazom Matky Ustavičnej Pomoci, áno i celé noci pred ním prekľachal. Škoda, že sa nám nič nezachovalo o úcte veriacich k tomuto obrazu, hlavne za veľkých jubileí od roku 1499 do r. 1798.

Je veľmi pravdepodobné, že svätý Alfonz a hlavne sv. Klement poznali a uctievali tento obraz. Keď sv. Alfonz r. 1762 bol ustanovený za biskupa vo sv. Agate, celých 7 týždňov

býval na Esquiline a iste si pozrel tento obraz. Sv. Klement, ktorý bol novicom pri sv. Juliánovi, bol niekoľko krokov od kostola sv. Matúša. Spisovateľ Brutius výslovne tvrdí, že prenesenie obrazu do kostola sv. Matúša rozmnožilo pobožnosť ľudu. A výročitý deň prenesenia sa vždy slávne oslavoval. Roku 1717 bol kostol sv. Matúša ustanovený za kostol kardinálsky. Takmer všetci, ktorí píšu o vtedajších dejinách mesta Ríma, spomínajú i náš obraz a hovoria, že je zázračný, veľmi zázračný, zázrakmi slávny, najzázračnejší, slávou zázrakov ďaleko žiariaci. Iba jeden príklad uvediem, ktorý sa nám zachoval z tých čias. Istý človek pracoval v kostole sv. Matúša a chcel ukradnúť ozdoby a dary, venované pobožnými pútnikmi. Podarilo sa mu to. Ponáhl'al sa domov. Keď však dlhší čas chodil po uliciach, našiel sa zasa pri kostole sv. Matúša. Viac rás sa pokúsil dostať sa domov, ale vždy

márne. Akási ruka ho držala a priviedla nazpät ku kostolu. Preto vrátil, čo ukradol, a priznal sa k svojmu hriechu.

Obraz upadá do zabudnutia.

Vo februári 1798 sa zmocnilo francúzske vojsko pod vodcom Berthierom mesta Ríma. Po troch dňoch bola vyhlásená Rímska republika. Pápeža Pia VI. poslali do vyhnanstva. Toho istého roku Massena, nástupca Berthierov, rozkázal zrúcať vari 30 kostolov. I kostol sv. Matúša bol zrúcaný 3. júna. Kostol bol tak zničený, že nezostala po ňom takmer ani pamiatka. Augustiniáni odišli, niektorí do Irska, iní našli si útulok pri kostole sv. Eusebia, kde bývali coelestini. Zázračný obraz odniesli so sebou. Kde ho mali, či v kostole alebo v dome, nevieme. Keď kostol sv. Eusebia odovzdali roku

1819 jezuitom, dostali augustíniáni malý kostol a kláštor S. Mária in Posterula. Obraz, ktorý vzali so sebou, neumiestili v kostole, ale v domácej kaplnke. Tým sa stalo, že obraz upadol v ľude do zabudnutia. A nielen v ľude, ale i u jeho ochran- cov. A nemôžeme sa tomu čudovať, ved' hádam nikto z nich nebol členom kláštora sv. Matúša. Iba o fr. Au- gustínovi Orsettim je to isté. Tento hlavný svedok našich dejín pochádzal z Lucy a ešte veľmi mladý prijal re- hoľné rúcho sv. Augustína v kláštore sv. Matúša a tam žil až do zrušenia kláštora. Nevieme, kde bol potom, ale od roku 1840 bol v kláštore sv. Augustína de Urbe a neskoršie S. Maria in Posterula. Zomrel r. 1852 ako 86-ročný. S týmto mníchom žil v dôvernom priateľstve rímsky mlá- denec Michal Marchi, ktorý roku 1855 vstúpil do Kongregácie re- demptoristov sv. Alfonza v Ríme. S fr. Orsettim sa modlieval často

pred obrazom P. Márie Ust. Pom. v domácej kaplnke. Orsetti mu často opakoval slová: „Zapamätaj si: Tento obraz sa nachádzal kedysi v chráme sv. Matúša na česť Rodičky Božej.” Keď neskoršie celkom oslepol, celé hodiny bol pred obrazom a často vážne Marchimu opakoval: „Aby si vedel, môj Michal, ten obraz, čo je v našej kaplnke, bol mariánskym obrazom v kostole sv. Matúša. Nezabudni to! Je to celkom isté. Rozumieš, najdrahší Michal? Bol to zázračný obraz.” A mnohé iné veci mu rozprával o obraze. Michal pozorne počúval tieto reči, nevedel však, prečo nemá na to zabudnúť. Dozvedel sa to až neskoršie.

Obraz darovaný Piom IX. kostolu sv. Alfonza.

Roku 1862. a 1863. mal každú sobotu v kostole al Gesú jezuita P. František Blossi, kázeň o obrazoch P.

Márie, ktoré sa v Ríme uctievali. 7. februára 1863 začal svoju kázeň týmito slovami: „Dnes chcem hovoriť o obraze Panny Márie, ktorý kedysi vynikal zázrakmi, o ktorom už sedemdesiat rokov však nič nevieme. Preto sa domnievam, že leží zabudnutý niekde v súkromnom dome a je tak zbavený verejnej úcty, ktorej sa tešil v minulom storočí a už po 300 rokov predtým.” Nato rozprával dejiny obrazu a keď uviedol slová P. Márie: „Chcem byť medzi mne milým kostolom S. Maria Maggiore a kostolom nášho milého syna Jána v Lateráne”, zvolal: „Daj Boh, aby medzi toľkými kresťanmi, ktorí počúvajú moje slová, bol niekto, kto vie, kde je obraz a tomu, kto má obraz vyššie 70 rokov uschovaný, oznámil vôľu Rodičky Božej, aby oľutoval svoj skutok a vyložil obraz na verejnú úctu v niektorom kostole, ktorý je medzi Esquilinom a Coeliom!” Svoju kázeň zakončil slovami: „Ne-

viem, či je nie naším časom ponechané nájsť tento obraz, ktorý majú meno Ustavičnej Pomoci, azda prinesie všeobecný mier a pokoj. Šťastní tí, ktorí môžu spolupracovať na tomto diele.”

Zvest' o kázni a o tom, čo hovoril P. Blosi, sa doniesla i do redemptoristického kláštora sv. Alfonza, ktorí r. 1855 kúpili na Esquiline dom a záhradu „Villa Caserta” a vystavali tam kláštor a kostol na česť Najsv. Vykupiteľa a sv. Alfonza. Toho istého roku vstúpil do kláštora nám už známy Marchi. Od neho už počuli o obraze Panny Márie Ust. Pom., ale ani on, ani nikto iný nevedel o vôli P. Márie, že chce byť v kostole medzi Maria Maggiore a sv. Jánom v Lateráne. Dozvedeli sa o tom, že z kázne P. Blosiho. Je celkom prirodzené, že v nich vznikla túžba obraz získať pre svoj kostol. Veď ich kostol bol medzi menovanými kostolmi, áno v ich záhrade stál kedysi kostol sv.

Matúša. Kde obraz je, to vedeli. P. Mikuláš Mauron, najvyšší predstaviteľ redemptoristov, rozkázal sa modliť na ten úmysel. Konečne po troch rokoch, 11. decembra 1865, išiel k sv. Otcovi a rozprával mu krátko dejiny obrazu a naznačil spolu miesto, kde sa teraz obraz nachádza. Keď sa sv. Otec pýtal, či to, čo hovoril, má písomne so sebou, podal sv. Otcovi listinu, kde bolo vše ko napísané. Sv. Otec Pius IX. bol veľkým ctiteľom P. Márie už od detstva a sám o sebe napísal: „Čo je na väčšiu česť, chválu a slávu najblahoslavennejšej P. Márie, nepoškvrnenej Rodičky Božej a nám najmilšej Matky, to My, ktorí ju od detstva celým srdcom, láskou a vŕcnosťou ctíme, radi a ochotne urobíme a dovolíme.“

Sv. Otec vedel, že v kostole sv. Alfonza bude P. Mária viac ctená, ako v „In Posterula“ a poznajúc vôľu P. Márie, radostne dovolil 11. decembra 1865, aby obraz preniesli a sám

to oznámil predstavenému in Postera.

P. Mauron písal neskoršie, že sv. Alfonz nám poklad tento vyprosil, aby bola celej Kongregácii a všetkým členom Ustavičnou Pomocou. Sv. Alfonz P. Máriu veľmi miloval, najmä Bolestnú P. Máriu, a často o nej písal, aká je silná a ako mám rada pcmáha. Okrem toho nástroje umučenia, ktoré vidíme na obraze, sú i v našom kongregačnom znaku. Sv. Alfonz chcel, aby jeho synovia pokračovali v diele vykúpenia a jeho ovocie skrze sv. misie a duševné cvičenia privlastňovali opusteným dušiam. Preto im vyprosil obraz P. Márie Ustavičnej Pomoci na dosiahnutie cieľa Kongregácie, ktorý je totiž najúčinnejším prostriedkom naplniť duše dôverou k P. Márii, v jej Ustavičnú Pomoc. Skrze P. Máriu k P. Ježišovi, skrze Matku Vykupiteľa k Vykupiteľovi a k ovociu vykúpenia. Prozreteľnosti Božia spravovala

veci tak, aby naša Kongregácia obraz dostala, aby P. Marchi obraz poznal, do Kongregácie vstúpil, aby redemptoristi zakúpili to miesto, kde bol kostol sv. Matúša a že práve vtedy sa objavil obraz, keď Cirkev a Rím boly nepriateľmi najviac prenasledované a potrebovaly najviac pomoci P. Márie, Matky Ustavičnej Pomoci.

Nová sláva obrazu.

19. januára 1866 išiel P. Marchi a P. Bresciani k augustiniánom a prijali od priora obraz, ktorý bol ešte na starom mieste. Keďže bol obraz poškodený, opravil ho poľský maliar Novodny. 26. apríla bol konečne obraz P. Márie Ust. Pom. vyložený na verejnú úctu. Zázračný obraz v slávnom sprievode niesli ulicami mesta Ríma. Ulice boly ozdobené damaskom, drahými kobercami a posiate myrtou a vavrínom. Nespočetné zástupy ľudu šly za obrazom.

Za rehoľnými a svetskými kňazmi a za kanoníkmi išiel biskup Bosi. Za ním nasledoval obraz pod nádhernými nebesami na tróne z drahej látky, nesenom štyrmi kňazmi v zlatých dalmatikách. Pred nimi išly v bielom oblečené deti a sypaly kvietky na zem. Za obrazom išiel generál redemptoristov a iní hodnostári, potom ľud, modliaci sa ruženec. Sprievod sa vrátil do kostola sv. Alfonza tak bohato osvetleného, že sa podobal horiacemu moru. Tu udelil biskup požehnanie s Najsv. Sviatosťou Oltárnou. Potom zázračný obraz vystavili na hlavnom oltári a konali pred ním trojdňovú pobožnosť.

Pri tomto sprievode sa staly dva zázraky. V ulici, ktorou mal ísť sprievod, ležal chorý 4-ročný chlapec. Mal brušnú horúčku a také silné mozgové krče, že sa zdalo, že každú chvíľu zomrie. Keď sprievod prešiel až k ich domu, matka plná dôvery vzala chlapca a cez otvorený oblok ho obetovala

P. Márii a so slzami hovorila: „Ó, dobrá Matka, alebo uzdrav dieťa, alebo si ho vezmi do raja!“ Matkina prosba nebola márna. Za deň sa dieťa uzdravilo a o niekoľko dní celkom zdravé prinieslo na oltár P. Márie sviecu ako poďakovanie za uzdravenie.

V inom dome ležalo 8-ročné dievča, ktoré malo ochromené nohy a chodiť mohlo iba s najväčšou námahou. Keď prichádzal sprievod s obrazom k ich domu, matka odporúčala dievča s veľkou dôverou P. Márii. Len čo to urobila, vidí, že dievča sa hýbe a je čiastočne uzdravené. Posilnená tým vo svojej dôvere, doniesla dieťa onedlho do kostola sv. Alfonza, položila ho pred obraz P. Márie Ust. Pom. a zvolala s veľkou dôverou: „Dokonči, Matka, dielo, ktoré si začala!“ Len čo to povedala, dieťa na prekvapenie všetkých vstalo a začalo chodiť.

Trojdňová pobožnosť bola veľmi slávna. Rímsky časopis „Journale de Rome“ napísal: „Nemôžeme si ani predstaviť, aký ohromný bol nával ľudu v kostole sv. Alfonza v tých troch dňoch. Kardináli, biskupi, preláti, svetskí i rehoľní kňazi pokladali si za veľkú česť, že mohli slúžiť sv. omšu pred milostným obrazom. Pobožný ľud putoval i z najvzdialenejších častí mesta do kostola sv. Alfonza. Od rána do večera bol kostol naplnený. Spovedelnice boly ustavične obliehané. Človek musel túto svätú oduševnenosť vidieť, aby ju pochopil. Za tie tri dni navštívilo kostol sv. Alfonza so 50.000 ľudí a 1200 pristúpilo k sv. sviatostiam. Obraz ostal na oltári cez celý máj. 21. apríla odovzdal P. Mauron pápežovi Piovi IX. vernú napodobeninu, kópiu obrazu P. Márie Ust. Pom. Sv. Otec si ju zavesil vo svojej kaplnke. 5. mája prišiel osobne pozrieť a uctiť obraz P. Márie Ust. Pom. v kostole sv. Alfon-

za. Dlho obraz pozoroval a potom hovoril: „Ó, aký je krásny.“

Druhé triduum sa konalo na začiatku júna a bolo ešte slávnostnejšie ako prvé. Zúčastnilo sa na ňom viac ľudí ako na prvom. Od 4. júna bol obraz na bočnom oltári až do r. 1871, kedy bol postavený nový hlavný oltár — dielo tirolského umelca Stolza. Od tých čias je na hlavnom oltári, ako na tróne milosti, odkiaľ P. Mária rozdáva svoje milosti a dobrodenia.

Obraz korunovaný.

Novej slávy sa dostalo obrazu Panny Márie Ustavičnej Pomoci, keď bol slávne korunovaný zlatými korunkami. Zvyk korunovať obrazy a sochy je starý. Už od 8. storočia sa korunovali sochy a obrazy. Od 17. storočia sa s touto vecou zaoberá kapitula vatikánskej baziliky. Roku 1836 složil šľachtic Alexander Sfor-

za na tento cieľ veľkú základinu, aby sa z úrokov zaobstarávaly korunky. Ktoré obrazy sa majú korunovať, je stanovené v testamente. Tri podmienky musia byť splnené: a) Úcta obrazu je biskupom schválená. b) Úcta musí byť stará, dejinami dokázaná. c) Skrze obraz sa staly dokázateľné zázraky, a to vo väčšom počte. V našej Republike máme takú korunovanú sochu na levočskej hore. — Ani rok ešte neuplynul, čo obraz vrátili verejnej úcte a už 12. mája 1867 ustanovila vatikánska kapitula jednohlasne, aby obraz Panny Márie Ust. Pomoci bol slávnostne korunovaný. Všetky podmienky boli splnené. Slávnosť korunovácie bola stanovená na 23. júna 1867. Korunováciu predchádzala i nasledovala trojdňová pobožnosť. Táto slávnosť prevýšila všetky predchádzajúce. Celý kostol bol nádherne ozdobený, najviac však hlavný oltár. Nad oltárom bol drahý baldachýn, okolo svetlá a

dary za prijaté dobrodenia. Kostol bol ozdobený i s vonkajšej strany.

V deň korunovácie bol kostol preplnený ľuďmi. Obrad korunovania vykonal alexandrijský patriarcha, dekan vatikánskej kapituly, kardinál Rogerius Aloysius Antici-Mattei. Korunky sú zlaté, ozdobené perlami a drahými kameňmi. Po pontifikálnej sv. omši zaspieval kardinál antifonu: „Regina coeli” a kým sbor spieval, spustili obraz na oltár a pripevnili naň korunky. Poťom vykonali predpísané modlitby. Po nich obraz dali na pôvodné miesto. Nakoniec zaspievali Te Deum, ktoré ľud, radošťou priam sfanatizovaný, spieval s veľkým oduševnením. Pri korunovaní striedali z mažiarov. Na toto znamenie začaly zvoniť zvony na Maria Maggiore a v kostole sv. Jána v Lateráne a oznamovaly celému mestu túto radostnú udalosť. Druhého dňa obraz niesli v sprievode mestom. Tento sprievod nádherou a leskom pre-

výšil sprievod minulého roku. Po celé tri dni bol kostol sv. Alfonza osvetlený i domy v ulici. Na posledný deň usporiadali i ohňostroj. Najväčšia sláva a oduševnenie nastalo, keď sa na nebi ukázalo meno Mária napísané ohnivými písmenami. Ľud začal volať: „Nech žije Mária! Nech žije Matka Ustavičnej Pomoci!” Na pamiatku tejto slávnosti v nedeľu pred sv. Jánom Krstiteľom (24. júna) slávi sa sviatok P. Márie Ust. Pom.

Od tých čias neprestala úcta P. Márie Ust. Pom. Denne sa slúži mnoho sv. omší pred zázračným obrazom. P. Generál, keď je doma, denne má sv. omšu pred týmto obrazom. Mnoho kardinálov, biskupov a prelátov slúžilo a slúži sv. omšu pred obrazom Panny Márie Ustavičnej Pomoci. Často bývajú pred ním i primície. Pred obrazom vidíme modliť sa ľudí cez celý deň. Večer je spoločný ruženec a litánie s požehnaním. Od roku

1898 bol denne na tomto požehnaní prítomný kardinál Casali de Drago. P. generál Mauron hovoril, že dobrodenia a milosti, ktoré P. Mária preukázala generálnemu domu, sú takmer nekonečné.

Rozšírenie úcty po celom svete.

Obraz P. Márie Ust. Pom. sa rozšíril po celom svete ako nijaký iný. Začnime so svätým mestom! Už roku 1866 začaly sa maľovať kópie, autentické obrazy, verné napodobeniny, majúce potvrdenie od P. Generála, že sú verné napodobeniny. Tieto sú samým sv. Otcom posvätené. Do roku 1875 bolo poslaných do celého sveta 330, do r. 1902 už 2600, do dnešných čias viac ako 5400. Roku 1927 bolo poslaných 84, r. 1928 93, r. 1929 106 obrazov. Idú na Sibír, do Japon-ska, na Filipíny atd'. A ako predtým mali tento obraz Zuavi, pápežské vojsko, tak teraz je v každej izbe

pápežovho seminára. V Taliansku nie je úcta P. Márie Ust. Pom. rozšírená tak, ako by sme očakávali. Jednako sú mnohé miesta, kde tá úcta je, napr. Muro, Polignano, Ciorani, Pagani.

Španielsko nechce nikomu prenechať prvenstvo v úcte P. Márie Ustavičnej Pomoci. V Madride v našom kostole je viac uctená, ako v Ríme. Roku 1886 písal istý redemptorista: „Viete, ako minulého roku zúrila cholera v našom kraji. Zo všetkých členov arcibratstva Matky Ustavičnej Pomoci nezomrel ani jeden na túto chorobu. Celých 14 dní po jej slávnosti boli dni modlitby a pokánia. Všetci sa utiekali k Panne Márii a ozbrojili sa agnuštekmi. Pred obrazom kláčali ľudia po celý deň. I sama kráľovná Kristína prišla a prosila za seba a celú svoju rodinu. Kráľ Alfonz XII. sa dva razy uzdravil na jej orodovanie.” Ako veľmi je uctená v Granade, Astorge, Valencii, Pampe-lone atď., to by musel každý sám vi-

dieť. Iba v Andalúzii jej zasvätili 1200 oltárov.

Vo Francúzsku bol jej obraz už r. 1902 vo viac ako 12.000 kostoloch a kaplnkách a od tých čias vzrástol tento počet tak, že takmer nieto kostola, kde by nebol jej obraz. V mnoho tisíc kostoloch je oltár Matky Ustavičnej Pomoci a pred ním horia lampy, napríklad v Kaskarane 40 lúč. Inde sú jej zasvätené kaplnky, napríklad v La Rochelle v katedrále.

Do Írska prišiel obraz pri misiách v Limeriku. Misie boli zakončené trojdňovou slávnosťou na česť P. Márie, pri ktorej bol obraz Matky Ustavičnej Pomoci slávnostne posvätený a vyložený na úctu. Vtedy pristúpilo na 8000 mužov k sv. prijímaniu. Aj do Dublína poslal r. 1869 P. generál Maureon obraz P. Márie Ust. Pom. Loď sa rozbila a ponorila do mora i s nákladom a batožinou. Iba cestujúci sa zachránili a medzi cesťujúcimi bol i obraz, ktorý sa nevysvetli-

tel'ným spôsobom dostal na záchran-
ný čln.

V Anglicku je uctievaná hlavne v Bishop-Eton, kde sa stávajú mnohé zázraky, ďalej v katedrále Leeds a Middlesborough, ktoré sú jej zasvätené. I v samom Londýne sú jej zasvätené dva kostoly. Podobne v Skótsku. Áno, i v mnohých anglikánskych kostoloch sú jej obrazy.

I v Belgicku je úcta P. Márie Ust. Pomoci veľmi rozšírená. V minulom storočí, keď boly prenasledované katolícke školy, zavesili katolíci do každej triedy obraz P. Márie Ustavičnej Pomoci. V istom našom kostole v Belgicku za jeden rok rozdajú 40.000 obrázkov. Najslávnejší kostol zasvätený P. Márii Ust. Pom. je v Roulers.

V Holandsku sú jej zasvätené kostoly v Amsterdame, Rosendale, Witteme atď.

V Nemecku je najviac uctievaná v diecéze Kolín (Köln). Podľa sve-

dectva samého arcibiskupa je takmer v každom kostole jej obraz. To platí i o paderbornskej, münsterskej a trevírskej diecéze. R. 1908 poslali do Nemecka 46 autentických obrazov, r. 1911 27, r. 1914 40.

Do Rakúska dostala sa úcta Panny Márie Ust. Pom. na prvom mieste do Viedne, do kostola redemptoristov na Nábreží. V tomto kostole je pamätný oltár s obrazom P. Márie Ust. Pom., pred ktorým sa modlievajú nespočetní mariánski ctitelia. Tento mariánsky kostol bol a je útočiskom slovenských národností. Tam sa konajú pre nich pobožnosti, kázne, bohoslužby. Tam klakávajú pred obrazom Matky Ust. Pomoci a odporúčajú jej svoje záležitosti. Aj inoverci sem prichádzajú a pozorujú pobožnosti a úctu P. Márie Ust. Pom. Raz prišla do kostola na Nábreží vznešená pani z Ruska a bola mariánskou pobožnosťou veľmi dojatá. Obraz P. Márie Ust. Pom. sa jej veľmi páčil. Hovo-

čila: „I my ctíme P. Máriu, ale nie tak dôstojne, ako ka'olíci. Ó, prečo nemáme tú istú vieru, aby sme mohli P. Máriu ctiť, ako katolíci!“ Kúpila obrázky P. Márie Ust. Pom. a darovala ich pravoslávny biskupom, aby ich naklonila k pravej viere.

Horlivými ctiteľmi Matky Ust. Pomoci boli i vznešené osoby. R. 1891 ochorela opátka Margita, dcéra arcikniežaťa Ľudovíta. Vtedy sa konala lávnosť 25-ročnej pamiatky preniesenia obrazu. Na Nábreží oznámili shromaždenému ľudu, aby sa za ňu modlil. I jej bratia a sestry sa prišli za ňu pomodliť pri oltári P. Márie Ust. Pom. Aj ona sama sa odporúčala Matke Ust. Pomoci. A Boh pomohol. Na orodovanie P. Márie sa uzdravila. Po svojom uzdravení priniesla z vd'ačnosti Panne Márii dar, urobený z najmilších svojich skvos'ov. Bolo to zlaté srdce, ktoré zdobí hviezda. Uprostred hviezdy je veľký rubín, obložený diamantmi, ramená hviez-

dy sú ozdobené perlami a diamantmi. Na srdci je nápis: „Blahosla-
venej Panne Márii Ustavičnej Pomo-
ci za nadobudnuté zdravie obetuje
arcikňažná Margita Žofia.”

P. Mária Ust. Pomoci je uctená i
v Hernalsi vo Viedni, kde jej je za-
svätený kostol. Podobne v Eggen-
burgu. Zvlášť vrúcne ju ctia v Kat-
zelsdorfe pri Viedenskom Novom Me-
ste. Ľudia chodia často i z veľkej
vzdialenosti do tohto kostola a už
niekoľko hodín pred otvorením ko-
stola čakajú pri dverách. Neboja sa
snehu, dažďa a ďalekých ciest. Nie
menšia horlivosť sa javí v Hornom
Rakúsku. V Puchheime takmer v kaž-
dom dome môžeme vidieť v mieste
samom i v susedných dedinách obraz
P. Márie Ust. Pomoci na čelnom mie-
ste v izbe. Niektoré rodiny poklada-
jú P. Máriu za domácu paniu. Pred
jej obrazom konajú ranné a večerné
modlitby a v sobotu spoločne sv. ru-
ženec. Mnohí gazdovia a gazdiné vá-

žia si tento obraz ako najväčší poklad. P. Mária žehná tejto krajine v časnom i duchovnom ohľade a živote.

V Štýrsku je úcta P. Márie Ust. Pom. rozšírená najmä v Mautrave a v Leoben.

V Tirolsku je obraz P. Márie nielen v kláštornej kostole v Innsbruku a v prepoštskom kostole v Bocene, ale i vo všetkých iných kostoloch a kaplnkách, áno i na verejných cestách a miestach. Vo františkánskej kostole v Rocene je obraz P. Márie Ustavičnej Pomoci obklopený sto striebornými srdcami, ktoré dokazujú, že P. Mária pomáha.

V Čechách bola najprv ctená v Prahe. Roku 1869 obraz, maľovaný na dreve, posvätil P. Maštalír a bol vyložený na verejnú úctu. Je tam až doteraz. R. 1877 sa utvorilo arcibratstvo P. Márie Ust. Pomoci, ktoré má vyše 15.000 členov. Roku 1880 dali ctitelia P. Márie urobiť pre obraz

zlaté korunky. Tieto neskoršie zamenili za drahocennejšie. Podobne dali i nový rám na obraz a do neho zasadili pozostatky 47 svätých, najmä sv. Alfonza a Klementa. 25. januára 1883 premenovali kostol na kostol P. Márie Ust. Pom. a sv. Kajetána. Veriaci priam obliehajú oltár P. Márie. Na Mórave je obraz P. Márie Ust. Pomoci v kostole sv. Michala v Brne, na Červenke a inde. Áno, v mnohých farských kostoloch sú jej zasvätené oltáre.

Úcta P. Márie Ustavičnej Pomoci na Slovensku.

Na Slovensku si ctili P. Máriu Ustavičnej Pomoci už pred príchodom redemptoristov. Prví ju priniesli azda bohoslovci, ktorí študovali v Ríme. V Jenkovciach pri Užhorode, kde pred prvou svetovou vojnou nevškročila noha misionára redemptoristu, už ho predišla jeho rehoľná pa-

trónka, Matka Ust. Pomoci, vo svojom obraze. I gréckokatolíci poznali a ctili P. Máriu Ust. Pomoci a jej obraz nosievajú pri sprievodoch a odpustoch.

Na Slovensku uviedli úctu P. Márie Ust. Pom. redemptoristi sv. misiami, ktoré tu konajú už vyše 60 rokov. Redemptoristi kázali o P. Márii Ust. Pomoci, povzbudzovali veriacich k úcte P. Márie a zasväcovali jej celé farnosti. Pri sv. misiách rozdávali obrázky P. Márie Ust. Pomoci a do misionárskej knižky „Spas dušu svoju“ vložili poučenie o úcte k P. Márii Ust. Pomoci. Obrazy veľké i menšie zadovážili pre jednotlivcov i farnosti.

Po prevrate zriadili na žiadosť najdôstojnejších pánov biskupov postupne kláštory. Prvý bol v Stropkove r. 1921. Tu si zadovážili pre kostol z Ríma obraz P. Márie Ust. Pomoci, maľovaný na dreve. Pri jeho slávnostnom vyložení konala sa trojdňová pobožnosť v dňoch 14.—16. augu-

sta roku 1923, ktorej sa zúčastnilo na 12.000 pútnikov zo Šariša a Zemplína. Ešte dnes bývajú v Stropkove slávnosti na česť Matky Ust. Pom.

V Kostolnej pri Trenčíne sa usadili redemptoristi r. 1923. R. 1927 vybu-
dovali pri kláštore kostolík na česť P. Márie, Matky Ust. Pomoci, ozdobili oltár krásnym obrazom Matky Ust. Pom. a založili arcibratstvo Matky Ust. Pom. a sv. Alfonza. Na sviatok Matky Ust. Pom. zbožní pútnici z blízka i z ďaleka naplňajú túto milú svätyňu, prijímajú sv. sviatosti a vo veľkom počte sa zúčastňujú sprievodu s milostným obrazom. Každú sobotu sa konáva pobožnosť k P. Márii Ust. Pomoci.

Od roku 1922 do r. 1927 a znova od r. 1940 zdržujú sa redemptoristi v bývalom kláštore piaristov v Podolínci. Zamilovaným predmetom v kostole sv. Stanislava sa stal prekrásny obraz Matky Ustavičnej Pom., maľovaný na medi. Každý rok sa tam ko-

naly i konajú veľké odpusty, na ktoré prichádzajú pútnici z celého Spiša, takže sv. omša sa musí slúžiť vonku, na kostolnom dvore. I kázeň býva vonku, lebo kostol nemôže pojať do seba všetkých pútnikov. Mnoho ich pristupuje k sv. sviatostiam. Denne sa pri príchode do kostola i pri odchode z neho zastavia veriaci v bočnej kaplnke Matky Ust. Pomoci, aby sa pomodlili.

17. septembra 1931 bol posvätený nový kláštor gréckokatolíckeho obradu v Michalovciach. Dočasná kaplnka bola zasvätená P. Márii, Matke Ust. Pomoci. Po dokončení cerkve obraz preniesli na bočný oltár do cerkve. Na odpusty Panne Márie Ustavičnej Pomoci prichádzajú veriaci z ďalekých obcí, aby uctili Matku Božiu, ktorú veľmi ctia pod týmto názvom.

R. 1935 bol zriadený dom redemptoristov v Bratislave. Vedľa domu bola postavená dočasná kaplnka, v ktorej je na bočnom oltári obraz

P. Márie, Matky Ust. Pomoci. Po celý deň nájdeš pred ním kľačať zbožných veriacich, ktorí prednášajú P. Márii svoje prosby. Chudobní i bohatí, nízki i vznešení, mužovia i ženy kľakávajú pred týmto obrazom. Koľko ich tu našlo pomoc a potešenie. útechu a povzbudenie! Koľkí boli vy počutí v prosbách telesných a duševných.

A v ostatnom svete?

V Poľsku bola zavedená úcta Panny Márie, Matky Ust. Pom. neskoro, až r. 1889. Rozšírila sa však tak chytro, že je teraz uctievaná takmer v každom dome. Sú jej zasvätené oltáre v mnohých kostoloch a na mnohých miestach zriadené arcibratstvá, napr. v Mosciskách, Tuchove, Maksimóvke atď.

I v iných krajoch sveta je známy obraz P. Márie, Matky Ust. Pomoci. V Afrike, Austrálii, Číne. V Japonsku zaviedol úctu k P. Márii Ust.

Pomoci misionár Raguet. Keď išiel do Oyamy, stretal sa s pohanmi, ktorí putovali do budhistického chrámu zasväteného Kuanone. Keď sa pýtal, kto je to Kuanona, odpovedali pohania, že je to bohyňa milosrdenstva, ktorá počuje modlitby celého sveta. Pri tých slovách mu prišla na um šťastná myšlienka. Zadovážil si obraz P. Márie, Matky Ustavičnej Pomoci, postavil preň peknú kaplnku v Oyame a začal kázať o P. Márii. Mnohí pohania namiesto ku Kuanone putujú teraz k ozajstnej Matke milosrdenstva, k Matke Ustavičnej Pomoci.

A čo mám hovoriť o Amerike? Kanadským katolíkom je veľmi milá. Ešte viac to platí o Spojených štátoch. Najznámejší je náš kostol v Bostone, kde v rokoch 1871—1884 bolo viac ako 331 ľudí uzdravených. V St. Luis v našom kostole je najviac ľudí, ktorých ta priťahuje P. Mária, Matka Ustavičnej Pomoci. Pri nové-

ne, ktorá sa koná každý rok, bolo roku 1923 prítomných 8000 za jediný deň, roku 1924 ich bolo 12.000 a roku 1925 za celú novénu 100.000 ľudí. Podobne je tomu v Chicagu, v kostole sv. Michala, v Baltimore, vo Filadelfii, New Yorku, New Orleans atď. I v Omahe jej roku 1934 posvätili oltár v kostole sv. Václava.

Nikde však nie je P. Mária tak ctená, ako v Južnej Amerike; koľko by sa mohlo napísať o Mexiku, Kolumbii, Peru, Chile, Argentíne, Uruguai, Brazílii, Suriname! V Ekvadore, v meste Cuenca hrozil dlhotrvajúci dážď všeobecnou záhubou obilia. Katolíci sa modlili, dážď však neprestával. Niekoľko ľudí začalo deväťdňovú pobožnosť, ktorá sa premenila vo všeobecnú. Mestom nosili i obraz P. Márie Ust. Pomoci, ku ktorej novénu konali. Dážď hneď prestal. Od tých čias je tam P. Mária Matka Ust. Pomoci veľmi ctená.

Arcibiskup zo Santiaga písal: „Lu-

dia sú celí oduševnení pre Matku Ust. Pomoci. Na svojej vizitácii som našiel jej obraz v každom kostole, v mnohých je jej oltár." Z Buenos Aires písal istý človek, ktorý bol v Ríme v kostole sv. Alfonza, že úcta v Ríme sa nevyrovná úcte, akú vzdávajú P. Márii Ust. Pom. v Buenos Aires.

Z baltimorskej provincie hlásia roku 1939 toto:

Z jediného nášho domu v Nebraske bolo poslaných 60.000 obrazov, to znamená, že 60.000 rodín má obraz Panny Márie Ust. Pom. a že ju ctia. 6000 ľudí býva na pobožnostiach k P. M. Ust. Pomoci, ktoré sa konajú každý piatok o pol štvrtej popoludní a vysielajú sa rádiom. Tieto pobožnosti a kázne počúva vyše 10.000 000 ľudí. Najmä chorí v nemocniciach a iní radi počúvajú tieto pobožnosti. Naši dostávajú mnohé ďakovné listy. Počúvanie týchto pobožností v rádiu priviedlo 5-člennú luteránsku ro-

dinu k pravej viere a istého muža, ktorý nebol už 45 rokov pri svätej spovedi, k sv. sviatostiam. — Z toho istého kláštora konali 60 deväťdňových pobožností k P. Márii s kázňami. O P. Márii sa kázalo 1489 kázni, bolo vydané 180.000 knižočíek deviatnika k P. Márii Ust. Pom., ktoré boli hneď rozobrané a rozpredalo sa 50.000 agnuštekov.

V St. Luis, 1939. Bolo 80 deväťdňových pobožností, 45 trojdňových pobožností k Panne Márii Ust. Pomoci. v 125 farnostiach; 161.470 účastníkov prijalo sväté sviatosti. Počas novény 1938 ku cti P. Márie Ust. Pom. sa musela pobožnosť v robotný deň konať desať ráz za deň a v nedeľu 12 ráz za deň. 10.000 ľudí sa denne zúčastnilo na tejto pobožnosti. 14.000 pristúpilo ku sv. spovedi a 24.000 ku sv. prijímaniu.

V Indii sa úcta k P. Márii Ust. Pom. veľmi rozšírila. R. D. Wellanikaran, malabarského rítu, študoval

v Ríme a po vysviacke slúžieval sv. omšu v kostole sv. Alfonza v Ríme pred obrazom P. Márie Ust. Pom. Keď sa dostal do Západnej Indie, začal rozširovať úctu k P. Márii Ust. Pom. Rozširoval obrazy a obrázky i knižky, písané v tamojšej reči. Vystaval kaplnku a zasvätil ju P. Márii Ust. Pom. Sem putovali o krátky čas veriaci z ďalekých i blízkych miest a ako tvrdili, dostali mnohé mimoriadne milosti na orodovanie Panny Márie Ust. Pom. Roku 1939 bolo ich na sviatok P. Márie 4000.

V Argentíne, v meste Salta, pristúpilo 25. júna 1939 ku cti P. Márie Ustavičnej Pom. 4700 osôb k sv. sviatostiam. Popoludní bol sprievod, na ktorom sa zúčastnilo na 20.000 ľudí. Sprievod otvárali indiánski jazdci vo zvláštnom odeve, ktorý budil všeobecnú pozornosť. V sprievode hraly tri kapely. Vojenská, policajných zriadencov a saleziánskych chovancov. Aby sa i chudobní mohli zúčast-

niť na slávnosti, zabili 12 volov a mäso rozdali chudobným. Okrem toho rozdali na 2000 porcií iného pokrmu, 1000 porcií čokolády s mliekom, 500 kg chleba a 250 kg cukru. V Buenos Aires bola podobná slávnosť.

9. novembra 1939 vyhlásil arcibiskup z Montevidea Ján František Argone, so súhlasom kapituly, kostol redemptoristov za „arcibiskupskú“ svätyňu Matky Ustavičnej Pomoci. Udal tieto dôvody:

a) Náš predchodca, Marián Soler, nazýva kostol redemptoristov votívnym kostolom a v ťažkých časoch čakal pomoc a ochranu od „Prosiacej všemohúcnosti“, ctenej pod názvom Matky Ust. Pom.

b) Ľudia si navykli nazývať tento kostol svätyňou.

c) Redemptoristi v Uruguay pracujú už 50 rokov horlivo a s veľkými obeťami a mnoho dobrého robia

pre Cirkev i štát. Tak si získali lásku, vďačnosť a obdiv ľudu.

d) V spomenuťej svätyni nesčíselní nachádzajú pokoj a dobro, hlavne však sa tam uctieva Matka Ust. Pomoci, ktorú náš predchodca od maľčka ctil.

e) R. 1908 mal primície pred obrazom P. Márie v Ríme u sv. Alfonza. 19. júna 1921 korunoval obraz Panny Márie Ust. Pom. v tejto svätyni zlatými korunkami. 18. júna ho zachránila pred vrahmi, ktorí ho chceli úkladne zavraždiť.

V Spojených štátoch severoamerických svetský kňaz Ján Dussman z mesta Glenview Illinois hlási rádiovým každý utorok, štvrtok a sobotu od 8.45—9. hod. zprávy o ustavičnej pomoci P. Márie, ktoré počúva 5 štátov.

R. 1940 bola v Unii vydaná knižka o P. Márii Ust. Pomoci písmom slepcov, vypichovaným na papieri, spolu

so správou o zázračnom uzdravení slepého dievčaťa.

V Spojených štátoch sa tak rozšírila úcta k Panne Márii Ust. Pom., že P. Strass mohol napísať: „Keby si konal cestu 9 dní pred sviatkom P. Márie Ust. Pom., ľahko by si našiel každý deň kostol, kde by si mohol byť prítomný na pobožnosti k Matke Ust. Pom. Naozaj by si mohol začať deväťdňovú pobožnosť v St. Luis a skončiť v New Orleansi alebo Chicagu, Detroite atď., a ani jeden deň by si nemusel pobožnosť vynechať.

Mexiko. Ako P. Mária sama ukazuje cestu svojim ctiteľom, vidíme z listu, ktorý písal D. Tomáš Ordu-na, bosý augustinián, 10. febr. 1940 z obce Moroleón do Ríma: „Posielam vám súhlas p. arcibiskupa, aby bolo v našom kostole zriadené arcibratstvo MUP. Pred 4 rokmi som zaviedol v meste Celaya na skúšku toto bratstvo a veľmi chytro sa rozšírilo a prevýšilo všetky iné. I toto ráčte

zriadiť kanonicky. Usilujem sa všetkým spôsobom rozširovať úctu k P. Márii Ust. Pomoci a prosím, aby mi bola nápomocná v smrti.”

Ako je rozšírená úcta P. Márie Ust. Pomoci, vidíme z toho, koľko obrazov a agnuštekov bolo v niekoľko mestách vytlačených. V Ríme od r. 1866—1876 hlbokotlačí 13.000, tzv. fotografií 30.000, menších obrazov 70.000. V Madride za r. 1901 60.000, v Paríži do r. 1902 v jednej firme 2,000.000, v druhej 300.000, v tretej 1,000.000 a 3000 na hodvábe. V Nemecku vydal Kühlen v Glandbachu r. 1919 na 100.000 veľkých, vyše milióna malých a sám dosvedčil, že nijaký iný obraz sa nepredáva v takom počte ako obraz P. Márie, Matky Ust. Pom. U Benzingerera sa do r. 1924 predalo 2,400.000 a u Pusteta 55.000 veľkých obrazov. Malých obrázkov boli vytlačené veľké milióny. Najviac sú obľúbené u románskych a slovanských národov. Na

Slovensku sa rozpredalo 30.000 veľkých obrazov.

Podobne bolo veľké množstvo aj agnuštekov P. Márie Ust. Pomoci.

V Ríme bolo ich do r. 1876 na 100 tisíc, v Paríži 5,000.000, v Lyone tiež 5,000.000, v Nemecku od firmy Kissing do r. 1924 na 8—10,000.000 a ročite 500.000. I časopisy a knižky o P. Márii Ust. Pom. vo všetkých rečiach a státisícovom náklade vydávajú svedectvo o úcte k Matke Ust. Pomoci a ju rozširujú. Z toho všetkého vidíme, aká rozšírená je úcta k P. Márii Ust. Pomoci.

Prečo sa úcta k obrazu P. Márie Ust. Pomoci tak rozšírila?

Mnohí kňazi a biskupi boli v Ríme v tom čase, keď obraz P. Márie Ust. Pom. dali kostolu sv. Alfonza a keď bol korunovaný. Odniesli si úctu k nemu z Ríma domov. Iní zasa poznali obraz pri vatikánskom sneme a jeho kópiu si odniesli domov. Vi-

liam Emanuel Ketteller, mohučský biskup priniesol vernú kópiu z Ríma a vyložil obraz na verejnú úctu vo svojej katedrále. Podobne urobili mnohí iní.

Pápeži sami napomáhali rozšírenie úcty, lebo obraz Matky Ust. Pomoci ctili, Pius IX. mal tento obraz vo svojej súkromnej kaplnke. Jeho meno je na prvom mieste medzi členmi arcibratstva Matky Ust. Pom. a sv. Alfonza. Vždy sa radoval, keď mohol svätiť obrazy Matky Ust. Pom., ktoré sa posielajú do celého sveta. Keď ho katolíci v Žitomíri žiadali, aby im poslal obraz P. Márie, ktorý sa v Ríme najviac uctieva, poslal im obraz P. Márie Ustavičnej Pomoci.

Lev XIII. mal obraz P. Márie Ust. Pomoci na svojom pracovnom stolíku a dal ho assumptionistom, ktorí išli do Bulharska r. 1902, ako aj zástavu s tým istým obrazom.

Pius X. r. 1908 poslal cisárovnej Abesínie Taitan krásny, bohato zdo-

bený obraz Matky Ust. Pom. Aj on dovolil odpustky na modlitbu: Matka Ust. Pom., oroduj za nás. (100 dní.)

Benedikt XV. mal jej obraz nad svojím trónom a r. 1916, keď bolo 50-ročné jubileum prenesenia obrazu do kostola sv. Alfonza, dal raziť medailu, kde na jednej strane bol obraz P. Márie Ust. Pom. a na druhej jeho podoba. Udelil 300 dní odpustkov na modlitbu k Panne Márii, Matke Ust. Pomoci za Kongregáciu.

Pius XI. chcel týmto obrazom mať ozdobenú knihu, ktorá vyšla vo Vatikáne v prospech detí v Rusku. Ten istý obraz dal do znaku pápežskej delegácie pre Rusko. Aj on poslal etiopskej cisárovnej Zeodite a cisárovi Tefan Makunneovi, ktorí sú síce schizmatickí Koptovia, ale sú priazniví katolíckej cirkvi a ju podporujú, veľký dar prostredníctvom svojho legáta, biskupa Marchetti-Salvaggiani, sekretára Propagandy. Toho prijali v Addis Abebe 23. novembra

s veľkými poctami. A čo to daroval cisárovnej? Krásny obraz P. Márie Ust. Pom. so zlatými korunkami.

Veľkým ctiteľom Matky Ust. Pom. bol kardinál Mikuláš Marini. Keď r. 1866 niesli obraz Matky Ustavičnej Pom. do nášho kostola v Ríme, vtedy bol ako klerik v sprievode. Od tých čias ctil P. Máriu Ust. Pom. Mal vo svojej izbe jej obraz a často ho bozkal. Kedykoľvek išiel popri kostole sv. Alfonza, vždy sa tam zastavil a pozdravil P. Máriu Ust. Pomoci. Denne býval na litániách a požehnaní. Už vtedy, keď ešte nebol kardinálom, zaoberal sa myšlienkou veľkého významu. Chcel totiž, aby bola zriadená kongregácia pre východnú cirkev a pri nej ústav, aby sa mohlo lepšie pracovať na únii. Túto myšlienku mu iste vnúkla P. Mária, ktorá prišla do Ríma z východu. Túto vec predniesol Piovi X., ktorý ho však odmietol. R. 1916 ho Benedikt XV. ustanovil za kardinála. Svoj plán

sveril novému pápežovi. Benedikt preto prosil osvietenie z neba. Pozrel na obraz P. Márie Ust. Pom., ktorý mal na stole a o chvíľku s radostnou tvárou prisľúbil, že naozaj zriadi novú kongregáciu i ústav. A tak sa i stalo. 1. mája 1917 bola kongregácia zriadená a prvým jej predstaveným stal sa 15. októbra kardinál Marini.

Príklad pápežov nasledovali i biskupi, kardinál Fischer, kolínsky arcibiskup, Mercier, mechlinský arcibiskup, Bourne a i. Iný biskup zasvätil svoju diecézu Matke Ust. Pomoci, lebo ho uzdravila z choroby, trvajúcej deväť rokov. Münsterský biskup Hermann Diegelstadt zaviedol vo svojej diecéze sviatok Matky Ust. Pom. Lvovský arcibiskup Boleslav Twardowski zasvätil Matke Ust. Pom. seminár i kostol, ktorý vystaval v Tarnopole a na svojich listoch mal obraz Matky Ust. Pom. Preložil aj knihu

z francúzštiny o P. Márii Ust. Pomoci.

Aj kňazi sa usilovali rozšíriť túto úctu. Napríklad farár Viliam Limbach zadovážil z Ríma do 200 autentických obrazov pre kostoly v Porýnsku. V Uruguay vznikla Kongregácia Sestier Ustavičnej Pomoci. Sami veriaci často donútili svojich pastierov, aby aj oni ctili Matku Ust. Pomoci.

Koľko sa napracovali a nastarali P. generál Mauron, Raus, Murray, aby sa rozšírila úcta k P. Márii Ust. Pomoci. Ako často napomínali svojich poddaných, aby P. Máriu Ust. Pom. ctili a jej úctu rozširovali medzi ľuďom na misiách.

Kardinál Van Rossum CSsR dal si obraz P. Márie Ust. Pom. do svojho znaku. — Viliam Wulfing, redemptorista, apoštolský vikár v Suriname, dal jej obraz do svojej katedrály a zaviedol jej arcibibratstvo. P. Márii Ustavičnej Pomoci zasvätil misij-

nú stanicu a jej obraz vyložil v mnohých kostoloch a kaplnkách. — V Oregon City zasvätil jej arcibiskup Viliam Gross katedrálu. Koľko pracovali i kňazi našej Kongregácie na rozšírení tejto úcty! Koľko miliónov obrázkov rozdali! V každom našom kostole je jej obraz alebo oltár. Do 50 našich kostolov je jej zasvätených.

Zámery Božie

s obrazom Matky Ustavičnej Pomoci.

„Prst Boží je to“, tak musíme zvať, keď čítame dejiny obrazu Panny Márie Ust. Pomoci. Našli ho práve vtedy, keď dostala úcta k P. Márii nové oživenie vyhlásením článku viery o Nepoškvrnenom Počatí, zjaveniami v Lurde, mariánskymi sjazdami, mariánskymi encyklikami. Naš obraz svojím nápisom hlása nielen základnú pravdu o P. Márii, že je Matkou Božou, ale i iné dve pravdy, totiž, že je spoluvykupiteľkou a pro-

strednicou milostí. P. Mária sa stala spoluvykupiteľkou tým, že dala súhlas na vtelenie Božieho Syna a na smrť i hrozné muky, ktorými nás mal vykúpiť. Preto sama kongregácia sv. Officia ju nazýva 27. marca 1913 spoluvykupiteľkou. Obraz P. Márie Ustavičnej Pom. takmer zobrazuje túto náuku sv. Cirkvi. Archanjel Gabriel nás upamätáva na vtelenie a súhlas P. Márie: „Hľa, ja dievka...” Už vtedy vedela, že jej Syn bude trpieť a ona s Ním. Ako hovorí pápež Pius X.: „Dala Mu nien telo, aby trpel, ale Ho vychovala a sama obetovala.” P. Mária na obraze, hoci prejavuje zármutok, jednak nepozera na Ježiška, ale na ľudí. Tým ukazuje, že tak milovala svet, že Syna dala za jeho spásu.

Že je prostrednicou milosti, dokazuje ďalej jej názov „Matka Ustavičnej Pomoci”. Nijaký iný názov v litániách nenaznačuje to tak jasne ako tento; ani názov Matka Božej

milosti, ani Pomocnica kresťanov. — Tu na obraze sú jasne dokázané slová sv. Alfonza: „Je to vôľa Božej prozreteľnosti, ktorá chce, aby všetky milosti sa nám dostávaly iba cez ruky P. Márie. Ona je svojím Synom ustanovená za rozdávatel'ku všetkých milostí. Z toho vyplýva, že vzývanie P. Márie je potrebné a že jej prostredníctvom dosiahneme všetky milosti. Všetko dobré, ktoré máme, máme prostredníctvom P. Márie. To isté hovorí Benedikt XV.: „Ona je vodovod, ktorým prichádzajú k nám všetky milosti.” Lev XIII. hovorí: „Môžem povedať, že z veľkého pokladu milostí dostaneme ich iba skrze Máriu.” Podobne hovorí Pius X. a Benedikt XV., ktorí ju volajú všemohúcou rozdávatel'kou milostí. Pius X.: „Kristus je prostredník u Boha jediný. P. Mária však je najmocnejšia celého sveta u Syna, prostrednica a radkyňa.”

Že je P. Mária naša matka, netre-

ba ani dokazovať. Sám Boh nám ju dal za matku. Lev XIII. hovorí: „Ani nevieme vypovedať, koľko moci sa jej dostalo, keď bola vzatá do neba. Od tých čias sa začala starať podľa Božej vôle o sv. Cirkev a nám pomáhať ako Matka a ako pomocnica, stala sa rozdávatelkou milostí, vyplývajúcich z tajomstiev vykúpenia. Preto jej bola daná takmer nekonečná moc, preto k nej kresťanské duše priťahuje vrodenný cit, aby jej zjavovali svoje slabosti, radosti a utrpenia a odporúčaly sa do jej ochrany a dobroty. Vidíme teda, že celé učenie sv. Cirkvi o P. Márii je na obraze Matky Ust. Pom. živo znázornené.

Obraz P. Márie Ust. Pom. a spojenie schizmatikov s katolíckou cirkvou.

Lev XIII. hovorí, že viera je základom spásy a duchovným darom. Vieru nám sprostredkuje P. Mária, ktorá nám dala pôvodcu viery a sa-

ma pre vieru bola blahoslavená. Ona premohla všetky bludy. Preto máme s dôverou prosiť P. Máriu, aby sjednotila všetkých kresťanov do jedného ovčínca. Pokiaľ ide o východných schizmatikov, hovorí Pius XI., že ich úcta k P. Márii robí nám ich bližšími. Z východu sa dostaly k nám mnohé obrazy P. Márie. I schismatici ctia P. Máriu a tak nás P. Mária takmer núti, aby sme sa za nich modlili. Zo všetkých obrazov je práve obraz Matky Ust. Pom. najvhodnejší k napomáhaniu sjednotenia. Je to východný obraz, kópia starého obrazu P. Márie Vodkyne, ktorý ctia i Rusi. Do Ríma ho preniesli v XV. storočí a je v katolíckej Cirkvi najviac uctievaný, známy Rusínom i Rusom. — Ako by k nám hovorila P. Mária z obrazu: „Nezabúdajte na toľkých bratov, oddelených v rozkolníctve na východe, odkiaľ som prišla k vám. Aj oni ma milujú. Usilujte sa ich modlitbou priviesť do pravej Cirkvi!“

Im dáva napomenutie, aby sa do pravej Cirkvi vrátili.

Udalosti dokazujú, že je náš obraz najvhodnejším k sjednoteniu západnej a východnej Cirkvi. Roku 1902 na mariánskom sjazde vo Freiburgu kázal Anton Mariscal, CSsR o únii, a prosil všetkých, aby sa modlili na ten úmysel k P. Márii, Matke Ust. Pomoci. Sjazd prijal tento návrh s veľkým oduševnením. Roku 1902 dal Lev XIII. misionárom, ktorí išli do Bulharska, obraz a zástavu P. Márie Ust. Pom. a pergamenový list, vlastnoručne písaný, v ktorom bolo po slovensky napísané: „Ó, vy všetci najmilší synovia slovanskej cirkvi, slávni svojimi apoštolmi Cyrilom a Metodom, pokľaknite pred týmto obrazom nepoškvrnenej Panny a našej Matky a vytrvalo sa modlite, aby sa obidve cirkvi sjednotily a bol jeden ovčínec a jeden pastier!“ — Keď obraz ukázali ľudu a prečítali mu slová, boli všetci až k slzám pohnutí.

Roku 1903 hovoril P. Generál, že tento obraz je i na východe preto veľmi uctievaný, aby sa vrátili rozkolníci do Cirkvi. Keď to svätý Otec počul, schválil tento výrok a hovoril, že nič si tak nežiada, ako aby sa východní kresťania vrátili do pravej Cirkvi, a že všetko urobí, aby sa to uskutočnilo.

Už r. 1896 začal sarajevský arcibiskup Jozef Stadler vydávať chorvátsky a srbský časopis „Balkan“ na podporu únie. Na titulnej stránke je obraz P. Márie Ust. Pom. a pod ním východný patriarcha podáva ruku pápežovi. Dúfal, že na orodovanie Matky Ustavičnej Pomoci sa únia podarí. Podobne na knihe P. Nillesa S. J. a na knižke, vydanej v prospech ruských detí samým svätým Otcom Piom XI. je obraz Matky Ustavičnej Pomoci. Pius XI. dal do znaku pápežskej delegácie v Rusku obraz P. Márie Ustavičnej pomoci a takisto na ich pečiatku.

Zvláštnosti úcty Panny Márie, Matky Ustavičnej Pomoci.

Obraz v Ríme je pôvodný zázračný obraz, v ktorom sa začala uctievať Matka Ust. Pomoci. Všetky iné obrazy Matky Ustavičnej Pomoci sú iba napodobeniny, kópie pôvodného obrazu v Ríme. Veriaci ľud uctieva tieto obrazy na oltároch po celom svete. A mnohé z týchto kostolov sa stávajú strediskom pobožnosti a pútnymi miestami, a obrazy Matky Ust. Pomoci zázračnými práve tak, ako pôvodný obraz. Túto zvláštnosť nenachádzame pri iných zázračných obrazoch v Cirkvi. P. Mária chce nám tým dať najavo, že hocikde sa jej obraz uctieva, všade je trónom milosrdenstva. Môžeme právom hovoriť: Koľko obrazov, koľko oltárov Panny Márie Ust. Pom., toľko zázračných obrazov, lebo všade udeľuje milosti práve tak, ako z pôvodného obrazu v Ríme.

Druhou zvláštnosťou tejto úcty je, že sa spojuje s úctou k sv. Alfonzovi. Sv. Alfonz sa narodil r. 1696 a zomrel r. 1787 v južnom Taliansku, v neapolskom kráľovstve. Založil Kongregáciu Najsvätejšieho Vykupiteľa, čiže redemptoristov. Bol za svätého vyhlásený 26. mája 1839 a 23. marca 1871 za učiteľa sv. Cirkvi. Od detstva bol veľkým ctiteľom P. Márie. Pripevňoval si obrázok P. Márie na strom a pred ním sa modlieval. Keď založil Kongregáciu, prikázal svojim poddaným ako povinnosť ctiť P. Máriu a jej česť všade rozširovať. Z lásky k P. Márii sa postil v sobotu a pred mariánskymi sviatkami, ako aj každú sobotu kázal o jej prednostiach, každý deň sa modlil sv. ruženec a každú štvrťhodinu Zdravas. K P. Márii sa utiekal ako k Matke. V pokušeniach a utrpeniach u nej hľadal útočisko. Napísal knihu: „Vznešenosti P. Márie“, kde napísal veľa krásneho a spasiteľného

o Panne Márii, najmä že skrze ňu Boh udeľuje všetky milosti a že iba jej prostredníctvom môžeme dosiahnuť spásu. Podľa sv. Alfonza je ona ustavičnou pomocou. Preto potrebujeme jej orodovanie a máme sa k nej modliť. Iba tak si získame potrebné milosti pre spásu a čnostný život.

P. Mária jeho lásku odmeňovala a častejšie sa mu zjavovala, napríklad pri kázni vo Foggii. I v hodine smrti sa mu dva razy zjavila a uistila ho, že bude spasený. Tohto ctiteľa P. Márie ctíme spolu s P. Máriou. Robíme to pre dvojakú príčinu. Vyvoľujeme si ho za ochrancu, aby nás utvrdzoval v úcte k P. Márii a dodával nám dôveru v jej pomoc, a aby bol naším vzorom a vodcom v úcte k P. Márii. Tak chceme P. Máriu milovať, vzývať, k nej sa modliť, v ňu všetku svoju nádej skladať a čnostným životom sa jej zaľúbiť, ako nás učí sv. Alfonz.

II. ROZLIČNÉ SPÔSOBY ÚCTY MATKY USTAVIČNEJ POMOCI.

Láska je vynachádzavá. To platí i o úcte k P. Márii. Najprv ju ctia ľudia tým, že sa modlia k nej a myslia radi na ňu, radi o nej hovoria, utiekajú sa k nej s dôverou a volia ju za svoju ochrankyňu, v úcte majú mariánske obrazy, obrázky a agnušky. Pre spoločnú a hromadnú úctu sa stavajú oltáre, zasväcujú kaplnky a kostoly. To sú všeobecné spôsoby úcty. Okrem toho sa náš obraz uctieva i osobitným spôsobom.

a) Arcibratstvo P. Márie Ustavičnej Pomoci a sv. Alfonza.

Cirkev sv. je veľké bratstvo. Už od najstarších čias sa však sdrúžovali ľudia pre osobitné ciele ale-

bo pobožnosti. Mariánskych bratstiev vzniklo časom mnoho. K nim patrí aj arcibratstvo Matky Ustavičnej Pomoci a sv. Alfonza. Len čo sa úcta k obrazu P. Márie Ust. Pom. rozšírila, začali sa ľudia sdružovať, aby P. Máriu lepšie uctili. Roku 1868 v Limeriku v Írsku, r. 1869 v Roulers v Belgicku malo sdruženie 6400 členov. Na čele boli biskupi a kňazi. V krátkom čase sa rozšírilo na mnohé miesta, takmer všade, kde mali obraz P. Márie Ust. Pom. V Ríme r. 1871 kardinál vikár Patrozi potvrdil a zriadil sdruženie P. Márie, Matky Ustavičnej Pomoci a sv. Alfonza. Meno sv. Alfonza sa pridáva preto, že toto bratstvo je v kostole sv. Alfonza a pre dôvody vyššie uvedené. Po piatich rokoch uznali predstavení za vhodné jednotlivé spolky a sdruženia pod názvom Matky Ust. Pom. spojiť. Preto žiadal P. generál Mauron, aby spolok v Ríme bol povýšený na arcibratstvo a aby dostal prá-

vo už jestvujúce, alebo v budúcnosti utvorené spolky pripojiť k arcibratstvu, aby mali účasť na všetkých výsadách a milostiach. To sa stalo 31. marca 1876, keď Pius IX. osobitným listom povýšil rímske bratstvo na arcibratstvo. Arcibratstvo sa veľmi rozšírilo po celom svete. Teraz má na celom svete viac ako 50 miliónov členov. U nás na Slovensku skoro 40.000.

STANOVY ARCIBRATSTVA.

1. Cieľ arcibratstva.

Cieľom tohto arcibratstva je, aby členovia vrúcne ctili nepoškvrnenú P. Máriu pod názvom Matky Ustavičnej Pomoci a túto úctu i medzi inými rozširovali. Sv. Alfonz Mária, veľký ctiteľ a verný služobník Rodičky Božej, nech im je v tej veci vzorom a ochrancom.

Preto:

1. Nech sa členovia vo všetkých

svojich duchovných potrebách utiekajú k Matke Ustavičnej Pomoci a prosia hlavne tieto milosti:

a) aby Boha nikdy neurazili ťažkým hriechom;

b) aby im Boh odpustil spáchané hriechy;

c) aby zotrvali v dobrom, milovali Ježiša Krista a dosiahli šťastnú hodinku smrti.

2. Členovia nech sa utiekajú k P. Márii Ust. Pom. aj vo všetkých časných a telesných potrebách.

3. Členovia nech majú na pamäti najmä nepoškvrnenú čistotu a hlbokú pokoru P. Márie a nech sa usilujú byť hodnými dieťkami svojej nebeskej Matky, nasledujúc ju vo všetkých čnostiach.

4. Členovia nech vzývajú aj sv. Alfonza, v ktorého kostole v Ríme je zázračný obraz Matky Ust. Pom. a nech sa usilujú jeho orodovaním nadobudnúť si osobitnú ochranu Matky Božej.

Údom tohto bratstva stáva sa každý, kto sa dá zapísať do soznamu členov.

2. P o v i n n o s t i č l e n o v

(nezaväzujú však pod hriechom).

1. Členovia nosia pri sebe posvätený agnuštek P. Márie Ust. Pomoci a sv. Alfonza Márie.

2. Majú vo svojej izbe, keď je to možné, obraz Panny Márie Ustavičnej Pomoci a pred ním nech odbavujú svoje ranné a večerné modlitby a iné svoje pobožnosti.

3. Ráno a večer sa modlia kľaciačky tri Zdravas Mária k Panne Márii a jedno Slávu Otcu k sv. Alfonzovi a pripoja povzdych „Ó, Mária, Matka Ustavičnej Pomoci, oroduj za mňa! — Svätý Alfonz, môj ochranca, daj, aby som sa utiekal vo všetkých potrebách k P. Márii!”

4. Členovia každý mesiac pristú-

pia k stolu Pána na úmysel arcibratstva a obnovia svoje zasvätenie P. Márii a sv. Alfonzovi.

5. Členovia oslávia sviatok Matky Ustavičnej Pomoci (v nedeľu pred 24. júnom) a sviatok sv. Alfonza (2. augusta) s veľkou horlivosťou a prijímú podľa možnosti sv. sviatosti.

6. Členovia sú prítomní na slávnej zádušnej sv. omši za zomrelých členov v stanovený deň po sviatku P. Márie, Matky Ustavičnej Pomoci a v tento deň obetujú sv. prijímanie a odpustky za zomrelých členov.

3. O d p u s t k y, v ý s a d y a m i l o s t i.

(Reskript sv. Penitentiarie
zo dňa 20. I. 1932.)

P l n o m o c n é o d p u s t k y ob-
siahnu členovia, keď hodne prijímú
sv. sviatosti a pomodlia sa v kostole

alebo vo verejnom oratóriu aspoň raz Otčenáš, Zdravas Mária a Sláva Otca na úmysel sv. Otca:

1. V deň prijatia do arcibratstva alebo pod oktávou, to znamená v jeden zo siedmich nasledujúcich dní.

2. V deň slávneho pripojenia miestneho bratstva k arcibratstvu Matky Ust. Pom. v Ríme.

3. V nedeľu pred sviatkom sv. Jána Krstiteľa, čiže na sviatok Matky Ustavičnej Pomoci, hlavnú slávnosť arcibratstva alebo cez oktávu.

4. 2. augusta na sviatok sv. Alfonza alebo cez oktávu.

5. Štyri razy v roku v ľubovoľný deň, keď si zvykli aspoň raz za deň sa modliť k sv. Alfonzovi modlitbu: „Ó, prehorlivý učiteľ, sv. Alfonz...“

6. Raz v roku cez oktávu sviatku Matky Ust. Pom., keď sú prítomní na zádušnej sv. omši za zomrelých členov podľa stanov arcibratstva. —

Táto sv. omša sa slúži v prvý voľný deň po sviatku Matky Ust. Pom., čo aj je voľajaký sviatok duplex alebo deň pod privilegovanou oktávou.

7. Raz do mesiaca v ľubovoľný deň obnovy svojho zasvätenia.

8. Raz do mesiaca v ľubovoľný deň, keď sa modlievajú aspoň raz cez celý mesiac povzdych: „Ó, Mária, Matka Ustavičnej Pomoci, oroduj za mňa! — Sv. Alfonz, môj ochranca, daj, aby som sa vo všetkých potrebách utiekal k P. Márii.”

9. Kedykoľvek sú prítomní aspoň dva razy na posvätných úkonoch trojdňovej alebo deväťdňovej pobožnosti na česť blah. Panny Márie, Matky Ustavičnej Pomoci.

10. V hodinku smrti, keď prijímú sv. sviatosti a ak to nie je možné, keď aspoň vzbudia úprimnú ľútosť nad spáchanými hriechmi, vzývajú meno Ježiš ústami alebo srdcom a prijímú trpezlivo z Božej ruky smrť ako zaslúžený trest za hriechy.

N e p l n o m o c n é o d p u s t k y :

1. Odpustky 7 rokov a 7 kvadragien (7x40 dní) na sviatok Panny Márie, Matky Dobrej Rady (26. apríla), sv. Michala, archanjela (29. septembra), sv. Gabriela (24. marca), sv. apoštola Matúša (21. septembra), keď navštívia kostol alebo verejné oratórium a niečo sa tam pomodlia na úmysel sv. Otca.

2. Odpustky 7 rokov a 7 kvadragien, kedykoľvek sa nábožne zúčastnia na niektorom posvätnom úkone v čas trojdňovej alebo deväťdňovej pobožnosti na česť blah. P. Márie, Matky Ust. Pom. a pomodlia sa na úmysel sv. Otca.

3. Odpustky 7 rokov a 7 kvadragien raz denne, keď sa pomodlia modlitbu: „Ó, prehorlivý učiteľ, sv. Alfonz . . .”

4. Odpustky 300 dní, keď v hociktorý deň navštívia v kostole alebo verejnom oratóriu obraz bl. P.

Márie, Matky Ust. Pom., alebo sv. Alfonza a pomodlia sa tam na úmysel sv. Otca.

5. Odpustky 300 dní tri razy cez deň, keď sa pomodlia ráno, na poľudnie a večer vzdychy: „Ó, Mária, Matka Ustavičnej Pomoci, oroduj za mňa! — Sv. Alfonz, môj ochranca, daj, aby som sa vo všetkých potrebách utiekal k P. Márii!”

6. Odpustky 100 dní raz denne, keď sa pomodlia nábožne antifónu: „Svätá Mária, podporuj biednych, pomáhaj malomysel'ným, poteš plačúcich, pros za ľud, oroduj za kňazov, oroduj za zbožné pokolenie ženskej, nech pocítia všetci tvoju pomoc, ktorí slávia tvoju Ustavičnú Pomoc.”

7. Odpustky 60 dní, keď sú prítomní na sv. omši alebo na iných bohoslužobných úkonoch v kostole alebo vo verejnom oratóriu, ako i za každý iný skutok kresťanskej pobož-

nosti alebo lásky, ktorý vykonajú podľa úmyslu bratstva, napríklad keď nosia posvätený agnuštek P. Márie Ustavičnej Pomoci a sv. Alfonsa.

Všetky tieto odpustky, i plnomocné i neplnomocné, možno pripísať dušičkám v očistci.

V ý s a d y:

1. Všetky sv. omše hociktorého kňaza za niektorého zomrelého člena bratstva majú také účinky pre jeho dušu, ako keby boli slúžené na privilegovanom oltári.

2. Podľa indultu sv. Penitentiarie platného pre všetky časy, zo 14. apríla 1931, môžu najvyšší predstavení arcibratstva (generálny predstavený redemptoristov) bl. P. Márie Ust. Pom. a sv. Alfonsa Liguori, ďalej riaditelia, týchto bratstiev k rímskemu arcibratstvu riadne pripojených, ako aj rehoľní a svetští kňazi, splnomocnení spomenutým naj-

vyšším predstaveným, zapisovať veriacich do tohto bratstva.

M i l o s t i :

Všetci členovia bratstva majú podiel na všetkých modlitbách, sv. omšiach, dobrých skutkoch a apoštolských prácach Kongregácie misionárov redemptoristov, založenej sv. Alfonzom.

**b) Stráž modlitby pri Panne Márii
Ustavičnej Pomoci.**

Táto vznikla v meste Santiago, v republike Chile r. 1878. Od tých čias, čo tam bolo bratstvo P. Márie a sv. Alfonza založené, mnohí členovia, naplnení duchom bratstva, totiž duchom modlitby a prosieb, vždy častejšie zotrúvali pred obrazom P. Márie Ust. Pom. tak, že takmer celý deň bol obraz obklopený ľuďmi. Aby túto horlivosť posilnil a rozmnožil,

založil P. Peter Merger CSsR stálu „Stráž modlitby“, ktorú mali konať veriaci, rozdelení podľa určitého poriadku tak, aby sa vždy niektorí modlili pred obrazom P. Márie. V Santiagu bola táto „Stráž modlitby“ tak zariadená, že od 7. hod. až do 17. hodiny, vždy 7—8 i viac ľudí kľáčalo pred obrazom a modlilo sa, lebo viac ako 100 žien sa prihlásilo a zaviazalo, že aspoň hodinu do týždňa strávia pred obrazom P. Márie Ustavičnej Pomoci. R. 1883 bolo ich 1400, rozdelených na 40 oddielov. Každý oddiel mal svoju horliteľku, aby ženy sebe sverené, keby bolo treba, svolala, aby na začiatku hodiny čítala členom úmysly k modlitbám odporúčané, konala spoločné modlitby atď.

Neskoršie prešlo toto pobožné cvičenie do Španielska. Tam niečo zmenili, napríklad Stráž trvala menej hodín, oddiely mali viac alebo menej členov, vždy však 2-3; niekedy trvala Stráž iba pol hodiny. Mužom bola

určená na „Stráž“ nedeľa, lebo vtedy majú voľno. Keď je kostol ďaleko, môže sa odbaviť Stráž doma pred obrazom P. Márie Ust. Pom. V niektorých krajinách, napr. vo Francúzsku, Nemecku, Argentíne, na Slovensku, koná sa Stráž aspoň počas misií. Mnoho dobrého sa tým robí. Na začiatku misií sa vyloží obraz P. Márie Ust. Pom., stručne sa opíšu jeho dejiny, veriaci sa povzbudia, aby počas misií sa pred ním modlili k Matke Ust. Pomoci za seba i iných a tým je misia zaistená. Tak sa robí u nás, na Sicílii a inde. V Amerike je „Stráž modlitby“ veľmi rozšírená. Roku 1924 mala v Santiagu 1100, v Lime 1300 a vo Valparaize 470 členov.

Keďže však nebolo možné „Stráž modlitby“ zaviesť všade tak, ako bola pôvodne ustanovená v Amerike — alebo pre malý počet členov, alebo pre iné dôvody — vyvolil P. Albert Stocker strednú cestu. Rozdelil

„Stráž modlitby” na dve sekcie, oddelenia: čestnú a rodinnú. Čestnú sekciu tvoria tí členovia arcibratstva, ktorí sa zaviazali na dve veci: a) každý týždeň budú prítomní na pobožnosti, ktorá sa koná hodinu alebo pol hodiny pred obrazom P. Márie Ust. Pom., b) každý mesiac budú chodiť na sv. prijímanie.

Sekciu domácu tvoria celé rodiny. Otec rodiny prisľúbi čestným slovom, že na týždenných pobožnostiach sa vždy zúčastní aspoň jeden člen rodiny. Mená všetkých členov rodiny sa zapíšu do arcibratstva, aby získali odpustky a milosti. Rodina nech sa zasväť P. Márii a aspoň raz do týždňa nech sa pomodlí pred obrazom Panny Márie Ust. Pom. sv. ruženec a tí, ktorí sa nemohli zúčastniť na týždennej pobožnosti, nech si ju vykonajú doma. — Táto stráž je skutočný spolok. Má riaditeľa, to je pán farár alebo ním určený kňaz, predstaveného, tajomníka, pokladníka,

horliteľov, ktorí sú na čele jednotlivých oddelení. Od ich horlivosti závisí mnoho a kňaz nemá vlastne pri tom nijakú prácu. Táto stráž sa musí zriadiť podľa miestnych pomerov. Čestnú sekciu nech tvoria aspoň ženy a dievčatá, ale môžu i muži. Keď je členov viac, môže sa v týždni zariadiť viac hodín „Stráže“ pri P. Márii podľa prvého spôsobu nielen vo farských kostoloch, ale i na filiálkach alebo i v niektorej rodine. Keď niektorý člen nechodí mesačne na sv. prijímanie a na „Stráž“ a päť raz tak urobí bez ospravedlnenia, vytrie sa zo soznamu členov. Po každej pobožnosti a sv. prijímaní odovzdávajú členovia lístok so svojím menom na dôkaz svojej prítomnosti.

I pre deti je zriadená taká „Stráž“. Povinnosti detí sú: 1. Denne sa modliť desiatok ruženca. 2. Raz do týždňa spoločná modlitba v kostole pred obrazom P. Márie Ust. Pom. Koná

sa takto: a) Krátka poklona Prevelebanej Sviatosti a duchovné prijímanie; b) desiatok ruženca; c) vzývanie P. Márie: „Ó, Matka Ustavičnej Pomoci, ochraňuj sv. Cirkev! Ó, Matka Ustavičnej Pomoci, daj, aby Ježiš kráľoval v našej vlasti! Ó, Matka Ustavičnej Pomoci, daj, aby Ježiš kráľoval v našich rodinách! Ó, Matka Ustavičnej Pomoci, daj, aby Ježiš kráľoval v našom srdci!” Potom modlitba k P. Márii Ustavičnej Pomoci a pieseň.

Pri pobožnostiach dospelých i detí pred začiatkom pobožnosti prečíta horliteľ úmysly, na ktoré sa bude konať táto pobožnosť. Úmysly ustanovujú alebo riaditeľ alebo sami členovia.

Členovia, i deti i dospelí, majú byť apoštolmi medzi seberovnými získavaním nových členov a v rodinách spoločnou modlitbou vôbec a hlavne modlitbou sv. ruženca.

Istý kňaz hovorí: „Od tých čias,

čo je u nás zavedená „Stráž“, prístupujú ľudia viac k sv. sviatostiam.“ Iný hovorí: „Stráž“ zmenila moju farnosť, i deti sú lepšie vychované. Predtým nikto nechodil v robotné dni do kostola, teraz chodia ľudia usilovne, aby si vykonali „Stráž“. Stráž je apoštolom vo farnosti. Roku 1929 mala v Alsasku čestná sekcia 15.747 žien a 418 mužov, rodinná sekcia 3181 rodín a 1517 jednotlivcov. A u nás?

c) Deviatniky.

Deviatnik je jedným z najväčších prostriedkov na získanie veľkých milostí a vypočutie vo všetkých potrebách. P. Mária má osobitnú záľubu v týchto pobožnostiach a odmeňuje ich osobitnými milosťami. Preto keď je niekto v zármutku, núdzi, trpí chorobou tela, duševným utrpením. keď ho prenasledujú pokušenia, zne-

pokojuje opustenosť, trápi zúfalstvo, alebo keď chce pomôcť niektorému zo svojich príbuzných a známych na duši alebo tele, nech koná taký deviatnik. A keď nebude vypočutý, nech koná druhý a tretí, kým ho P. Mária vypočuje. Keby sme však predsa neboli vypočutí, nezúfajme, P. Mária nám dá inú a lepšiu milosť, ako je tá, ktorú sme prosili. Niekedy to, čo prosíme, nebolo by nám alebo iným na osoh duše ani tela, ale na záhubu a preto nám to Boh nedá, dá nám však inú, lepšiu milosť. Načim sa modliť s veľkou dôverou. Deviatnik, novéna, záleží v tom, že po deväť dní za sebou každý deň sa modlíme isté modlitby a konáme isté dobré skutky. Ktoré modlitby a ktoré dobré skutky chceme konať, to si každý sám ustanoví. Napríklad každý deň 9 Zdravas a každý deň dať almužnu, alebo uložiť si zaprenie v jedle a pití. Ešte osožnejšie je ustanoviť si, že po celý ten čas sa

budem chrániť niektorej chyby. Dobré je ísť na začiatku a na konci deviatnika na sv. spoved' a sv. prijímanie. Prosiť aj druhých, aby konali deviatnik s nami, aby tým skôr bola naša modlitba vypočutá.

Úmysel pri každom deviatniku majme ten, že chceme vyprosiť istú milosť sebe alebo iným. Úmysel obnovujeme každý deň, pritom však majme i ten úmysel: Keď je to na česť a slávu Božiu a na osoh mojej duše. Keď nie, aby nám dal Boh inú milosť, nám osožnejšiu a potrebnjšiu. Na niektorých miestach konajú verejne také deväťdňové pobožnosti. Treba však mať naozaj pevnú dôveru v Boha a v orodovanie P. Márie. Čím pevnejšia je dôvera a čím viac túžime po milosti, o ktorú prosíme, tým skôr budeme vypočutí. Uváž, ako P. Mária bez prosby pomáhala v Káne Galilejskej, tým viac pomôže tebe, keď ju budeš prosiť s pevnou dôverou. Blossius hovorí: „Skôr nebo

a zem pomínú, ako by P. Mária odoprela pomôcť tomu, kto ju s čistým srdcom a veľkou dôverou vzýva o pomoc." Sv. Anzelm nás povzbudzuje k dôvere slovami: „Keď vzývame P. Máriu, sme skôr vypočutí, ako keď prosíme P. Ježiša." To znamená, že k P. Márii s väčšou dôverou sa utiekame, ako k P. Ježišovi, ktorého považujeme aj za sudcu. P. Ježiš ctí svoju Matku tým, že vypočúva jej prosby.

d) Deväť sobô

Sv. Stolica dala na začiatku roku 1928 generálnemu predstavenému redemptoristov tento apoštolský list: „Pius XI. na večnú pamiatku. Generálny predstavený Kongregácie Najsvätejšieho Vykupiteľa nás pokorne prosí, aby sme prosby, modlitby, ktoré sa konajú po deväť sobôt na česť P. Márie Ustavičnej Pom. v ko-

stoloch, v ktorých je vyložený obraz podobný tomu, ktorý sa ctí v Ríme u svätého Alfonza, obdarili duchovnými milosťami. Uznali sme za vhodné tieto prosby vyplniť k väčšej pobožnosti kresťanstva, a aby bolo postarané o spásu duší, pamätujúc s pobožnou láskou na poklady Cirkvi, keď sme sa poradili s naším milým synom, kardinálom svätej rímskej Cirkvi Penitentiárom. Preto dôverujúc v milosrdenstvo všemohúceho Boha a v autoritu sv. apoštolov Petra a Pavla, týmto apoštolským listom povoľujeme všetkým kresťanom a každému obojeho pohlavia, ktorí naozaj kajúci a vyspovedaní a sv. prijímaním posilnení na uvedených prosbách budú pobožne prítomní a tam sa pomodlia na úmysel sv. Otca, odpustenie všetkých časných trestov za hriechy a odpustenie v Pánovi, každú sobotu, ako si vyvolia (ad libitum). Tým istým veriacim, keď sa aspoň s kajúcim

srdcom zúčastnia tých prosieb, 7 rokov a 7 kvadragien na každú tú sobotu dobrotivo udeľujeme. Nech nič tomu nestojí v ceste. Platí pre prítomné a večné budúce časy. Chceme, aby tomuto listu i vytlačenému a podpísanému verejným notárom a pečaťou osoby v hodnosti alebo cirkevnom úrade postavenej opatrenému, tá viera sa dávala ako tomuto nášmu, keď budú podané a ukázané. Dané v Ríme u sv. Petra sub annulo piscatoris, 16. februára 1928, pontifikátu nášho siedmeho roku.

Gaspari, secretarius status.

Vysvetlenie :

Najvyšší pastier kresťanského stáda, ktorému je sverený duchovný poklad Cirkvi, aby ho múdro spravoval, prejavil sa veľmi láskavým, štedrým. Aby na také pobožné cvičenie bolo udelené 9 rozličných plnomocných odpustkov, to sa stáva veľmi zriedka. Tieto odpustky sú dané

nielen našim kostolom, ale všetkým, kde je vyložený obraz P. Márie Ust. Pom. a nielen, členom arcibratstva, ale všetkým veriacim, nielen raz v roku, ale toľko ráz, koľko ráz sa koná týchto deväť sobôt.

Podmienky na získanie týchto deväť plnomocných odpustkov sú:

1. Aby v tom kostole ctili obraz Matky Ustavičnej Pomoci.

2. Aby sa tam na česť P. Márie Ust. Pom. po deväť za sebou nasledujúcich sobôt konaly verejné modlitby a prosby.

3. Aby bol prítomný na niektorom pobožnom cvičení týchto sobôt.

4. Aby prijal hodne sv. sviatostí.

5. Aby sa v tom kostole pomodlil na úmysel sv. Otca.

Tieto odpustky sa môžu získať toľko ráz, koľko ráz sa podmienky vyplnia v čase tých deviatich sobôt. Keď ich vyplní každú sobotu, získa 9 plnomocných odpustkov. Tomu neodporuje slovo apoštolského listu „kaž-

dú sobotu" ad libitum, ako si vyvo-
lia, podľa ľubovôle. O pravom smy-
sle týchto slov vyhlásil P. Augustín
Manchi, viceprokurátor, toto: 1. My
sme žiadali sv. Stolicu o plnomocné
odpustky pre každú z tých sobôt a
naozaj 13. januára 1928 listom n.
3475/27 bolo to udelené. 2. Úrad-
ník, ktorý apoštolský list zo 16. fe-
bruára t. r. písal, keď sa ho pýtali
na smysel slov, vyhlásil, že sa na-
ozaj udeľuje 9 plnomocných odpust-
kov a slová „ad libitum" sú iba pre-
to pridané, lebo nikto nie je povinný
pre získanie odpustkov byť prítomný
na pobožných cvičeniach po všetkých
9 sobôt, ale každý si môže vyvoliť,
ako chce 1, 2, 3, 5 . . . z 9 sobôt. 3.
To isté vyhlásil sekretár sv. Peniten-
tiarie. Nie je teda možné o pravom
smysle slov pochybovať. Pokiaľ ide
o neplnomocné odpustky, platia prvé
tri podmienky. Sv. prijímanie k zís-
kaniu odpustkov treba prijať alebo
v sobotu alebo v piatok predtým,

alebo v jednom z ôsmich nasledujú-
cich dní. Sv. spoved' alebo toho dňa'
alebo týždenne, alebo dva razy do
mesiaca, kto chodí takmer denne
na sv. prijímanie. Pobožnosti, môžu
byť akékoľvek, napríklad litánie atď.

III. PODIVUHODNÉ VYPOČUTIA.

Tu podávame niektoré príklady zo starších i najnovších čias. Všetky sú z kroník a zápisov arcibratstva P. Márie Ust. Pomoci. Tam sú udané i mená a miesta, kde a kedy sa udalosť stala.

P o z n á m k a : Keby niekto z čitateľov vedel taký mimoriadny prípad vypočutia uzdravenia, obrátenia a pod., nech to oznámi na adresu: Redakcia Vestníka Sdruženia sv. Jozefa, Bratislava, Puškinova ul. 4.

A) Staršie príklady.

1. P. M á r i a M a t k o u ž i v o t a .

Tu hovoríme hlavne o obráteniach nevercov a inovercov na pravú vie-

ru. Viera je životom duše a dáva duši nadprirodzený život. P. Mária nás vo viere posilňuje, utvrdzuje a pomáha vieru nájsť.

1. P r o t e s t a n t s k í m a n ž e l i a. Istý pán — vyznaním evanjelik — prišiel do kláštora redemptoristov, dal si zavolať kňaza a prosil o radu a útechu. Jeho manželka — tiež evanjelička — ťažko pracovala k pôrodu a už 4 dni strašne trpela. Dvaja lekári, ktorí boli pri nej, nevedeli si rady a čakali smrť. Kňaz dal mužovi obrázok P. Márie Ust. Pom. a poradil, aby ho žene položil na prsia. Muž mu prisľúbil a vrátil sa domov. Za hodinu prišiel plný radosti ku kňazovi späť a oznamoval, že len čo manželka obrázok prijala, šťastne porodila. Je zdravá, i dieťa. Po niekoľkých dňoch prišli obaja, aby sa dali vyučiť v katolíckej viere. P. Mária Ust. Pom. ich vyslobodila nielen z časnej, ale i z večnej smrti.

2. D v e s e s t r y. Luteránske diev-

ča slúžilo v Rakúsku v katolíckej rodine. Vidiac dobrý príklad pánov, oblúbila si katolícku vieru. Keď to videla jej sestra, začala ju preto trápiť. Dievča sa bálo sestry a odkladalo s prestúpením. Vtedy jej nebezpečne ochorela ruka. Keď lekár nevedel pomôcť, obrátila sa k P. Márii Ust. Pom. a začala deviatnik. Súčasne sľúbila, že sa stane katolíčkou, keď sa uzdraví. Len čo skončila deviatnik, bola uzdravená. Znovu však oddaľovala s vyplnením sľubu. Choroba sa vrátila. Konečne išla do kláštora redemptoristov, dala sa vyučiť v katolíckej viere a prestúpila. - Uzdravila sa a choroba sa viac nevrátila. Naraz však i jej sestra začala dobre smýšľať o katolíckej viere. Vstúpila raz do katolíckeho kostola, kde sa práve odbavovali služby Božie. Natol'ko ju dojaly, že sa rozhodla stať sa katolíčkou. Nasledujúcu noc videla P. Máriu, ako ju pozýva k sebe. Keď precitla, obnovila

predsavzatie stať sa katolíčkou. Ale až choroba ju k tomu donútila. Potom už neodkladala a pred obrazom P. Márie Ust. Pom. složila vyznanie viery.

3. N e v e r e c k á p a n i. V Paríži žila bohatá pani, ktorá sa celkom oddala smyselnosti a tak stratila i vieru. Raz navštívila hrob svojich rodičov v Père Lachaise a vkročila zo zvedavosti i do kaplnky redemptoristov. Tam iba náhodou pozrela na obraz P. Márie Ust. Pom. V tej chvíli ako by bola oslepená, nevedela, čo robiť. V pomykove hľadá dvere, aby vyšla von. Otvorí dvere a nie je na ulici, ale na chodbe, kde sa spovedá. Prítomný kňaz sa jej pýta, či sa chce spovedať. „Nie, nechcem. Ja nič neverím, tým menej v spoved'. Neviem však, kade von, som celá zmätená." „Nuž pamätajte, že ste v príbytku P. Márie Ust. Pom., ona vás chce zachrániť. Vy sa musíte spovedať." „Nie, na nijaký spôsob. Ved' som po-

vedala, že nič neverím” — a začala vyratúvať svoje námietky. Kňaz však hovoril: „Poznám spôsob, ako iných poučiť. Keď chcete, poradím vám a iste vám prestanú všetky pochybnosti. Prosím vás iba o to, aby ste sa modlili k P. Márii Ust. Pom.” Po dlhom prehováraní svolila. O niekoľko dní prišla zmenená. Pochybnosti prestaly, naučila sa zasa veriť. Jej obrátenie bolo pravé a ozajstné.

4. Žena, chcem byť zasa kresťanom. Istý pán sa zaprisahal so svojimi kamarátmi, že chce žiť a zomrieť bez sv. sviatostí. Za to ich P. Boh potrestal. Hoci všetci štyria boli v najlepších rokoch, nežili dlho. I on upadol do ťažkej choroby. Keď sa piemontské vojsko zmocnilo Ríma, tak sa tešil z toho vo svojej nenávisti proti Cirkvi, že sa mu choroba zhoršila. Nadarmo prosila manželka, aby sa dal zaopatriť. Bol takým nevercom, že si pri posteli zaviesil revolver a hovoril, že len čo

kňaz vkročí do izby, hneď ho zastrelí. Okrem rodičov, manželky a dietok sa zaň modlila istá osoba, ktorá mu bez jeho vedomia položila pod van-
kúš obrázok P. Márie Ust. Pom. Od toho času sa na ňom javily známky polepšenia. Jedného dňa zavolať k sebe manželku a hovoril: „Žena, chcem byť zasa kresťanom. Vyspovedám sa.“ Zavolali kňaza. Chorý sa skrúšene vyspovedal. Skôr ako prijal Najsv. Sviatosť, chcel napraviť dané pohoršenie. Preto diktoval kňazovi, nebdajúc ľudských ohľadov, odvolanie a prosil všetkých za odpustenie. Kajúčne zomrel.

5. A n a b a p t i s t k a. Istá stará žena bola z celej duše oddaná bludnej sekte anabaptistov. Beda tomu, kto by sa bol odvážil hovoriť o katolíckej Cirkvi a o viere! Táto žena ťažko ochorela. K jej posteli sa sišli katolícki príbuzní. Medzi nimi bol vnuk, ktorý konal cestu 8 hodín a ustavične sa modlil Zdravas Mária

k P. Márii Ust. Pom., aby sa stará matka obrátila. Tomu však boly na prekážku predsudky chorej aj ich odpadlých príbuzných. Vnuk sa však nebál. Smelo sa jej pýtal, či by nechcela zomrieť ako katolíčka. Najsamprv nedala odpovede. Premýšľala. Katolícki príbuzní sa teraz tým viac utiekali k P. Márii Ust. Pomoci a boli vypočutí. Stará matka sa naraz obrátila k vnukovi a hovorila: „Chod' k p. farárovi a povedz mu, že chcem byť katolíčkou.” Kňaz prišiel, poučil chorú a po odprisahaní bludu prijal ju do Cirkvi. Potom prijala sv. sviatosti a už večer zomrela šťastná a blažená.

6. S o m t v o j a d o b r á m a t k a. Istý mladý človek sa celkom pokazil čítaním nevereckých kníh a zlou spoločnosťou. Stal sa nevercom, voľno-myšlienkárom. Bol bez vyznania. Rúhal sa Bohu, tupil všetko sväté, prenasledoval sv. Cirkev a kňazov. Príbuzným hovoril: „Nebud'te blázni!

Niet Boha, niet nesmrteľnej duše. Sprostý, kto sa bojí pekla. Cirkev musíme zničiť, kňazov zabiť, Božie a cirkevné prikázania spáliť a potom bude dobre.”

O modlitbe nechcel ani počuť, do kostola nechodil, sv. sviatostiam sa smial. Bol oddaný hriechom a náruživostiam všetkého druhu. Manželka namiesto, aby mu bránila v hriechoch, ešte mu pomáhala a v nevere ho utvrďovala. Aké bolo vychovanie detí, môžeme si predstaviť. Bez Boha, bez náboženstva, iba pre svet a jeho márnosti. Nič nevedeli o Bohu, o anjelovi, o raji a modlitbe.

Tak žil viac rokov v nevere a bezbožnosti. Mal však anjela strážcu a tým bola jeho sestra. Veľa sa zaň modlila, konala deviatniky k P. Márii Ust. Pom. a dávala zaň slúžiť sv. omše na česť P. Márie Ust. Pom. A bola vypočutá. Brat začal byť vo svojej nevere nespokojný. Raz sa odvážil ísť do kostola. Tam videl obraz

Matky Ustavičnej Pomoci. Keď naň pozrel, zdalo sa mu, že P. Mária naň pozerá a hovorí mu: „Ja som tvoja dobrá matka, prečo predo mnou utekáš?“ Tie slová boly mečom do jeho srdca a celkom ho premenily.

Ešte toho istého dňa prespytoval dôkladne svoje svedomie, vyhl'adal kňaza, ktorému sa úprimne vyspovedal z celého života. Kňaz ho poučil, potešil a dokonale pomeril s Bohom. Na pamiatku mu dal obrázok P. Márie Ust. Pom. Šťastný kajúcnik bol od radosti bez seba. Keď prišiel domov, s' radosťou ukazoval žene a deťom obrázok P. Márie a hovoril: „Táto je teraz moja a naša dobrá matka, tú musíme všetci ctiť a milovať.“ Potom kúpil veľký obraz P. Márie Ust. Pom., dal ho do krásneho rámu a ozdobil ním svoj príbytok. Pred týmto obrazom učil svoje deti poznať Boha a modliť sa. Robil to s takou pobožnosťou, že sestra, ktorá mu obrátenie vyprosila, často od

radosti plakávala. Tak našiel v láske k P. Márii pokoj, ktorý v nevere márne hľadal.

7. Chcem zomrieť, ako som žil. Istý bohatý človek viedol veľmi hriešny život. Stratil vieru a svojou neverou sa verejne chválil. Aby mohol voľnejšie užívať svet, vzal všetky peniaze, čo mal, opustil ženu a deti a odišiel do Ameriky. Tam v krátkom čase všetko premárnil. Ako žobrák sa vrátil domov. Obec ho musela živiť. Žil v chudobe a biede, ale nie dlho. Ochorel na smrť. Nikto ho nechcel opatrovať, lebo si ho zošklivili pre jeho bezbožnosť a neveru. Preto musel byť rád, keď ho milosrdné sestry prijaly do nemocnice.

V nemocnici však čakala naň milosť. Jeho obrátenie bolo ťažké a zdalo sa byť nemožné. Pohrýdal všetkou láskou a útrpnosťou opatrovníc a nenávidel katolícku vieru a kňazov. Keď mu dohovárali, aby sa obrátil,

odpovedal: „Chcem zomrieť, ako som žil. Ako voľnomyšlienkar som žil. tak chcem i zomrieť.“ Choroba sa zhoršovala. Vtedy sa nad ním zmilovala P. Mária Ust. Pom., ku ktorej sa rehoľnice modlily. Predstavená raz hovorila: „Ten človek nechce ani ústa utvoriť, aby sa pomodlil aspoň Zdravas. My však ho k tomu donútime.“ Potom vrúcne prosila P. Máriu o pomoc. Keď sa domodlila, išla k chorému. Bol v dobrej nálade. Dodala si odvahy a prosila ho, aby sa s ňou pomodlil Zdravas. Chorý neodporoval. Týmto víťazstvom povzbudené, zvolaly sestry: „Už sa modlil, už je dobre! Matka Ust. Pom. dokáže, že nikto k nej nadarmo nevolá.“ Raz si zavolať chorý k sebe syna. Keď prišiel, povedal: „Zavolaj mi kňaza, chcem sa vyspovedať.“ Kňaz s radosťou prišiel. Hriešnik plakal od ľútosti a prosil všetkých o odpustenie. Zomieral šťastne. Pri

smrti bozkal sv. ruženec a škapuliar
i obrázok P. Márie Ust. Pomoci.

2. P. Mária Ustavičnej Pomoci našou sladkosťou.

Už Jób nariekal, že život na zemi
je samá horkosť a plač. Sme podro-
bení biedam, utrpeniam tela i duše.
Bieda a bolesť, utrpenie a zármutok,
opustenosť a prenasledovanie sú na-
ším dedičstvom od kolísky. Ale nena-
riekajme! Boh nám dal matku, ktorá
nám osladí všetky horkosti. Je to
Matka Ust. Pomoci. Ona pomôže
nám, ako pomohla mnohým.

1. M a t k a U s t. P o m. n e o p u -
s t í. Na istej misii navštívil misio-
nár starého pána, ktorý už dlho le-
žal a pripravoval sa na smrť. Lekári
vyhlásili, že mu niet pomoci. Misio-
nár tešil umierajúceho, ako vedel a
mohol a nakoniec mu sľúbil, že ho
odporučí Panne Márii Ustavičnej Po-
moci a poprosí aj iných, aby sa zaň

modlili. Hovoril: „Milý priateľ, ne-strácajte dôveru! Keby vás ľudia opustili, P. Mária vás neopustí. Za-čnite ešte dnes deviatnik k Matke U. Pomoci a my v kláštore sa budeme modliť s vami. Tu máte posvätený agnuštek P. Márie Ust. Pom. Modlite sa s dôverou a keď budete za deväť dní uzdravený, oznámte to v časopise Matky Ust. Pom.” Toho istého večera začali deviatnik a už sa javily účinky. Chorý, ktorý nemohol spať, spal veľmi dobre. Ráno prišiel pán kaplán a keď videl, že je chorému lepšie, hovoril: „Ako vidím, P. Mária Ust. Pom. už začala svoje dielo, ona ho i dokončí. Majme len pevnú dôveru!” Pani hovorila: „Áno, škoda, že sme tento prostriedok nepoužili už dávno!” Pokračovali v deviatniku s rastúcou dôverou. Posledný deň deviatnika bol pán natoľko zdravý, že sa mohol venovať svojmu povolaniu.

2. N a v r á ť m i m o j e o č k á !

Raz slávili redemptoristi deväťdňovú pobožnosť k Matke Ustavičnej Pomoci, ktorej sa zúčastnilo celé mesto. Prišla ta aj matka so 7-ročným chlapcom, ktorý stratil pri kiahňach zrak. S plačom prosila P. Máriu Ust. Pomoci o zmilovanie a hovorila svojmu dieťaťu: „Volaj k P. Márii, aby ťa uzdravila!“ Chlapec poslušol, pozdvihol svoje rúčky a hlasite zvolal: „Ó, Matka Ust. Pom., zmiluj sa nado mnou a vráť mi moje očká!“ Len čo tak zvolal, už radostne vykrikol: „Mamička, ja vidím P. Máriu! Ó, aká je krásna! Vidím i teba i svoje ruky!“ Uzdravený chlapček sa stal predmetom zvedavosti. Každý ho chcel vidieť a on všetkým hovoril: „Matka Ust. Pomoci ma uzdravila. Povedal som jej, vráť mi moje očká, a už som bol zdravý!“

3. B o l p o t e š e n ý. Istý rehoľný kňaz písal: Ako študent nebýval som zdravý. Hoci som ustavične neležal, jednako som nemohol študovať. Celé

moje telo bolo ochromené. Nemohol som sa sám ani obliecť, ani posadiť. Pre hroznú bolesť som nemohol spať. Všetko opatrovanie a lieky, kúpele a elektrizovanie nemalo výsledok. Stav sa tak zhoršil, že každú chvíľu čakali smrť. Mojej duše sa zmocnila malomyselnosť, keď mi lekár hovoril: „Nechajte štúdiá a chodte domov, pre bohoslovie nie ste súci!“ Keď ma milosrdná sestra tešila, povedal som jej: „Mňa už nič na svete neteší.“ Onedlho som dostal od známeho kňaza obrázok P. Márie Ust. Pomo- ci, ktorý sa mi veľmi páčil. Dôvera k tejto dobrej Matke rástla vo mne každým dňom. Jej som obetoval celé svoje srdce a prednášal svoje prosby. Urobil som sľub, že keď sa uzdravím, vstúpim do kláštora. Začal som ešte s jednou zbožnou osobou deväťdňovú pobožnosť za uzdravenie. 8. marca som mal také strašné bolesti, že ctih. sestra sa pýtala lekára, kedy zomriem. Bol to šiesty deň pobožno-

sti, ale aj posledný mojich bolestí. V noci som zaspal a spal som až do 4. hodiny. O 4. hodine ma prebudila milosrdná sestra, aby som užil liek. Hovoril som jej: Ó, keby ste ma boli nechali spať. Mal som taký krásny sen. Počul som, ako mi niekto hovoril: Nepochybuj, ale buď dobrej mysle a dôveruj! Vtom som sa prebudil, Zaspal som opäť a zasa som počul slová: Všetku svoju nádej vlož do mňa a nepochybuj, buď verný svojmu sľubu a budeš zdravý! Prebudím sa a dvíham sa na posteli bez všetkej pomoci na podiv všetkých chorých i prítomnej rehoľnice. Hľadáť osobu, ktorá mi to hovorila. Vtom ste ma prebudili. Škoda toho krásneho sna! — Ale len čo som to povedal, prišlo mi na myseľ: Ved' ty si zdravý! A naozaj som necítil nijakých bolestí. Pokúsil som sa vstať a hľa, na podiv všetkých som vstal bez cudzej pomoci a bol som zdravý. Po dlhom čase som sa mohol sám

obliecť a chodiť. Ponáhl'al som sa do kaplnky poďakovať sa najsv. Matke. Teraz som celkom zdravý.

4. S k l a m a n ý p a š a. Istý bohatý človek v Carihrade mal peknú dcéru. Táto sa zapáčila tureckému pašovi. Preto chcel otec mesto čím skôr opustiť, ale potom celú vec odporučil P. Márii Ust. Pom. Jej krásny obraz mal vo svojej izbe. Raz v noci počul hrmot v druhej izbe. Vstal a pozeral, či tam niekto nie je, nikoho však nevidel. Išiel teda k obrazu P. Márie Ust. Pom., aby ho pozdravil a vidí, že sklo na obraze je puknuté. „To ma P. Mária upozorňuje, aby som utiekol“, myslel si. Hneď zobudil rodinu a ešte tej noci utiekli do Smyrny. Neskôršie sa dozvedel, že tej noci dal paša obklúčiť dom a keď videl, že utiekli, strašne zúrila a sľuboval pomstu. Vo svojej náruživosti ich hľadal, kým ich ne našiel. Istého dňa videl ho otec, ako obchádza dom. Zakázal dcére vychá-

dzať z domu. V noci počul veľký buchot v izbe. Išiel ta a hľa! Obraz spadol s múru, ale nič sa mu nestalo. Bolo to nové napomenutie. Vzal cenné veci, zobudil rodinu a utiekol na lod', ktorá práve mala ísť do Syrie. Lod' sa neplavila ešte ani pol hodiny, keď videli vychádzať z mesta plameň. To je neďaleko nášho príbytku, hovoril otec. A bol to ich dom, ktorý paša zapálil. P. Mária ich zachránila.

5. Z a p l a t e n á z m e n k a. Istej zpožnej rodine bola doručená zmenka na 3000 frankov, splatná do 10 dní. Odkiaľ však vziať toľko peňazí? Matka hovorila: „Deti, nezúfajme a začnime hneď deviatnik k P. Márii Ust. Pom.!” Všetci súhlasili a horlivo sa modlili. S pobožnosťou však boli skoro pri konci a pomoc neprichádzala. Druhého dňa mala byť zmenka zaplatená a oni mali sotva polovicu. „Čo z nás bude?” nariekaly nezaopatrené dcéry. „Naša budúcnosť

je zničená!” Matka však hovorila: „Deti, chráňme sa malomysel'nosti! Uvidíte, že P. Mária Ust. Pom. nám pomôže! Zajtra pôjdeme na sv. prijímanie a na sv. omšu na jej česť.” Po sv. omši celý zástup kupcov a zákazníkov stál pred obchodom. Predaj išiel veľmi dobre. O druhej hodine prišiel nemilosrdný veriteľ po svoje peniaze. Dostal žiadanú sumu a ešte zvýšilo 200 frankov. P. Mária Ustaviteľnej Pomoci pomohla.

6. D a r č e k r e h o ľ n i c e. Mníška dala trom robotníkom, ktorí robili nebezpečnú prácu, po agnušteku Panny Márie Ust. Pom. Jeden z nich, 70-ročný muž, prijal darček s vďačnosťou. Druhí dvaja sa smiali a považovali to za nedôstojné človeka prikladať takým maličkostiam zvláštnu moc. Niekoľko dní pracovali všetci traja na streche domu. Odrazu sa lešenie pod nimi prelomilo a oni so strašným krikom padali dolu. Aký však rozdielny bol ich pád. Je-

den bol hneď mŕtvy, druhý zošalel a tretí 70-ročný, ktorý mal posvätený agnusťek, nebol vôbec poranený. S vdáčnosťou to rozprával svojej manželke. Tá hovorila: „Vidíš, tak zázračne ťa P. Mária zachránila, buď jej vdáčný!” S vdáčnosťou pozeral na agnusťek P. Márie Ust. Pom. a kropil ho svojimi slzami.

7. 36 hodín v bezvedomí
Dievča pracovalo so svojím bratom v lese. Chceli podrezať veľký strom. Strom sa naraz zvalil a padol celou ťarchou na dievča. Pritom ho zasy-palo kamenie i hlina, takže bolo vidieť iba nohy. 8 mužov pol hodiny pracovalo, aby ho vytiahli. Zdalo sa mŕtve. Lekár zistil v ňom ešte život, avšak povedal: „Keď neumrie cestou domov, večera sa iste nedočká.” Bolo 11 hodín predpoludním. Cez celých 36 hodín bolo v bezvedomí. Jeho nešťastná matka začala vzývať P. Máriu Ust. Pom. a sľúbila, že ak dcéra vyzdravie, vykoná púť k jej milost-

nému obrazu. A hľa, v tej chvíli chorá, ako nadprirodzenou silou prebudená, otvorila oči a cítila sa až na malú bolesť v nohe zdravá. A o niekoľko dní pracovala zasa, ako by sa nič nebolo stalo. Lekár ani nechcel veriť svojim očiam a zvolal: „To je neslýchané a nepochopiteľné!“ Ako neverec nevedel si vysvetliť mimoriadne uzdravenie. Matka s dcérou však ďakovali P. Márii Ustavičnej Pomoci.

8. T e j p o m ô ť e l e n z á z r a k. Istá žena ochorela na brušný týfus. Odviezli ju do nemocnice. Tam jej bolo ešte horšie. Horúčka stúpala a ona strácala vedomie. Lekár hovoril: „Tej pomôže iba zázrak!“ Bol neverec a smial sa zázrakom. Jej matka vidiac, že na svete niet pomoci, obrátila sa k P. Márii Ust. Pom. a s pevnou dôverou, že bude vypočutá, konala deviatnik na úmysel, aby dcére vyprosila zdravie. Výsledok pobožnosti bol veľký. Chorá prišla k sebe

a dostala chuť na jedlo. Na prekvapenie lekárov sa začala uzdravovať a skoro odišla zdravá domov.

9. B e z m i e s t a. Istý pán písal: Bol som dlhší čas bez zamestnania, takže v dome nastala bieda. Vo svojej biede a núdzi som začal deviatnik k Panne Márii. Prvý bol bez výsledku. Konal som jeden za druhým. Konečne pri šiestom som slúbil, keď ma P. Mária vypočuje a ja na druhý deň dostanem miesto, že toto zázračné vypočutie uverejním. Keď som prišiel z kostola domov, bol na stole telegram, aby som sa hneď vydal na cestu. Druhý deň v tú istú hodinu dostal som i peniaze na cestu. Preto ž vd'ačnosti uverejňujem toto vypočutie.

10. M l a d ý ž i v o t z a c h r á n e n ý. Mladého dôstojníka uštipla pri sbieraní kvetín jedovatá mucha. Ruka mu hneď silne opuchla a do večera sčernela. Lekár hovoril, že sa ruka musí až od ramena amputovať.

ináč že sa nedočká polnoci. Dôstojník bol celkom zúfalý. Ruku si však nechcel dať odrezat', chcel radšej umrieť. Rodičom nepovedal úsudok lekárov. Od hrôzy celkom zbledol. Nejedol nič, nepil a neprehovoril slova. Iba sestre povedal, čo a ako je s ním. „Čakám smrť, do rána budem na večnosti.“ Bolo to v nedeľu večer. Sestra najprv od ľaku onemela. Potom jej ale prišla na um šťastlivá myšlienka: „Nie, môj brat nesmie umrieť! To P. Mária nesmie dopustiť!“ Ponáhľala sa do kostola. Tam sa konala o 7. hodine spolková pobožnosť k P. Márii Ust. Pom. Prišla práve včas. Kazateľ bol ešte v sakristii. S plačom mu oznamovala, čo sa stalo a prosila ho, aby na konci kázne sa s ľuďom pomodlil za brata. To sa aj stalo. Kazateľ krátko spomenul nešťastie mladého dôstojníka a vyzval všetkých, aby sa zaň pomodlili. Chorý ležal doma v strašných bolestiach a čakal smrť. Naraz však,

asi tak o pol ôsmej cítil, ako by mu niekto železnými zubami trhal všetko mäso od pleca až po prsty na ruke — a hneď sa mu uľavilo. Spokojne zaspal. Spal celú noc a ráno od rado-
sti bez seba vyskočil a volal všetkých, aby sa išli pozrieť, že je zachránený. Ruku mal zaviazanú, nebolela ho však a mohol ňou pohybovať. Išiel k lekárovi. Ten odviazal obväz a zvolal: „Čo sa s vami stalo? To je pravý zázrak. Vaša ruka sa nemohla uzdraviť prirodzeným spôsobom. Také účinky naša prax nepozná.“ Iba na mieste, kde mucha pichla, ostala hrčka čiernej krvi, ktorú lekár otvoril, vymyl a obviazal. Rana sa zahojila. Tak bol mladý dôstojník zachránený na orodovanie P. Márie Ust. Pom.

3. Zdravas, naša nádej.

Sv. Andrej Avellinský hovorí, že P. Mária je zárukou nášho smiere-

nia s Bohom. Tým chce povedať, že hriešnici, ktorí prosia P. Máriu o pomoc, dosiahnu odpustenie a svoj život polepšia. Ona je útočišťom hriešnikov a všetkou ich nádejou. Ona nikoho nezapudí, nikomu neodoprie svoju pomoc. Ona nečaká, kým hriešnik príde, ale sama mu ide v ústrety.

1. P o b l ú d i l á d c é r a. Pobožná pani sa ponosovala misionárovi, že v jej susedstve žije nešťastné dievča so svojím svodcom. Kňaz jej dal agnuštek P. Márie Ust. Pom. s prosbou, aby ho odovzdala hriešnici. Dúfal pevne, že prostredníctvom P. Márie sa mu podarí nešťastnú priviesť na pravú cestu. A nesklamal sa. Na druhý deň prišla pani a s radosťou oznamovala: „Dôstojný pán, dievča prijalo agnuštek a prichádza so mnou.” Misionár sa od nešťastnej osoby dozvedel, že jej rodičia bývajú v odľahlej časti mesta, ona však na naliehanie svodcu z domu ušla, aby mohla slobodne žiť. Misionár ju pro-

sil, aby pamätala na svoju dušu a hriech zanechala. Prisľúbila. Iba toho sa bála, že ju matka neprijme do domu. Panna Mária vnukla misionárovi šťastlivú myšlienku. Dal si matku zavolať a povedal jej, o čo ide. Matka odpovedala iba slzami. Potom hovorila: „Dôstojný pán, to je ozajstný zázrak P. Márie Ust. Pom. Keď sa mi dcéra stratila, hľadala som ju, ale márne. Preto som sa obrátila na P. Máriu Ust. Pom. s prosbou: „Ty, ó, Matka, musíš mi dcéru vrátiť, ty mi musíš pomôcť, aby som ju našla! A hľa, dnes sa vracia.“ Mladá hriešnica si vykonala dobrú sv. spoveď a vrátila sa s matkou domov.

2. N a p r a v e n ý š t u d e n t. Študent na univerzite viedol veľmi hriešny život. Ako 21-ročný dostal suchoty, ktoré ho v krátkom čase priviedly na okraj hrobu. Vzdialený od rodičov a opustený vo svojej izbe celkom upadol do zúfalstva. Mal pri sebe nabitý revolver, aby ukončil

svoj život, keď budú bolesti najväčšie. Jeho domáci sa bál najhoršieho, zavolať preto k nemu milosrdnú sestru, aby chorého dňom i nocou ošetrovala. Neveril síce, ale sám Boh mu vnukol túto myšlienku. — Dobrá rehoľnica opatrovala nešťastného mládenca naozaj s materinskou láskou.

Keď si získala jeho dôveru, pýtala sa ho, či by neprijal návštevu kňaza, redemptoristu. „Viem, že onen kňaz navštevuje často vášho priateľa N., ktorý je tiež chorý a má jednu z našich sestier na opatrovanie.“ „Nech príde! Rád ho prijmem, aspoň mi niečo povie o mojom priateľovi.“ Kňaz prišiel. Mládenec ho privítal a prijal od neho agnuštek, obrázok P. Márie Ust. Pom. a ruženec. Kňaz a milosrdná sestra sa teraz modlili a žiadali aj iných o modlitbu, aby P. Mária Ust. Pom. zachránila dušu mladého nešťastlivca. Nemodlili sa dlho a už videli, že mládenec sa pod-

dáva božej milosti a že z vlastného popudu sa začal modliť sv. ruženec. Modlitba ruženca sa mu tak páčila, že nevypustil ruženec z ruky. Zúfalstvo ustúpilo odovzdanosti do vôle Božej. Vyspovedal sa, pobožne prijal Telo Pána a umrel s agnuštkom P. Márie Ustavičnej Pomoci a sv. ružencom na srdci.

3. I s t á o s o b a p í s a l a: Žijem už 38 rokov v Paríži. Dosiaľ som viedla veľmi nemravný život. Predošlú stredu večer o pol deviatej bola som na námestí Saint Germain, kde som mala dohovorenú schôdzku s istým mužom. Dlhým a márnym čakaním zunovaná vošla som do blízkeho kostola, kde práve bola kázeň. Chcela som si robiť posmech z kazateľa a vyrušovať druhých a tak si skrátiť čas.

Zrazu idem bližšie, počúvam pozornejšie a cítim, že som dojatá. Počujem výčitky svedomia. Celý môj hriešny život stál pred mnou a na-

píňal ma ošklivosťou. Kazateľ hovoril: „Čo aj vašich hriechov je toľko, ako vlasov na hlave, P. Mária jednako vám vyžiada odpustenie, keď sa k nej budete utiekať.“

To hovoril tebe, myslím si. Čo? Chcel by mi Boh naozaj odpustiť? Môže P. Mária Ust. Pom. mať i so mnou útrpnosť pri mojom doterajšom živote? Išla som až k milostnému obrazu. Čím viac som ho pozorovala, tým viac rástly moje rozpačky a zdalo sa mi, že ma ovláda neznáma moc. „Je to pravda, že ty by si bola útočišťom tak veľkej hriešnice?“ hovorím jej v duši. „Keď áno, tak to dokáž! Keď si naozaj mocná, vyslobod' ma z mojich ťažkostí. O tri dni mám platiť 200 frankov. Už 10 rokov žiadam peniaze od príbuzných, ale márne. Teraz im budem písať opäť a keď dostanem obratom peniaze, sľubujem, že pôjdem na sv. spoved' a polepším sa!“ Po troch dňoch som dostala 400 frankov.

Predstavte si moje prekvapenie a šťastie. Od radosti som plakala. Hned' som išla do kostola, šťastlivá, že verím v Boha a že môžem vo svätej spovedi ul'aviť svojmu srdcu a padnúť na kolená pred P. Máriou Ust. Pom., ktorá ma tak zázračne zachránila.

4. H l a s z o č i s t c a. Matka mala nevydareného syna, ktorý na všetky jej dohovárania odpovedal: „Veď ja viem, čo mám robiť.“ Ťbohá matka nevediac si rady, vykonala púť k P. Márii Ust. Pom. za obrátenie syna. Kým bola na púti, stala sa so synom veľká zmena. Svedomie sa začalo v ňom prebúdzat' a robilo mu výčitky. Pri tom ho napíňala dôvera v P. Máriu. Keď sa matka vrátila, rozprávala synovi, čo videla a počula na svätom mieste a ako horlivo sa zaň modlila. Aj syn, pohnutý milosťou Božou, sa odhodlal vykonať púť. Naozaj išiel na púť, matka však o tom nevedela. Vykonala si úprimnú

sv. spoved'. Pomerený s Bohom a posilnený sv. prijímaním odišiel z chrámu. Dobre, že poslušol hlas milosti. Onedlho umrel. Matka, ktorá nič nevedela o púti a o synovom obrátení, bola celkom zúfalá a plakala vo dne v noci. Tu sa jej raz zjavil syn vo sne a povedal jej: „Matka, nie som zatratený, ale strašne sa trápim na tomto mieste. Zaprisahám ťa, vykonaj pre moje vyslobodenie púť k P. Márii Ust. Pom...“ Ráno sa ponáhľala matka vyplniť synovu prosbu. Na pútnickom mieste prijala sv. sviatosti a modlila sa vrúcne za umretého syna. Náhodou sa dozvedela od kňaza, že jej syn tu bol, spovedal sa a kľáčal pred obrazom P. Márie, pretože bol na smrť pripravený. Keď to matka počula, od radosti plakala a všetkým rozprávala, aký zázrak milosrdenstva urobila P. Mária Ust. Pom.

5. O b r á t e n ý š t u d e n t. Istý študent bol na začiatku štúdií veľmi

svedomitý a mal úmysel ísť do seminára. Zlí spoločníci ho však skazili. Namiesto do seminára išiel na univerzitu študovať právo. Ale neštudoval, chodil iba po krčmách a zlých miestach. K sv. sviatostiam neprištopoval, nemodlil sa, kostol zanedbával. Keď pre chorobu nemohol pokračovať v zlom živote, preklíňal Boha a svoj život a chcel sa zmárniť. Zavolali mu kňaza. On sa však rozzúril, že bol ako šialený. Najradšej by bol kňaza zastrelil. Zaopatrit' sa nechcel dať. Kňaz ho láskavo a súcitne tešil, ale márne. Keď mu kňaz hovoril o Božom milosrdenstve, odpovedal, že neverí, že by mu Boh mohol odpustiť, preto sa ho bojí. Kňaz mu povedal: „Keď sa bojíte Boha, P. Márie sa nebojte a v ňu dôverujte!“ — „Tej sa nebojím, tá mi nič neurobí, kedysi som ju ctil, modlil sa k nej a robil som to rád.“ „Nuž urobte to i teraz a pomodlime sa 3 Zdravas Mária.“ Hriešnik svo-

lil, pomodlili sa tri Zdravase a bol celkom zmenený. Lútostne plakal. Žiadal si sv. spoved'. Kňaz ho pripravil, potom ho smieril s Bohom a dal mu posledné pomazanie. Mládenec žil ešte 14 dní a častejšie si dal zavolať kňaza. Umrel spokojne v jeho rukách.

6. I s t á k a j ú c n i c a r o z p r á v a: Viedla som 8 rokov veľmi hriešny život. Všetci, čo ma poznali, pľuvali predo mnou — a právom. Nadávala som na náboženstvo, kňazov, Cirkev a slúžila som iba nemravnosti, takže iba s hanbou na to spomínam. Raz sa mi dostala do rúk knižka o P. Márii Ust. Pom. Čím dlhšie som ju čítala, tým viac sa mi páčila. Pritom sa mi zošklivil môj doterajší život. Videla som, aké hanebné a ošklivé sú moje náruživosti. Zatúžila som konať niečo dobrého, a tak si nadobudnúť pokoj, ktorý som márne hľadala v hriechoch. Rozhodla som sa, že sa dám na pokánie a prosila

som P. Máriu Ust. Pomoci, aby mi pomohla k dobrej sv. spovedi. Dobre som sa vyspovedala a nevrátila som sa viac k svojim svodcom. Teraz žijem iba pre Boha a som šťastlivá a neprestávam P. Márii ďakovať.

7. Raz zavolali kňaza redemptoristu do spovedelnice, aby vyspovedal akúsi starú ženu. Keď prišiel do kostola, nebolo po starej žene ani stopy. Kňaz si to nevedel vysvetliť. Chvíľu čakal. Naraz sa otvorila dvere a do kostola vkročí elegantne odetá pani. Keď ju kňaz videl, išiel k nej a opýtal sa jej, či sa to ona na sv. spoved' prihlásila. Pani prekvapene odpovedala: „Nie. Idem z prechádzky. Ale“, hovorila so slzami, „mám toho mnoho na svedomí a už dlho prosím P. Máriu Ust. Pom., aby mi pomohla k dobrej sv. spovedi. Hrozne sa bojím spovede a neviem, ako by som si ju mala vykonať.“ Kňaz videl i v tom prozreteľnosť Božiu, preto sa jej ujal, pripra-

vil ju na sv. spoved' a vyspovedal. Nesmierne sa tešila. Kto bola tá stará žena, nebolo možné zistiť. Iste ju P. Mária poslala na zachránenie tej, ktorá k nej volala o pomoc.

B) Príklady z novej a najnovšej doby.

1. V P r e t o r i i na misijnej stanici sv. Terézie pôsobí sestra Evangelína. Učí, hrá na organe, opatruje chorých. V 16. roku vstúpila k sestrám sv. Kríža, po troch rokoch ju poslali do Afriky. Už v noviciáte prosila utrpenie a Pán Boh ju vypočul. Musela trpieť plných 12 rokov.

Ochorela a lekár zistil týfovú horúčku. Po šiestich týždňoch horúčka prestala a ona mohla zasa chodiť, avšak zdravá nebola. Bolel ju žalúdok a hlava. Lekár zistil žalúdočný vred. To však nebolo všetko. Istého dňa ju bodla jedovatá mucha do ľavej ruky. Ruka opuchla, dostala otra-

vu krvi. Na druhý deň sa ruka na lakti otvorila. Mäso zbelaselo, potom sčernelo; pritom mala veľkú horúčku. Konečne začal vytekať jedovatý hnis. Za tri mesiace bola ruka plná vredov, mäso odpadávalo, až do kosti i na hlave i na tvári, lebo v krátkom čase choroba prešla na celé telo. Hnilo a vydávalo neznesiteľný zápach. Choroba vnikala i do vnútra. Sestra pľuvala často krv a mala vysokú horúčku. Napokon dostala zapálenie pľúc. Horúčka stúpila na 41 stupňov. Päť ráz bola zaopatrená sv. sviatosťami. Lekár jej 150 ráz vypaľoval rany. Pritom obyčajne upadla do bezvedomia, ktoré trvalo 8—18 hodín. Nakoniec oslepla a krv pľuvala denne. Nemohla ani spať. Dušu pritom trápila opustenosť a zármutok.

P. Hayesa CSsR použil Boh na vykonanie zázraku. Navštívil kláštor v Alival North, kde bola sestra Evangelína a odporúčal deväťdňovú pobož-

nosť k P. Márii Ust. Pom. Denne slúžieval sv. omšu v izbe chorej. Sestry a chovanky obetovaly za ňu sv. prijímania. Na siedmy deň upadla do bezvedomia, trvajúceho 8 hodín. Ôsmeho dňa jej bolo veľmi zle. Telo sa podobalo mŕtvej hmote. Ešte horšie jej bolo pri sv. omši. Pri pozdvižení volá trpiteľka o pomoc: „Ó, sviatostný Bože, zmiluj sa nado mnou!”

Naraz preniklo choré telo niečo ako elektrický prúd. Bola uzdravená. Necítila bolesť, otvorila oči a videla sv. hostiu, ona slepá. P. Hayes tušil niečo mimoriadneho, preto zbledol a triasol sa na tele. Po sv. omši sa k nej priblížil a vidí, že sestra s úsmevom naň pozerá. Uzdravenie bolo úplné. Prosila, aby mohla ísť do misie. Poslali ju. Uzdravenie sa stalo 31. októbra 1922. Sám lekár ho vyhlásil za zázračné.

2. Z P u c h h e i m u oznamujú túto udalosť. Roku 1909 prišiel Fran-

tišek Rodler za obchodom z Prahy do Puchheimu. Vstúpil do kostola redemptoristov a keď tam uvidel obraz P. Márie Ust. Pom., vznikla v jeho srdci veľká dôvera k P. Márii. Preto sa k nej obrátil s dôverou o pomoc vo svojom utrpení. Vyrozprával jej svoj kríž a sľúbil, že nikdy nezabudne na jej dobrodenia. Mal 12-ročnú dcéru, ktorá trpela pre veľké bolesti v nohe. Lekári hovorili, že je to kostná tuberkulóza, že noha musí byť amputovaná. Profesor Jedlička z pražskej univerzity chcel ešte pred operáciou prezrieť kosť roentgenom a odfotografovať ju. Stroj sa však pokazil, a preto operáciu odložili. Keď stroj opravili a nohu prezreli, nenašli na nej nič chorobného, bola celkom zdravá. Otec sa po 8 dňoch vrátil domov a našiel dcéru zdravú. Pýtal sa na čas, kedy jej bolo lepšie, a dozvedel sa, že to bolo vtedy, keď sa modlil pred obrazom P. Márie Ust. Pom. v Puchheime.

Dar, ktorý sľúbil, hneď aj poslal. Neskoršie všetko ústne oznámil v Puchheime a potvrdil, že dcéra je zdravá, áno, že je v telocvičnom spolku, ako by nikdy nebola bývala chorá.

3. V o j a k z H o r n é h o R a k ú s k a dostal za svetovej vojny pred cestou na front obrázok P. Márie Ust. Pom. Dal si ho do knižky, ktorú nosil vo vrecku na ľavej strane prs. 1. marca 1917 ho zasiahol kus granátu, ktorý prerazil knižku, ale zastavil sa na obrázku P. Márie Ust. Pom. List o tom bol uverejnený v novinách.

4. V Casteltermini stala sa 9. marca 1926 táto udalosť: Emanuel Rizzo išiel večer o 10. hodine domov. Pri samej bráne domu ho napadlo niekoľko tulákov. Vystrelili naň. Keď naľakaný mládenec zvolal „Matka, matka!“, tu jeden z tulákov povedal: „Pomýlili sme sa. To nie je ten, ktorého hľadáme.“ Vystrelili do vzdu-

chu a utiekli. V tom istom čase mládenčova matka, ktorá práve prišla z kázne o mocnej ochrane Panny Márie Ustavičnej Pomoci, modlila sa pred jej obrazom za syna, aby ho Panna Mária zachránila, keby bol v nejakom nebezpečenstve. Len čo skončila modlitbu, počula hlas volajúceho syna. Ponáhľala sa otvoriť bránu. Syn povedal: „Strelili do mňa.“ Keď sa prebrali z ľaku a pozerali, čo sa stalo, videli, že odev mládenca je na 6 miestach prestrelený, ale jemu sa nič nestalo. Keďže to plným právom pripisovali ochrane P. Márie, oznámili to misionárom a zpravu potvrdili prísahou. Tým vzrástla v meste láska k Panne Márii Ust. Pomoci natoľko, že sa dalo 1500 ľudí zapísať do arcibratstva P. Márie Ust. Pom. a sv. Alfonza.

5. V G r a n a d e. Isté dievča štyri razy smrteľne ochorelo a vždy bolo na orodovanie P. Márie zachránené. Piaty raz ochorelo ešte nebezpečnej-

šie a malo byť operované. Nakoniec ho však ponechali svojmu osudu. Na orodovanie P. Márie Ust. Pomoci bolo znova uzdravené. Lekári to vyhlásili za veľký zázrak.

6. V S t. L o u i s za novény r. 1924 bola istá osoba oslobodená od choroby sv. Víta (tanec sv. Víta), ale oznámila to až r. 1928, keď sa choroba viac nevrátila. — Istý muž, ktorý už 40 rokov nebol pri spovedi, sa obrátil na orodovanie P. Márie.

7. K a n s a s C i t y. Istá žena, iba podľa mena katolíčka, dala si pred operáciou zavolať pastora. Náš páter ju odporučil modlitbám študentiek, ktoré sa každý deň o 11. hodine modlili pred obrazom Matky Ust. Pom. Keď ju navštívil, nechcela ani počuť o zaopatrení. Na druhý deň však sama prosila, aby kňaz prišiel a pomeřila sa s Bohom. — Istý otec rodiny na orodovanie P. Márie dostal miesto.

8. H a l i f a x. U sestier „Lásky“

bola novicka. Ľavá ruka jej natoľko opuchla, že nebolo rozoznať ani jej tvar. Sám lekár, ktorý ruku od júla 1927 liečil, hovoril, že sa môže vyliečiť iba zázrakom. Novicky so svojou predstavenou začaly na česť P. Márie Ust. Pom. deviatnik od 21. do 29. novembra 1927 a spovedník denne mal memento pri sv. Omši a posledný deň slúžil celú sv. Omšu na tento úmysel. 29. novembra večer o 9. hodine zavolali novicmajstrovú k chorej, ktorá cítila veľkú bolesť v ruke, v boku a v prsiach. Zrazu sa začaly prsty, ktoré po celé mesiace boli bez vlády, sťahovať, belasá farba sa menila v bielu a konečne pomaly a iste začala prúdiť do ruky a prstov krv. Vtedy priniesly obraz P. Márie Ust. Pom., pred ktorým konaly deväťdňovú pobožnosť, do izby a s rozpäťtými rukami sa modlily modlitbu, ktorú vykonaly v novéne. Pri tom videly, ako sa opuchlina pomaly, ale očividne stráca. O 9. hodine

zmizlo každé znamenie bývalej choroby. Prsty sa pohybovaly bez bolesti, voľne a novicka mala toľko sily, že mohla vziať do postihnutej ruky ťažký kríž a pritísnuť ho k ústam. Lekár vyhlásil, že iba Božia všemohúcnosť mohla toto spôsobiť. Na druhý deň začal celý kláštor deviatnik na pod'akovanie za uzdravenie. Spiš o uzdravení podpísal lekár, primár nemocnice, sestry, spovedník a sám arcibiskup Mac Carthy.

9. V New Orleansi bolo dievča, ktoré mohlo chodiť iba o paliaciach. Malo aj veľký vred na tvári, že bolo vidieť zuby. Keď vykonalo deviatnik k P. Márii Ust. Pom. a prijalo sv. sviatosti, sa celkom uzdravilo, ako dokázal roentgen.

10. P. Jakob Barth CSsR rozpráva: Isté dievča ešte nikdy nevidelo obraz P. Márie Ust. Pom. Matka ho často napomínala, aby sa v každom nebezpečenstve utiekalo k P. Márii Ust. Pom. Raz ho chcel na ce-

ste istý skazený muž znásilniť a pripraviť o čistotu. V tej chvíli si dievča spomenulo na napomenutie matky a volalo o pomoc k Matke Ust. Pom. Vtedy sa objavil vo vzduchu obraz Matky Ust. Pom. Chlap sa naľakal a utiekol. Neskôršie videlo dievča obraz P. Márie Ust. Pom. v kaplnke istého kláštora. Spomenulo sa, že ten obraz už videlo. Počulo, že je to obraz P. Márie Ust. Pom. Rozprávalo spomenutú udalosť sestrám a prosilo, aby ho prijali do kláštora.

11. New Orleans. List: Pred 18 mesiacmi, keď som musela ísť na operáciu, modlila som sa k P. Márii Ust. Pom. deviatnik za šťastný výsledok a hneď som bola vypočutá. Vtedy som ešte nebola katolíčka. Po uzdravení som sa však dala vyučiť vo sv. katolíckej viere a složila som vyznanie viery pred katolíckym kňazom. Teraz, aby som poďakovala P. Márii, konám nový deviatnik. Podpísaná: G. Schneiderová.

12. L i s t: Roku 1929 bola som už 19 mesiacov chorá a ležala som v nemocnici. Keď som chcela z nemocnice odísť, hovorili mi lekári, že už nikdy nebudem môcť chodiť bez palíc. V tom čase som sa stretla s istou rehoľnicou, od ktorej som počula o deviatniku k P. Márii Ust. Pom. Hovorila, že ho s rehoľnými sestrami vykoná za mňa a povzbudzovala ma, aby som sa modlila spolu s nimi. Vtedy som sestre hovorila, že som narodená v židovskej viere a že katolícku vieru nepoznám. Napomínala ma, aby som si našla kňaza, ktorý by ma vo viere vyučil. Neurobila som to. Keď mi sestra dala ruženec a modlitebnú knihu, nechala som ich ležať. Medzitým som sa viac a viac uzdravovala, takže som palice mohla odložiť. Nepripisovala som však uzdravenie modlitbám rehoľníc. Tri razy ma sestra povzbudzovala, aby som konala deviatnik, ja som však nechcela. V tom čase našla mo-

ja priateľka katolíčka u mňa ruženec a modlitebnú knižku. Vysvetlila mi, ako sa treba ruženec modliť. Raz som sa naučila Zdravas a v krátkom čase celý ruženec. Našla som v ňom toľko útechy, že som začala chodiť do kostola. Prvú novénu som robila, aby som dostala miesto, nedostala som však to, čo som žiadala. Začala som druhý deviatnik a sľúbila som, že sa stanem katolíčkou, keď sa vyplní moja prosba. Hneď toho týždňa som miesto dostala. Preto som žiadala byť vyučená vo viere. Už som pokrstená a prijala som sv. prijímanie. Veľmi ďakujem sestre, že mi ukázala cestu ku kňazovi, ktorý ma vyučil vo viere, vdáčná som i ľuďom, ktorí sa za mňa modlili. Najviac však ďakujem P. Márii Ust. Pom. Myslím, že nieto šťastnejšieho katolíka na svete odo mňa. B. E. Mac Donald.

13. L i s t : Dlhý čas som bola chorá na hrdlo. Išla som k lekárovi a

ten ustálil zapálenie a hnisanie mandlí. Vykonala som deviatnik k P. Márii Ust. Pom. a prosila som ju, aby mi pomohla a zmenšila moje bolesti. Hoci som pri modlitbách a speve cítila viac bolesti, jednako som sa modlila hlasite a spievala. Na druhý deň bolesť a hnisanie v hrdle prestalo. Išla som hneď k lekárovi, ktorý vyhlásil, že som celkom zdravá. Fred. Dekbar.

14. L i s t : Musela som chodiť o dvoch paliciach, lebo som mala jednu nohu kratšiu. Lekári hovorili, že už nikdy nebudem mať obidve nohy rovnako dlhé. Vari pred rokom som začala deviatnik k P. Márii Ust. Pomoci, aby mi vyprosila zdravie. Vykonala som už tri deviatniky. Teraz som začala štvrtý a kým som ho dokončila, kratšia noha dorástla.

15. L i s t : Zúčastnil som sa na verejnej novéne k P. Márii Ust. Pom. s tým úmyslom, aby som vyprosil svojmu príbuznému pomoc v rodin-

ných záležitostiach. Počul som o zázračných dobrodeniach P. Márie. Keďže som už 20 rokov zanedbával prijatie sv. sviatostí, bál som sa, že nebudem preto vypočutý. Prosil som teda P. Máriu, aby mi dala silu k dobrej sv. spovedi. Nemôžem ani vysloviť, aký som po jej vykonaní spokojný a šťastlivý. Nemôžem byť za to dosť vd'ačný P. Márii. Teraz chodím častejšie k sv. sviatostiam. Roku 1929. A. Simet.

17. P. A l b e r t S t e c k e r rozpráva vo svojej knižke „S t r á ž m o d l i t b y” tieto príklady.

a) Pri istej misii bola vo farnosti zavedená „Stráž modlitby” pred obrazom P. Márie Ustavičnej Pom. Obraz niesli v procesii po ulici a slávnym požehnaním sa slávnosť skončila. Ľudia odišli z kostola, iba istý mladý človek dlho kľáčal pred obrazom a modlil sa. — Druhého dňa vyhľadal misionára a povedal mu: Som 23-ročný. Až do 16. roku bol som veľmi

dobrý a šťastlivý. Teraz som úbohý, v nepriateľstve s Bohom žijúci človek. Už dva roky som nebol na sv. spovedi. Predtým som chodieval každý mesiac na sv. prijímanie. Keď som včera počul vaše slová o milosrdenstve a доброте P. Márie, povstala v mojom srdci veľká dôvera a prosil som P. Máriu Ust. Pom., aby mi vrátila stratené šťastie. Ešte nikdy v živote som sa nemodlil s takou vrúcnosťou. Trpko som plakal. V noci som videl vo sne P. Máriu Ust. Pom. S úsmevom a nekonečnou nežnosťou mi hovorila: „Môj syn, vraciam ti tvoje šťastie. Chod' k pátrovi a vyspovedaj sa úprimne zo svojich hriechov, najmä z tých dvoch“, a povedala tie hriechy, ktorých som sa v 16. roku dopustil a ešte sa z nich nevyznal. „Chod', môj syn, budeš šťastlivý!“ Mladý muž sa s plačom vyspovedal. Po spovedi zvolal: „Teraz som šťastlivý! Aká dobrá je

Matka Božia! Ostanem jej verný až do smrti.”

b) Hádam 50-ročný muž odhodlal sa zo zvedavosti a na ustavičné nahliedanie rodiny zúčastniť sa na kázni o P. Márii. Môžeme si predstaviť prekvapenie veriacich, keď ho videli v kostole. Na druhý deň prišiel k misionárovi a povedal: Otče, som veľký hriešnik. Už 35 rokov som nebol pri sv. sviatostiach. Vaša kázeň o Božej Matke ma obrátila. Veta, ktorá ma zmenila, bola táto: „Ťbohý hriešnik, ty si dnes prišiel, aby si počul reč o svojej nebeskej Matke. Ťbohý hriešnik! Myslíš si, že ťa Boh opustil, že ťa nebo opustilo a že si veľmi neužitočný člen Cirkvi. Máš však ešte Matku, ktorá ťa miluje, a ktorá ťa chce teraz obrátiť.” Tie slová pohly mojou dušou, obrátily ma. Predtým som na vás na kazateľnici pozeral s akýmsi opovržením. Len čo som tie slová počul, zmenil som smýšľanie a pocítil som

dôveru k vám i žiadosť vrhnúť sa
vám k nohám a vyznať svoje hrie-
chy. Nespál som celú noc a čakám
už dve hodiny pri spovedelnici. Teraz
ďakujem Matke Ustavičnej Pomoci
za jej orodovanie a som šťastlivý.
Potom si vykonal sv. spoveď a žiadal
sv. prijímanie. V kostole bolo práve
mnoho ľudí. To považoval za vhodnú
príležitosť, aby napravil pohoršenie
pred celou farnosťou a sám pristú-
pil k sv. prijímaniu. Potom povedal
svojej žene i deťom: „Bol som pyšný,
že som mohol ísť celkom sám pred
tolkými ľuďmi k stolu Pána. Bolo to
zadosťučinenie.” Po dvoch rokoch
prišiel ten istý misionár zasa do me-
sta. Cestou pristúpi k nemu muž,
zadrží ho, pobožká mu ruku a hovorí:
„Dôstojný otče, poznáte ma? Vy ste
môj záchránca. To ja som ten obrá-
tený. P. Mária ma dobre obrátila. Za
dva roky som ešte ani raz nevyne-
chal modlitbu. Nad mojou posteľou
visí obraz Matky Ust. Pomoci. Kaž-

dý večer patrí moja posledná modlitba jej." Tento muž umrel 1929. Jeho rodina si veľmi ctí obraz P. Márie Ust. Pom., pred ktorým sa modlieval.

c) 60-ročný muž rozprával: „Dôstojný pán! Keď som mal 20 rokov, žiadal som diabla o istú vec. Sľúbil som mu, že sa mu venujem celkom a navždy, keď ma vypočuje. Čo som žiadal, zdalo sa byť nemožné a jednak sa vyplnila moja žiadosť. Splnil som svoj diabolský prísľub a žil som od tých čias ako zatratený. — Iste sa chcete opýtať, ako je to možné, že po 40 rokoch prichádzam sem a ako som unikol putám pekla? Matka Božia ma zachránila. Keďže som v meste počul mnoho hovoriť o obraze P. Márie Ustavičnej Pomoci, chcel som ten obraz vidieť. Nie z pobožnosti, lebo som ju nenávidel. Vstúpil som teda do kostola a približoval som sa k oltáru P. Márie. Netušil som, že hodina môjho obrátenia sa

blíži. Svätý obraz zaujal moju pozornosť. Moje oči sa stretly s pohľadom Panny Márie. Ach, aký to pohľad! Bol som rozrušený, padol som na kolená, plakal som, vzdychal, takmer som sa dusil. Moje ruky sa sopäly a prvý raz sa pohybovaly moje pery v modlitbe: „Ó, Matka, Ust. Pom., vytrhni ma zo satanovej ruky, vytrhni ma z moci pekla!” Dlho som kľáčaľ a sa modlil. Konečne som prišiel sem, vyspovedal som sa a som šťastlivý. Dôstojný pán! Mnohý hriešnik príde k vám. Keď je niekto rý blízky zúfalstvu, povedzte mu, že mňa P. Mária zachránila. Keď mohla mňa zachrániť, môže všetkým pomôcť, lebo nikto nie je horší odo mňa.”

d) Na misiách sa pripravovalo zavedenie „Stráže modlitby”. Obraz P. Márie Ust. Pom. žiaril na malom, krásnom oltári, uprostred kvetín a sviečok. Veľká dôvera k P. Márii napíňala srdcia všetkých. Ľudia usta-

vične kľáčali pred jej obrazom. V celej farnosti bola veľká radosť, iba v jednej rodine panoval zármutok. Mladým manželom umieralo dieťa. Už všetko skúsili, aby zachránili svojho miláčka. Zavolali profesora, hoci už dvaja lekári hovorili, že niet nádeje. Bohužiaľ i profesor potvrdil výpoveď lekárov. V najväčšej úzkosti uteká otec do kostola, kľaká s plačom pred obrazom P. Márie Ust. Pom. a nahlas prosí P. Máriu, aby mu zachránila dieťa. — Za stípom stála predsedníčka „Stráže modlitby“ a počula jeho plačom prerývanú modlitbu. Priblížila sa k nešťastnému otcovi a pýtala sa ho, prečo je taký smutný. „Moje dieťa je stratené. Už u troch lekárov som hľadal márne pomoc. Teraz robím posledný pokus u P. Márie Ust. Pom.“ Predsedníčka ho teší a modlí sa s ním za uzdravenie dieťaťa. Keď modlitbu skončil, jeho srdce naplnila nová nádej. Osušil svoje slzy, dal predsedníčke pe-

niaze na 24 sviec, ktoré mali horieť pri „Stráži modlitby” o 8. hod. večer. Dieťa medzitým stratilo vedomie a ležalo nepohnute na posteli. Matka nad ním plakala. Tak sa priblížila hodina „Stráže”. V kostole horia sviece a členovia sa vrúcne modlia za uzdravenie dieťaťa. — Naraz otvorí dieťa oči, posadí sa na posteli a pýta sa prekvapene: „Mamička, už je lekár preč?” a hovorí so svojou matkou. Horúčka prestáva a o niekoľko dní prichádzajú rodičia k misionárovi, aby mu oznámili závažné uzdravenie dieťaťa.

e) Predsedníčka „Stráže modlitby” píše: Asi pred mesiacom priniesli do nemocnice ťažko chorého muža. Jeho duša však potrebovala viac pomoci, ako telo. Blížil sa koniec jeho života. Sestričky sa usilovaly rozprávať mu o P. Bohu, o kňazovi, o spovedi, jeho srdce však bolo ako kameň. Nešťastlivec, ktorý sa ani nevedel rozpamätať, kedy bol posledný

raz pri sv. sviatostiach, nechcel nič počuť o zaopatrení sv. sviatosťami. Náš kaplán sa viac ráz pokúsil dostať sa k chorému, ale márne. V nemocnici boli všetci nad tým zarmútení a predstavená, ktorá tu účinkovala už 40 rokov, hovorila, že je to prvý hriešnik, ktorý nechce prijať sv. sviatosti. — Oznámili mi tento smutný prípad. Hneď mi prišla na um Stráž modlitby. Zavolala som istú zbožnú osobu, členku Stráže, aby sa so mnou pomodlila pred obrazom Matky Ust. Pom. Zapálila som sviece, klakly sme si a s vystretými rukami zaprisahaly sme našu dobrú Matku, aby túto dušu zachránila a vytrhla z moci diabla. Odvážila som sa povedať: „Ó, moja dobrá Matka, daj mi túto dušu, ja ju chcem!“ Keď sme modlitbu skončili, cítila som jasne, že diabol nezvítazí a povedala som zbožnej členke: „Dostaneme túto dušu.“ Nesklamali sme sa v dôvere. O niekoľko hodín mohol sa

pán kaplán bez prekážky priblížiť k chorému a zaopatriť ho. Milosť zvíťazila. P. Mária sa však neuspokojila s uzdravením duše, vyprosila mu aj zdravie tela. Muž sa uzdravuje a kňaz, ktorého prv považoval za svojho nepriateľa, je jeho najlepším priateľom. Nemusím vám ani hovoriť, aká veľká bola moja radosť a s akou vdáčnosťou som ďakovala P. Márii Ust. Pom.

f) Isté malé dievča sa malo podrobiť operácii obličiek. Jeho stav bol beznádejný. Matka hľadala vo svojej bolesti pomoc v modlitbe. Prišla k predsedníčke Stráže a prosila ju, aby sa v hodine stráže modlili za jej dcéru. Matka vtedy ešte nebola v arcibratstve. Predsedníčka jej poradila, aby začala deviatnik k P. Márii Ust. Pom. a prisľúbila, že sa budú pri hodine Stráže za jej dcéru modliť. Po desiatich dňoch prišla matka zas k predsedníčke a oznámila jej uzdravenie dcéry. Vred sa zrazu za-

hojil bez operácie. Lekári sa tomu veľmi čudovali. Matka a dcéra vstúpily do čestnej sekcie Stráže.

g) 7-ročné dievčatko dostalo sa pod ťažké nákladné auto. Predné koleso narazilo prudko do prs a srazilo dieťa na zem. Potom ho ešte tri razy zachytilo, otočilo ním a odhodilo. Úbohé dieťa ležalo bez pohnutia. Každý ho považoval za stratené. Natchytro privolaný lekár našiel dieťa pri vedomí a bez najmenšieho poranenia. Svedkovia nešťastia stáli pred tajomstvom. Dieťa nosilo ustavične agnuštek P. Márie Ust. Pom. a tomu pripisovali rodičia zázračné zachránenie. Matka sa dala zapísať do čestnej sekcie Stráže a každú sobotu je celá rodina na hodine modlitby. Všetky deti tej rodiny nosia agnuštek P. Márie Ust. Pom. Toto zázračné zachránenie obrátilo i šoféra auta. Sám hovoril: „Vzdal som sa svojej viery, teraz však zasa verím.”

h) Luteránska pani ťažko ochore-

la a doviezli ju do nemocnice. Sestre, ktorá ju opatrovala, sverila sa nielen s bolesťami tela, ale i so strachom pred nastávajúcou smrťou. Sestra sa usilovala ju potešiť a rozprávala jej o добрote a milosrdenstve Božom. Chorá sa uspokojila a prejavila žiadosť, modliť sa k sv. Terezke. Priniesli jej pozostatky tejto svätej a knižočku s deviatnikom k nej. Chorá sa denne k nej modlila. Po 8. dňoch povedala, že by sa chcela modliť k P. Márii, ale k tej zo Stráže. Prosila ruženec a s radosťou sa ho naučila modliť. Každý týždeň v nedeľu sestra vložila do schránky Stráže prosbu o modlitbu za ťažko chorú. Na Božie Telo, keď Najsv. Svätosť niesli po uliciach, modlila sa chorá vrúcnejšie, ako inokedy. Keď po procesii prišla k nej sestra, s radosťou jej oznamovala, že sľúbila Spasiteľovi, že sa stane katolíčkou. Večer toho dňa mohla sestra odovzdať lístok s prosbou za obrá-

tenie na vieru. Boly ťažkosti najmä so strany manžela a matky, ktorí nechceli dovoliť prestúpenie na katolícku vieru. Na orodovanie P. Márie Ust. Pom. zmizla jedna prekážka za druhou. Kňaz vyučoval chorú v katolíckej viere. Čoskoro jej mohol udeliť sv. krst. Potom sa prvý raz spovedala. Sv. prijímanie nemohla prijať, lebo ustavične vracala. Keďže sa báli, že by mohla nastať smrť, dostala i sv. pomazanie. Aká šťastlivá bola teraz. Jej žiadosť sa splnila. Len čo sa obrady skončili, už hlasno prejavovala radosť a šťastie, ktoré naplňalo jej dušu. Toho istého dňa sa dala zapísať do Stráže modlitby. O tri dni umrela. Až do smrti sa modlila Zdravas Mária a s agnuštekou Stráže na prsiach ležala na smrteľnej posteli. Tak bola aj pochovaná. Pri jej pohrebe ho- rely sviece na oltári Stráže P. Márie Ust. Pom. a mnoho členiek s odznakmi ju sprevádzalo ku hrobu.

ch) Istá žena viedla veľmi pohoršlivý život. Dva razy bola rozsobášená a už mnoho rokov nevškročila do kostola. Bola nevyliciteľne chorá a jednako nechcela o kňazovi ani počuť. Členovia Stráže ju vrúčne odporúčali P. Márii Ust. Pom. Keď umierala, pokúsili sa ju ešte raz smieriť s Bohom. Prijala kňaza, vyspovedala sa a bola zaopatrená. Bola veľmi šťastlivá. Ďakovala kňazovi za jeho návštevu a P. Márii za obrátenie.

i) Roku 1929 narodilo sa dieťa so skrivenou nôžkou. Lekár hovoril, že keď bude dieťa staršie, bude sa musieť dať noha do gypsu a možno, že sa bude musieť dva až tri razy zlomiť, aby sa celkom narovnala. „Vo svojom nešťastí“, tak píše matka, „obrátila som sa k P. Márii Ust. Pom. a zvolala som: „Matka, pomôž môjmu dieťaťu, bude tebe prináležať, bude tvojím!“ Na sviatok P. Márie Ust. Pom. niesli dieťa na krst. Bolo to práve v hodinu Stráže a tú-

to vec odporúčali členom Stráže. Kým dieťa krstili, modlil sa jeden člen rodiny veľmi vrúcne pred oltárom P. Márie Ust. Pom. a útočili na ňu prosbami a slzami, aby dieťa uzdravila. Maloletá krstná matka držala dieťa zdvihnuté k obrazu a prosila hlasno tak vrúcne, že nijaké oko neostalo suché. O niekoľko dní lekár opäť prezrel dieťa a konštatoval, že skrivenie sa stratilo a obidve nožičky sú rovné. P. Mária pomohla.

18. Na ostrove Haiti objavila sa r. 1881—1882 zvláštna choroba, ktorá sa epidemicky šírila. Mnoho ľudí umieralo. Vtedy prišla P. Mária na pomoc. Jej obraz Ust. Pomoci, darovaný pred dlhším časom farárovi Kerzuzanovi, bol umiestnený v kostole sv. Františka. Tu išli ľudia v zástupoch, lebo procesia pre mor bola zakázaná. 5. februára prišiel sám metropolita Guilloux a posvätil obraz. Potom obraz vyniesli pred kostol a arcibiskup ním požehnal mesto. Na

druhý deň začali deviatnik a už 10. februára prišiel silný dážď, hoci učen- ci hovorili, že pred 18. februárom nemôže dážď prísť. Dážď vyčistil povetrie. Keď sa končil deviatnik, i mor prestával. Toho istého roku pomohla Panna Mária znovu v sep- tembri. Vtedy mnoho ľudí a zvlášť europských kňazov umieralo na žltú zimnicu. Umieral i predstavený se- minára. Urobil sľub P. Márii Usta- vičnej Pomoci a na druhý deň bol po nebezpečenstve.

Najdôst. pán biskup Kerzuzan bol na orodovanie P. Márie Ust. Pom. zachránený od nešťastia. 23. septem- bra 1883 vznikol v meste oheň. Ka- tedrála i rezidencia boli vo veľkom nebezpečenstve. Urobili sľub a oheň obrátila neviditeľná ruka na druhú stranu.

Roku 1888 povstala revolúcia a občianska vojna. Istého dňa zakotvi- la pri hlavnom meste loď a hrozila záhubou celému mestu. Vtedy sľúbil

pán biskup Kerzuzan, že sa pomodlí 2000 Zdravas Mária k Matke Ust. Pom., keď mesto bude zachránené. O deviatej hodine explodoval prvý granát nad mestom. Bol však i posledný. Tým výstrelom sa loď poškodila a musela odísť.

Ešte iným spôsobom dokázala P. Mária, že ostrov Haiti miluje. Kňazi na Haiti boli z Francúzska a susedných krajín. Preto odišiel roku 1887 biskup Kerzuzan do Francúzska, Belgicka, Lucemburska, aby hľadal kandidátov pre kňazov svojej diecézy. Prihlásilo sa mu ich iba 12. Preto podľa svojho zvyku sa obrátil k P. Márii Ust. Pomoci a o tri mesiace mal 36 seminaristov.

Roku 1894 hľadal dom pre seminár, nemohol však nič nájsť. Modlil sa so slzami pred obrazom P. Márie Ust. Pom. v kláštore v Nantes: „Po staraj sa mi o klerikov, ó, najsladšia Matka. Keď si mi poslala klerikov, daj mi i seminár, kde by mohli

byť vychovávaní!” Len čo modlitbu skončil, už ho volala predstavená sestier a ukazovala mu list, kde istá obec ponúkala majer na duchovné ciele. Žiadosť a prosba biskupova bola vyplnená.

19. P. J o z e f J a n g e y CSsR píše: V Peru kúpilo si isté chudobné dievča obraz P. Márie Ust. Pom. a začalo ho ctiť, hoci nepoznalo meno a dejiny obrazu. Jej sestry hovorily, že to nie je nijaký drahocenný obraz, ona ho však mala ďalej vo vážnosti. Keď ochorela na pľúca, odišla k sestre, ktorá bývala s mužom ďaleko v horách. Tu ochorela na smrť. Márne hľadala jej sestra kňaza. Chorá však nestrácala dôveru. Vzývala P. Máriu Ust. Pom. Jej obraz mala stále pri sebe. Po krátkom čase povedala: „Nevidíte tú vznešenú paniu, ktorá mi tak láskavo pomáha a ma povzbudzuje? Sľubuje mi, že neumriem bez sv. sviatosti!” Domáci sa domnievali, že blúzni, ale

naraz vidia koňa s jazdcom a zbada-
jú, že je to kňaz, ktorý zabľúdil
s Najsv. Sviatosťou a sv. olejmi.
Prosia ho, aby sa zastavil, dievča
vyspovedal a zaopatril. Stalo sa.
Dievča za niekoľko hodín umrelo.

20. V K o l u m b i i. Istá žena roz-
právala: Karol, piaty z detí, bol pol
roka chorý na tri choroby. Hoci ho
liečili traja lekári, nič nepomáhalo.
Horúčka 39—40 stupňov ničila jeho
sily. Raz v nedeľu pozorujem chlap-
ca a vidím, že zomiera. Pošlem po
lekárov, tí však nejdú. Práve vtedy
počujem zvony z kostola sv. Augu-
stína, ktoré oznamovaly, že sa tam
slávi sviatok P. Márie Ust. Pomoci.
Vtedy mi prišlo na um dať Karolovi
prehltnúť malý obrázok P. Márie
Ust. Pom. Keď mu ho dávam, vzdý-
chám: „Zachráň ho, P. Mária Ust.
Pom. Keď mi ho zachrániš, sľubujem
ti deviatnik a denné sv. prijímanie.”
Ó, dobrota P. Márie! Chlapec pokoj-
ne zaspal a po troch hodinách spán-

ku žiadal pokrm. Teplomer ukazuje 38 C. Lekár príde a keď vidí chlapca, hovorí: „Čo sa to stalo? Vidím nevysvetliteľnú zmenu. Ved' chlapec je zdravý. Večer však prídem ešte raz." Keď večer prišiel, videl Karola hrať sa s bratmi. Keď počul, ako sa uzdravenie stalo, povedal: „Nikdy som nepochyboval, že je P. Mária uzdravenie chorých a najlepší lekár."

21. V r á t e n i e z r a k u. P. František Anzenberger z Puchheimu podáva túto zprávu: František Kaufmann stratil vo vojne pravé oko, lebo kúsok granátu mu vnikol do oka. Preto ho z vojny prepustili a pracoval v továrni na papier až do 9. apríla 1928, keď stratil aj ľavé oko. Padly mu totiž doňho iskry. V tomto svojom nešťastí obrátil sa Kaufmann s dôverou k P. Márii Ust. Pom. Navštevoval ju v našom kostole v Puchheime. Viedla ho ta vždy jeho manželka a spolu s ním sa modlila pred obrazom P. Márie Ust. Pom.

Tretí raz, hoci musel ísť hodinu cesty, prišiel so svojou ženou 4. okt. 1930 a prosil o uzdravenie. Modlitba sa zdala márnou. 7. novembra začal rozoznávať obidvoma očami predmety, takže už nepotreboval sprievodcu. Zrazu celkom ozdravel. P. Anzenbergerovi povedal: „Môžem vám oznámiť, že až doteraz mi dáva P. Mária Ust. Pom. dobrý zrak. Nevie, ako sa jej poďakovať.”

22. V A u s t r á l i i. Najdôstojnejší p. biskup E. Gleeson CSsR po svojom návrate z Ríma oznámil svojej diecéze, že so svolením sv. Otca je P. Mária Ust. Pom. patrónkou celej diecézy Maitland. Preto 24. februára 1935 po slávných nešporách posvätil v katedrále kaplnku Matky Ust. Pomoci. Táto udalosť nám pripamätáva niektoré dobrodenia P. Márie Ust. Pom. udelené práve v tejto krajine.

Roku 1926. Istá mníška stala sa po skončení štúdií predstavenou nemocnice, ktorú spravovali Milosrd-

né sestry. Svoj úrad zastávala iba týždeň. Začaly ju trápiť veľké bolesti. Lekári radili, aby ju poslali do Sidney. Tam po prehliadke na roentgene zistili, že je potrebná operácia mandlí. Po operácii mohla síce sestra zastávať svoj úrad, ale bolesti sa objavovali znovu. Preto v máji 1927 bola druhý raz operovaná a onedlho tretí raz. Zdravie sa však nevracalo. Sestra slabla viac a viac. Predstavená ju poslala k sláv-
nemu chirurgovi Hugonovi Devine. Ten po dôkladnej prehliadke zistil, že príčinou choroby je hnisajúca pečeň. Vykonal novú, veľmi nebezpečnú operáciu. Roku 1928 musela sestra, hoci nebola celkom zdravá, zastávať svoj úrad v nemocnici. Robila to s napätím všetkých síl a s veľkým sebazaprením. Predstavená ju chcela znova poslať do Melbourne. Vtedy sa zastavil v nemocnici náš páter. Keď mu rozprávali o sestre, radil, aby začali deväťdňovú pobož-

nosť k Matke Ust. Pom. S radosťou ho poslúchli. Páter sľúbil, že po deväť dní bude na ten úmysel slúžiť sv. Omšu. Už po druhom dni novény veľké bolesti naraz prestaly a na konci novény bola sestra celkom zdravá. Po niekoľkých mesiacoch sa dala znova prezrieť lekárom v Melbourne, ktorý ju uznal za celkom zdravú.

23. Takmer pred 50 rokmi sa konaly misie v Armidale N. S. W. Pri misiách si kúpila istá žena obraz P. Márie Ust. Pomoci. Pri svojej smrti ho darovala dcére. Po rokoch dcéra, už matka mnohých detí, stretla sa pri misiách v mestečku Tenrefield r. 1923 s naším misionárom. Rozprávala mu: Raz, keď celá rodina bola zamestnaná dojením kráv, vznikol v dome oheň. Keďže bol silný vietor, oheň sa rýchle rozšíril a nikto nič nespozoroval. Keď oheň zbadali, bolo už neskoro hasiť. Čo robiť? Nič. Iba pozerat', ako oheň všetko ničí. Keď

ohneň ustal a dym vystúpil hore, videli zvláštnu vec. Obraz P. Márie Ustavičnej Pomoci ostal na svojom mieste, hoci rám bol ohňom celkom zničený a múry okolo celé rozpadnuté. Tento obraz, znova zarámovaný a ozdobený, je v novom dome uctievaný celou rodinou.

24. Dve dievčatá z mesta Ballarat, horlivé členky bratstva, boly zamestnané v cestovnej kancelárii pri vydávaní cestovných lístkov. Svoje zamestnanie zasvätily P. Márii, Matke Ust. Pom. Často sa stávalo z rozličných príčin, že kancelária ostala bez dozoru, hoci v pokladnici bývala značná suma peňazí. Že sa nikdy nič nestratilo, vysvetľovala jedna z nich nášmu pátrovi, ktorý si tam vymieňal cestovný lístok na dlhú cestu v novembri 1933, takto: „Keď ja alebo moja pomocníčka odchádzame, položíme obrázok Matky Ustavičnej Pomoci do pokladnice.“ Matka Ust. Pomoci nikdy ich nesklamala. Raz

hovoril istý človek, že je nebezpečné nechať kanceláriu bez dozoru. Na to odpovedalo dievča: „My máme strážcu, ktorému dôverujeme.” „Kto je to?” — pýta sa muž. Ukázala mu obraz P. Márie Ust. Pom. „Tomu nerozumiem”, hovorí on. „Keby ste boli katolíkom, pochopili by ste to. To je obraz Matky Ust. Pom. a ona je našou Strážkyňou.” So smiechom pohodil plecom a povedal: „To presahuje môj rozum, ja by som tak nerobil.”

25. Listom zo dňa 1. októbra 1934 oznamuje ARP. Erikus Dwyer, rektor domu sv. Alfonza v Mayfielde, uzdravenie chorej ženy. Žena písala takto: Konala som deviatnik na česť Matky Ust. Pom. a každý deň deviatnika som prehltla jej malý obrázok. Všetci lekári, i najskúsenejší, ktorí ma prezerali, vyhlásili ma za zdravú. Predtým, než som Vám písala, bola som dva razy operovaná a niekoľko ráz roentgenovaná, choro-

ba sa však napriek všetkému liečeniu zhoršovala. Ale Matka Božia ma uzdravila. Prosím Vás, aby ste slúžili na poďakovanie sv. Omšu, azda takto sa poďakujem P. Márii.

26. Na začiatku vojny bol povolaný na bojište i kláštorňý brat z N. Skôr, než odišiel k domu, pokľakol pred oltárom Matky Ust. Pom. a zbožne sa odporúčal jej ochrane. Ako sám rozpráva, prekonal hneď na začiatku dvanásť veľkých bitiek, neskoršie prežil celý rad prudkých útokov a vždy šťastlivo vyšiel z nebezpečenstva. Raz sa zabával s vojakmi v zákopoch, keď sa ho zrazu zmocnila nevysvetliteľná úzkosť. Vstal a s priateľmi trochu poodišiel. Len čo sa vzdialili, ohromná strela dopadla na to miesto v zákopoch a celkom ho rozrúcala. P. Mária zasa pomohla.

27. Manželia Havl. rozprávajú: Ochorel nám osemročný chlapec na zápal mozgových blán. Lekár vraví: „Na to niet lieku, ten sa neuzdraví.”

Susedka nám však dala knižočku o Matke Ust. Pom., muž sa začal nahlas modliť, zatiaľ ja, matka, položila som knižočku na hlavu dieťaťa. A hľa, po troch dňoch bolo mu lepšie. Lekár sa čudoval: „Verte, tu sa stal zázrak, váš chlapec nemohol takú ťažkú chorobu vydržať.” Predtým sme ho obkladali ľadom, rozprával nesúvisle, utekal z postele. Potom sa však v sladkom spánku rýchlo zotavil. Už v nedeľu išiel do kostola poďakovať sa P. Márii.

28. Manželka zo Slovenska rozpráva: Môj manžel žil dvadsať rokov v Amerike, oddaný pijatky a neporiadnemu životu. Pri sv. misiách mi kňaz radil, aby som sa modlila k Matke Ust. Pom. Obetovala som sv. prijímanie a modlila som sa a hľa, muž sa neočakávane vrátil, hoci som ho predtým viac ráz márne o to prosila. Sám nevie, čo sa mu stalo, že sa vrátil. Teraz si žijem spo-

kojne, muž odvykol od pijatiky, ba i ruženec sa modlí.

29. I n á ž e n a r o z p r á v a: Môj muž chodil skoro denne opitý domov. Na radu pána farára začala som deviatnik pred obrazom P. Márie Ust. Pomoci. Hned' prvý deň sa vrátil muž z práce triezvy. Po čase zaňchal pitie celkom. Len jediný raz sa ešte opil a to vtedy, keď som sa zabudla zaňho pomodliť k P. Márii Ust. Pom.

30. M á r i a K o p p o v á z Utekáča napísala 21. jan. 1943 toto: Môj syn bol pol druhého roka chorý na nohu. Ako nás to bolelo a zarmútilo, keď hlavný lekár hovoril, že niet pomoci, že bude do smrti žobrákom na nohu. Hľadali sme pomoc i u iných lekárov, ale márne. Umienila som si, že dám na päť svätých Omši na česť P. Márie za jeho uzdravenie. Vy ste mi poslali obrázok a poučili ma, že ho mám priložiť na ranu. To som urobila a noha je zdravá. Nieto

na nej ani stopy po chorobe. Obrázok P. Márie Ust. Pom., ktorý bol priviazaný na rane, sme si odložili na pamiatku.

31. V S e a t t l e, W a s h i n g t o n dostali naši pátri r. 1939 list, ktorý písala žena nekatolíčka. Muža mala veľmi zlého a neverca. Písala: Skoro pred mesiacom prišly na mňa také ťažké pomery a také ťažkosti, že som skoro zúfala. Ponosovala som sa istej susedke-katolíčke. Tá mi dala modlitebnú knižku k P. Márii Ust. Pomoci a vysvetlila mi, že táto poženaná Matka je i mojou Matkou. Keď ju budem vzývať, iste mi pomôže, ako pomohla mnohým iným. Len čo som sa začala modliť k Panne Márii Ust. Pomoci, dostala som mimoriadnu milosť, akú som nikdy predtým nezakúsila, zvláštnu odvahu ducha a istotu, že moje ťažkosti prestanú a moje pomery sa zmenia k dobrému. Teraz chodím každé ráno na sv. omšu. Naučila som sa mod-

liť sa ruženec. Nič vrúcnejšie si neželám, ako aby som sa stala katólíčkou a aby prestúpil aj muž a dvaja synovia.

32. O P. L o e n e CSsR svedkovia v procese blahorečenia vypovedali toto: Akú mal pobožnosť a ako ctil P. Máriu Ustavičnej Pomoci, dokazuje táto udalosť, ktorú vypovedal Bart. Longo, a ktorú počul od P. Leone. Istého dňa prosil P. Leone Pannu Máriu Ust. Pom., aby dekrét o zrušení rehôľ sa nevzťahoval na 4 ženské kláštory, ktoré mu boli zvlášť milé, lebo bol v nich spovedelníkom. V tej chvíli začal plúvať krv. Jednako sa neprestal modliť, áno, modlil sa tým vrúcnejšie. Videl ako sa P. Mária usmiala. Vo svojej dôvernej prostote hovoril: „Ty, Mária, sa smeješ, ale ja plujem krv.” P. Mária, aby mu dodala dôvery, odpovedala: „Ked’ rehoľnice budú verne zachovávať pravidlá svojich zakladateľov, budú zachované.” A tak sa i stalo.

IV. MODLITBY.

1. Modlitba k P. Márii Ust. Pomoci.

a) R a ň a j š i a m o d l i t b a.

Pozri, ó, Mária Ustavičnej Pomoci, na mňa úbohého hriešnika, ktorý sa k Tebe utiekam a v Tebe svoju dôveru skladám. Ó, Matka milosrdenstva, zmiluj sa nado mnou! Všetci Ťa nazývajú útočišťom hriešnikov a svojou nádejou. Bud' teda i mojím útočišťom a nádejou. Pre lásku Ježiša Krista Ťa prosím, ponáhľaj sa mi pomáhať a podaj mi, padlému svoju ruku, keďže sa odporúčam do Tvojej ochrany a navždy sa venujem Tvojej službe. Ďakujem Bohu a vebím Jeho milosrdenstvo, že mi dal túto dôveru k Tebe, ktorú pokladám

za istú záruku večného spasenia. Veľmi často som upadol vo svojom predchádzajúcom živote preto, že som sa neutiekal k Tebe. Viem, že s Tvojou pomocou vždy zvíťazím. Viem, že ma nikdy neopustíš, keď Ťa budem vzývať. Bojím sa však, aby som na to nezabudol v príležitosti k hriechu a tak sa neuvrhol do záhuby. A preto Ťa zvlášť čo najvrúcnnejšie prosím a žiadam milosť, aby som v každom pokušení a hocikedy bude na mňa peklo útočiť, hneď sa k Tebe utiekal volajúc: „Ó, Mária, pomôž mi, ó, Matka Ustavičnej Pomoci, neopust' ma a nedopust', aby som svojho Boha opäť stratil. 3 Zdravas Mária.

Antifóna: Svätá Mária, podporuj biednych, pomáhaj zlomyseľným, poteš plačúcich, pros za ľud, oroduj za kňazov, prihováraj sa za zbožné pokolenie ženské, nech Tvoju pomoc pocítia všetci, ktorí slávia Tvoju ustavičnú pomoc.

b) Večerná modlitba.

Najsvätejšia, nepoškvrnená Panna a Matka moja, Mária. Ty si Matka môjho Pána, Kráľovná sveta, orodovnica, nádej a útočisko hriešnikov. K Tebe sa utiekam, ja najbiednejší zo všetkých hriešnikov. Tebe vzdávam česť, ó, vznešená Kráľovná a ďakujem Ti za všetky dobrodenia, ktoré si mi doteraz preukázala, najmä za to, že si ma zachránila od pekla, ktoré som toľko ráz už zaslúžil. Milujem Ťa, ó, lásky najhodnejšia Pani, a z lásky k Tebe sľubujem, že Ti vždy budem slúžiť a všemožne sa vynasnažím, aby Ti aj iní slúžili. Po Bohu všetku svoju nádej skladám v Teba a od Teba a Tvojho orodovania očakávam svoje spasenie. Ó, Matka milosrdenstva, prijmi ma za svojho služobníka a vezmi ma pod svoj ochranný plášť. A keďže si u Boha taká mocná, oslobod' ma od všetkých pokušení, alebo mi vypros aspoň toľko

sily, aby som ich až do smrti vždy mohol premôcť. Prosím Ťa o pravú lásku k Ježišovi Kristovi, v Teba dúfam, že raz šťastlivo umriem. Ó, Matka moja! pre Tvoju lásku k Bohu Ťa prosím, ráč mi vždy pomáhať, ale najmä v poslednej hodinke môjho života. Neopušť ma, kým ma neuvidíš medzi blaženými v nebi. Tam Ti budem ďakovať a Tvoje milosrdenstvo chváliť cez celú večnosť. Amen. Tak dúfam, tak nech sa stane.

V. Pomocnica kresťanov.

R. Oroduj za nás.

c) **M o d l i t b y n a k a ž d ý d e ň.**

(To sú modlitby sv. Alfonza. Na každý deň 300 dní odpustkov, keď sa po každej modlitbe pripoja 3 Zdravas Mária. Kto tieto modlitby odbavuje denne cez celý mesiac, môže získať plnomocné odpustky v deň, ktorý si sám zvolí.)

V n e d e ľ u. Za odpustenie hriechov.

Pozri, ó, Božia Matka, na biedneho hriešnika pri Tvojich nohách, ktorý

sa k Tebe utieka a v Tebe skladá svoju nádej. Nezasluhujem, aby si ma obšťastnila jediným pohľadom, viem však, že si vrúčne žiadaš pomáhať hriešnikom, keďže Tvoj božský Syn zomrel, aby ich spasil. Ó, Matka milosrdenstva, pohliadni na moju biedu a zľutuj sa nado mnou! Počujem, ako Ťa všetci nazývajú útočišťom hriešnikov, nádejou malomyselných, pomocou opustených, buď teda i mojím útočišťom, nádejou, pomocou. Od Tvojho orodovania závisí moja spása. Prispej mi z lásky k Ježišovi, podaj svoju ruku mne biednemu, ktorý som padol a teraz sa Tebe odporúčam. Viem, že Ti pôsobí radosť, keď môžeš hriešnikovi pomôcť. Pomôž teraz i mne, veď mi pomôcť môžeš. Svojimi hriechmi som stratil milosť Božiu a svoju dušu priviedol do záhuby. Teraz sa odovzdávam do Tvojich rúk. Povedz mi, čo mám robiť, aby som dosiahol milosť Božiu a hneď to urobím. Boh sám ma k Te-

be posiela, aby si mi prispela k pomoci. On sám chce, aby som sa utiekal k Tvojmu milosrdenstvu, aby nielen zásluhy Tvojho Syna, ale i Tvoje prosby mi dopomohly k večnému spaseniu. K Tebe sa teda utiekam. Ó, pros Ježiša za mňa a preukáž i mne tie veľké dobrodenia, ktoré udeľuješ tým, ktorí v Teba dôverujú. Tak dúfam, tak nech sa stane. —
3 Zdravas Mária.

V p o n d e l o k. **Za milosť zotrvania v dobrom.**

Ó, Mária, najsvätejšia Panna a nebeská Kráľovná. Ja, ktorý som bol kedysi otrokom diabla, zasväcujem a venujem sa teraz navždy Tvojej službe, obetujem sa Tebe a zaväzujem sa, že Ťa budem ctiť a Tebe slúžiť cez celý svoj život. Prijmi ma teda za svojho služobníka a neodmietaj ma, ako by som zasluhoval. Ó, moja Matka, v Teba skladám všetku svoju nádej. Verím v Boha a ďakujem Mu, že mi dal vo svojom mi-

losrdenstve takú pevnú dôveru v Teba. Pravda, predtým som biedne upadol do hriechu, ale dúfam, že som dosiahol odpustenie. To mi však nestačí. Dosiaľ ma znepokojuje myšlienka, ó, moja Matka, že môžem znovu stratiť Božiu milosť. Nebezpečenstvá neprestaly, nepriatelia nespia a na mňa dorážajú nové pokušenia. Chráň ma teda, moja Panovnica, pomáhaj mi proti pekelným útokom a nedopušť, aby som svoju dušu znovu uvrhol do záhuby, stratil nebo a Boha! Túto milosť si najviac želám, tú mi ráč Ty, ó, Mária, u Boha vyžiadať. Tak dúfam. Amen.

V u t o r o k. Za šťastlivú hodinku smrti.

Najsvätejšia P. Mária, Matka dobrotivosti a milosrdenstva, zmocňuje sa ma hrôza a zmätk, keď sa rozpamätám na svoje hriechy a rozmýšľam o hodine svojej smrti. Najsladšia moja Matka, v krv Ježiša Krista a v Tvoje orodovanie skladám vše-

tku svoju nádej. Útecha zarmútených, neopúšťaj ma a ponáhľaj sa ma v tomto veľkom zármutku potešiť. Keď už teraz ma svedomie znepokojuje a neistota ma naplňuje úzkosťou, či mi Boh odpustil a nebezpečenstvo ma vábi, aby som zasa do hriechu upadol a prísny súd Božej spravodlivosti svolal na seba, čo len budem robiť a trpieť v poslednej hodinke? Ach, moja Pani, vypros mi u Boha tú milosť, aby som skôr než príde hodina smrti, za svoje hriechy zavčas ľutoval, naozaj sa polepšil a v Božej láske až do smrti zotrval. A keď nadíde hodina mojej smrti, potom, Mária, moja nádej, pomáhaj mi vo všetkej úzkosti, ktorá sa ma zmocní a posilňuj ma, aby som nezúfal pri pohľade na svoje hriechy. Vypros mi milosť, aby som Teba vzýval a s najsladším Tvojím menom a menom najsvätejšieho Tvojho Syna na perách vypustil svoju dušu. Túto milosť si preukázala toľkým

svojim ctiteľom, preukáž ju i mne. Od Teba ju aj dúfam. Amen. 3 Zdravas Mária.

**V s t r e d u. Za zachránenie od pe-
kla.**

Najsvätejšia Božia Matka Mária. Ako často som zaslúžil za svoje hriechy peklo a azda by bol rozsudok môjho zatratenia i vykonaný hneď po prvom hriechu, keby si Ty, dobrotivá moja Matka, nebola obmäkčila moje tvrdé srdce a mňa nebola pohla k tomu, aby som v Teba skladal všetku svoju nádej a tak nebola zadržala božskú spravodlivosť. Ó, akých veľkých hriechov by som sa bol dopustil v takých pokušeniach a nebezpečenstvách, ktoré ma obkľučujú, keby si ma Ty, milostivá moja Matka, nebola chránila svojím orodovaním u Boha. Čo by mi však osožilo Tvoje milosrdenstvo, moja Kráľovná, a čo všetky milosti, keby som mal konečne zahynúť? Ak som Ťa dosiaľ nemiloval, teraz Ťa milujem

po Bohu nadovšetko. Nedopušť, aby som sa odvrátil znovu od Teba a od svojho Boha, ktorý mi dosiaľ na Tvoje orodovanie preukázal toľko milosrdenstva. Nedaj, aby som v pekle musel Teba večne nenávidieť a Tebe zlorečiť. Mohla by si dopustiť, aby niektorý z Tvojich služobníkov, ktorý Ťa vrúcne miluje, bol ztrate-
ný? Ó, Mária, čo mi na to odpovieš? Zahyniem azda? Áno, zahyniem, keď Ťa opustím. Ale ako by som Ťa mohol opustiť? Ako by som mohol zabudnúť na všetku lásku, ktorou ma miluješ? Nezahynie ten, kto sa k Tebe utieka a Tebe sa odporúča. Ó, Matka, neopúšťaj ma, aby som na samého seba ponechaný neupadol do záhuby, urob však, aby som u Teba vždy hľadal pomoc. Zachráň ma, Ty moja nádej, zachráň ma od pekla a hriechu, ktorý jediný ma môže uvrhnúť do pekla. Amen. — 3 Zdravas Mária.

V o š t v r t o k. Za dosiahnutie nebeskej slávy.

Nebeská Kráľovná, ktorá si povýšená nad všetky sbory anjelov a si najbližšia Bohu, ja biedny hriešnik Ťa pozdravujem z tohto údolia slz a prosím, aby si ku mne obrátila svoje milosrdné oči. Pamätaj, ó, Mária, v akých nebezpečenstvách stratiť Boha a nebo je a bude moja duša po celý pozemský život. V Teba, moja Panovníca, som složil všetku svoju nádej. Milujem Ťa a vzdychám túžobne po tom, aby som Ťa skoro v nebi uvidel a velebil. Ó, Mária, keď už príde ten šťastlivý deň, keď pokľaknem zachránený k Tvojim nohám, keď mi bude možné bozkať tú ruku, ktorá mi udelila toľko milostí. Tu na svete bol som Ti, moja Matka, veľmi nevďačný, keď sa však dostanem do neba, budem Ťa bez prestania milovať po celú večnosť a napravím chválou a nekonečnou vďačnosťou svoj nevďak. Ďakujem Bohu, že

mi dáva takú veľkú dôveru v krv Ježiša Krista a v Tvoje mocné orodovanie. Toľko Tvojich pravých ctiteľov v Teba dúfalo a nikto nebol vo svojej nádeji sklamaný. Ó, Mária, pros svojho Syna, ako i ja Ho prosím pre zásluhy umučenia, aby túto moju nádej vždy posilňoval a rozmnožoval. Amen. — 3 Zdravas Mária.

V p i a t o k. Za lásku k Ježišovi a k Márii.

Ó, Mária, Ty si najšľachetnejšia, najvznešenejšia, najkrajšia a najsvätejšia zo všetkých tvorov. Dať Boh, aby Ťa, moja Kráľovná, všetci poznali a milovali, ako zasluhuješ. Je mi útechou, že toľko blahoslavených žije v nebi a toľko spravodlivých na zemi, ktorí milujú Tvoju dobrotu a krásu. Zvlášť sa radujem, že Boh sám Ťa viac miluje, ako všetci anjeli a ľudia dovedna. Lásky najhodnejšia moja Kráľovná, i ja biedny hriešnik Ťa milujem, milujem Ťa však veľmi vlažne. Želám si Ťa viac a vrúcnej-

šie milovať. K tomu mi ráč dopomôcť, ved' láska k Tebe je znamením vyvolenia a milosť, ktorú Boh dáva iba tým, ktorí budú spasení. Vyznávam, že som nekonečnou vďačnosťou zaviazaný Tvojmu Synovi, ó, moja Matka, a že je nekonečnej lásky hodný. Ty si želáš čo najvrúcnejšie, aby bol milovaný. Tvojou povinnosťou je teda vyprosiť mi tú milosť, aby som vrúcne miloval Ježiša Krista. Tebe Boh všetko dá, čo žiadaš, vypros mi teda túto veľkú milosť. Nehľadám dôstojnosť ani bohatstvo, iba to, čo si Tvoje srdce najvrúcnejšie žiada, aby som Boha miloval. Je možné, aby si nepomohla mojej žiadosti, ktorá sa ti tak páči? Nie, Ty mi už teraz pomáhaš, už za mňa oroduješ. Oroduj, oroduj za mňa a neprestaň za mňa prosiť, kým ma neuvidíš v nebesách, kde budem istý, že budem Boha a Teba, najdrahšia Matka, vždy mať a milovať. Amen.
— 3 Zdravas Mária.

V s o b o t u. **Za ochranu P. Márie.**
· Najsvätejšia moja Matka, vyzná-
vam, že si mi vyprosila už mnohé
milosti, ja som sa Ti však odplácal
iba nevďakom. Nevďačník, pravda,
nezasluhuje milosti, ja však jednako
nechcem nedôverovať v Tvoje milo-
srdenstvo. Vznešená moja Orodovni-
ca, zľutuj sa nado mnou! Ty rozdá-
vaš všetky milosti, ktoré nám bied-
nym dáva Kristus Pán. Urobil Ťa ta-
kou mocnou a dobrotivou, aby si nám
čo najviac pomáhala. Chcem sa do
neba dostať. Do Tvojich rúk skladám
svoje spasenie, Tebe odovzdávam
svoju dušu. Chcem byť prijatý do
počtu Tvojich verných služobníkov,
neodvrhuj ma! Ty hľadáš biednych,
aby si im pomáhala, neopúšťaj ani
mňa, biedneho hriešnika, ktorý sa
k Tebe utiekam. Oroduj za mňa
u svojho Syna, On neodmietne nija-
kú Tvoju prosbu. Vezmi ma pod svo-
ju ochranu a to mi dostačí, lebo keď
Ty ma budeš chrániť, nebojím sa ni-

čoho, neľakám sa hriechu, lebo dúfam, že mi vyprosíš u Boha odpustenie, nebojím sa pekelných duchov, lebo si mocnejšia ako celé peklo, áno, nebojím sa ani svojho sudcu, Ježiša Krista, ved' jediná Tvoja prosba za mňa ho pomerí. Chráň ma teda, moja Matka, a vypros mi odpustenie hriechov, lásku k Ježišovi, zotrvanie v dobrom, šťastnú hodinku smrti a konečne nebeskú blaženosť. Nezasluhujem síce tieto milosti, dúfam však od Teba, že mi ich vyprosíš, keď za mňa budeš orodovať. Pros teda Ježiša za mňa! Ó, Mária, moja Kráľovná, v Teba dúfam, v Teba skladám všetku moju nádej a v tejto nádeji chcem hľadať všetko svoje šťastie, v nej žiť a zomrieť. Amen. —
3 Zdravas Mária.

d) P r i d e v i a t n i k u.

Denne sa pomodliť 9 Zdravas Mária a pripojiť modlitbu: Ó, Mária,

Matka Ustavičnej Pomoci, ukáž, že si aj mojou Matkou a pomôž mi. (Tu povieš, za čo prosíš.) A daj tiež, aby som to, za čo prosím, použil iba na česť a slávu Božiu a na spasenie svojej duše. Sv. Alfonz, ktorý si pre svoju nezlomnú dôveru prijal od najsvätejšej P. Márie toľko milosti, vyžiadať mi podobnú pevnú dôveru k Matke Ustavičnej Pomoci a pros ju, aby mi vyžiadala milosť, o ktorú ju tak vrúcne prosím. Večný Otče, v mene Tvojho jednorodeného Syna, Pána nášho Ježiša Krista a na orodovanie najsvätejšej Matky, prosím Ťa, aby si ma ráčil vypočuť na väčšiu svoju slávu a pre spasenie mojej duše. Amen.

e) M o d l i t b y
p r e t r o j d ň o v ú p o b o ž n o s ť.

(Na každú z týchto modlitieb je 100 dní odpustkov.)

1. Ó, Matka Ustavičnej Pomoci, pozri na úbohého hriešnika pri svojich

nohách, ktorý sa utieka k Tebe a dôveruje v Teba, Matka milosrdenstva, zmiluj sa nado mnou! Počujem, ako Ťa všetci nazývajú útočišťom a nádejou hriešnikov, buď teda i mojím útočišťom a mojou nádejou. Pomôž mi pre lásku Ježiša Krista. Podaj mocnú svoju ruku úbohému hriešnikovi, ktorý sa Ti odporúča a venuje sa na veky Tvojej službe. Dobrorečím a vd'aky vzdávam všemohúcemu Bohu, že mi zo svojho milosrdenstva dal túto dôveru v Teba, ktorú pokladám za istú záruku svojho spasenia.

Predtým som upadol nešťastne do hriechu preto, že som sa k Tebe neutiekal. Teraz však viem, že s Tvojou pomocou zvíťazím. Viem aj to, že Ty sa ma zaujmeš, keď Ťa budem vzývať. Bojím sa však, aby som v čase nebezpečenstva neomeškal azda prosiť Ťa o pomoc a tak nestratil svoju dušu. Prosím Ťa so všetkou vrúcnosťou o tú milosť, aby som vždy

vo všetkých útokoch zlého ducha k Tebe sa utiekal volajúc: Ó, Panna Mária, pomôž mi, Matka Ustavičnej Pomoci, nedaj, aby som znova obrazil svojho Pána Boha. — 5 Zdravas Mária.

V. Oroduj za nás, Svätá Božia Rodička.

R. Aby sme sa stali hodní, prisľúbení Kristových.

Modlime sa: Všemohúci a milosrdný Bože, ktorý si chcel, aby najblesslavenejšia Panna Mária bola Matkou jednorodeného Tvojho Syna a tak pomáhala pokoleniu ľudskému, popraj nám, prosíme, na jej orodovanie, aby sme sa chránili všetkého pekelného vábenia a Tebe mohli úprimným srdcom slúžiť. Skrze Krista Pána nášho. Amen.

(Toto sa modlí po každej modlitbe.)

2. Ó, Matka Ustavičnej Pomoci, dovoľ, aby som Tvoje mocné meno neprestajne vzýval, lebo v ňom naj-

dem istú ochranu v živote a spasenie v hodine smrti. Ó, najčistejšia a najsladšia Panna Mária, daj, nech Tvoje meno od dnešného dňa je dychom môjho života. Ó, moja Pani, prispej mi bez meškania na pomoc, kedykoľvek budem k Tebe volať, lebo v nijakom pokušení, v nijakej úzkosti, nikdy a nikde nezabudnem Teba a najsladšie Tvoje meno vzývať. Akú potechu, akú slasť, akú dôveru pociťuje moja duša, kedykoľvek vyslovím Tvoje meno, alebo len pomyslím na Teba. Ďakujem P. Bohu, že Ti k môjmu blahu dal také sladké, ľúbivé a mocné meno. Neuspokojím sa však vyslovovať Tvoje meno iba ústami, ale chcem ho vyslovovať s láskou. Nech ma vrúcna láska neprestajne núti, aby som k Tebe volal: Ó, Matka Ustavičnej Pomoci, oroduj za mňa. Amen.

3. Matka Ustavičnej Pomoci. Ty si rozdávatel'ka milostí, ktoré udeľuje Boh nám biednym hriešnikom.

Preto Ťa Boh urobil takou mocnou, takou bohatou a dobrotivou, aby si nám vždy pomáhala v našich potrebách. Ty si orodovnica i najbiednejších hriešnikov, ktorí sa k Tebe utiekajú. Prispej mi na pomoc. Tebe sa odporúčam. Do Tvojich rúk skladám svoju večnú blaženosť, svoju nesmrteľnú dušu. Prijmi ma medzi svojich najvrúcnejších ctiteľov, vezmi ma pod svoju ochranu a postačí mi to. Lebo keď Ty ma chrániš, ničoho sa nebojím; ani svojich hriechov, lebo Ty mi vyprosíš odpustenie; ani zlého ducha, ved' Ty si nad celé peklo silnejšia; ani Ježiša Krista, svojho sudcu, lebo Ty ho usmieriš jedinou svojou modlitbou, jednej veci sa však bojím, že v čas pokušenia zabudnem pre svoju nedbalosť Teba vzývať a tak biedne zahyniem. Ó, moja Kráľovná, vypros mi odpustenie hriechov pre lásku k P. Ježišovi, zotrvanie až do konca a milosť, aby som

sa vždy utiekal k Tebe, Matka Ustavičnej Pomoci. Amen.

f) Z a s v ä c u j ú c e m o d l i t b y
č l e n o v a r c i b r a t s t v a.

1. Najsvätejšia Panna Mária, aby som nikdy neprestával v Teba dôverovať, chcela si byť nazývaná Matkou Ustavičnej Pomoci. Preto vrúcne si želám, aby si ma prijala do blaženého počtu svojich služobníkov. Zasväcujem Ti svoj rozum, aby pamätal na lásku, akú zasluhuješ, zasväcujem Ti svoj jazyk, aby zveleboval Tvoje prednosti a úctu k Tebe rozširoval; zasväcujem Ti svoje srdce, aby po Bohu Teba najviac milovalo.

Prijmi ma, ó, veľká Kráľovná, za svojho služobníka a ukry ma pod svoj ochranný plášť. Pomáhaj mi vo všetkých potrebách tela i duše, ale hlavne v nebezpečnej hodine smrti.

Ó, Matka Ustavičnej Pomoci, viem, že ma viac miluješ, ako sám seba môžem milovať, preto buď mojou

Matkou a Paňou! Panuj a rozhoduj nad všetkým, čo som a čo mám, rob so mnou a so všetkým, čo je moje, ako sa Tebe ľúbi. Ó, moja Matka, žehnaj mi! Napomáhaj svojím mocným orodovaním moju slabosť, aby som Tebe verne slúžil tu na zemi a raz v nebesách Teba na veky chválil, Teba miloval a Tebe vd'aky činil.

Ó, svätý Alfonz, i Teba prosím, buď mojim osobitným ochrancom! Pre Tvoju lásku k P. Ježišovi a k P. Márii priimi ma do počtu svojich ctiteľov a chráň ma ako svojho sluhu! Vypros mi nežnú a vytrvalú lásku k Pánu Ježišovi v Najsvätejšej Svätosti a k P. Márii! Vypros mi ducha modlitby a veľkú horlivosť o spásu duší. Ó, môj ochranca, daj, aby som sa vo všetkých potrebách utiekal o pomoc k Panne Márii. Amen.

2 Iná zasväcujúca modlitba.

Ja . . . žiadajúc venovať sa cel-

kom službe najblahoslavenejšej Panny Márie, od ktorej očakávam po Bohu všetku pomoc za života i v smrti, pristupujem k ostatným údom tohto, k úcte Matky Božej Ustavičnej Pomoci založeného, nábožného arcibratstva a za svojho osobitného ochrancu si volím slávneho sv. Alfonza, aby mi vyprosil pravú a stálu pobožnosť k blahoslavenej Panne Márii, vzývanej pod týmto sladkým menom.

Okrem toho sľubujem, že toto zasvätenie, urobené najblahoslavenejšej P. Márii a sv. Alfonzovi, obnovím dňa . . . každého mesiaca, alebo v nasledujúcu nedeľu po vykonanej sv. spovedi a sv. prijímaní. Ó, Matka Ustavičnej Pomoci, prijmi ma za svojho služobníka a daj mi okúsiť svoju materinskú pomoc. Sľubujem Ti, že vo všetkých potrebách duše i tela sa chcem k Tebe utiekať. Sv. Alfonz, môj ochranca, vypros mi milosť, aby som Ježiša Krista vrúcne

miloval a Matku Ustavičnej Pomoci
vždy vzýval. Amen.

2 Modlitby k sv. Alfonzovi.

a) Modlitba za lásku k P. Márii.

Ó, svätý Alfonz, Ty si P. Máriu
tak veľmi miloval a ctil a jej tak ver-
ne slúžil. Ty iste najlepšie vieš, akú
úctu a lásku táto Panna všetkých
panien zasluhuje a najviac si žiadaš,
aby všetkými bola ctená a milo-
vaná. Ó, svätý môj ochranca, aj ja
by rád slúžil P. Márii tak, ako Ty si
jej slúžil, i ja si želám ju milovať,
ako Ty si ju miloval, ju chváliť, ako
Ty si ju chválil a jej byť drahým,
ako Ty si jej bol drahým. Moje srdce
sa však ešte priveľmi pridŕžiava po-
zemských tvorov, a preto sa nemôže
tak vysoko povzniesť. Obraciam sa
teda k Tebe, mocný môj ochranca, ó,
vypros mi sám tú milosť, aby som
Máriu Pannu vždy miloval a ju ctil

zo všetkej sily a jej vždy slúžil. Hlavne však, aby som k nej vždy volal so srdcom planúcim láskou: Ó, Mária, Matka Ustavičnej Pomoci, oroduj za mňa! — 3 Sláva Otcu.

b) D e v ä ť p r o s i e b
k s v. A l f o n z o v i.

1. Ó, prehorlivý učiteľ, sv. Alfonz, vypros mi živú vieru, aby som veril všetko, čo ma učí svätá rímska Cirkev; spolu mi vypros božské svetlo, aby som poznával márnosť svetských vecí a ošklivosť svojich hriechov. — Sláva Otcu...

2. Ó, prehorlivý učiteľ, sv. Alfonz, vypros mi pevnú nádej, aby som dúfal od Boha, pre zásluhy Ježiša Krista a na orodovanie Panny Márie i na Tvoje prosby, odpustenie svojich hriechov, zotrvanie v dobrom až do smrti a svätú blaženosť v nebi. — Sláva Otcu.

3. Ó, prehorlivý učiteľ, sv. Alfonz,

vypros mi vzácnu lásku k Bohu, aby som sa odlúčil od stvorených vecí aj od seba samého a zasvätil sa Jeho láske a oslave. — Sláva Otcu...

4. Ó, prehorlivý učiteľ, sv. Alfonz, vypros mi dokonalú odovzdanosť do vôle Božej, aby som trpezlivo prijal od Boha bolesti, potupy, prenasledovania, stratu majetku a cti, stratu rodičov a konečne i vlastnú smrť. — Sláva Otcu...

5. Ó, prehorlivý učiteľ, sv. Alfonz, vypros mi veľkú ľútosť nad mojimi hriechmi, aby som ustavične oplakával urážky, ktoré som svojmu Pánovi spôsobil. — Sláva Otcu...

6. Ó, prehorlivý učiteľ sv. Alfonz, vypros mi účinnú lásku k bližnému, aby som dobre robil i tým, ktorí ma urazili. — Sláva Otcu...

7. Ó, prehorlivý učiteľ sv. Alfonz, vypros mi svätú čistotu a pomôž mi, aby som, vzývajúc najsvätejšie mená Ježiš a Mária, nečistým pokušeniam odporoval. — Sláva Otcu...

8. Ô, prehorlivý učiteľ, sv. Alfonz, vypros mi nežnú pobožnosť k umučeniu Ježiša Krista, k Najsvätejšej Sviatosti a milej mojej Matke, Panne Márii. — Sláva Otcu . . .

9. Ô, prehorlivý učiteľ, sv. Alfonz, vypros mi predovšetkým zotrvanie v dobrom až do konca; a daj, aby som sa za túto milosť vždy modlil, najmä v pokušeniach a v hodinke smrti. — Sláva Otcu . . .

V. Oroduj za nás, sv. Alfonz Mária.

R. Aby sme sa stali hodní prisľúbení Kristových.

Modlime sa: Bože, ktorý si skrze blahoslaveného Alfonza Máriu, svojho vyznávača a biskupa, horlivosťou o spásu duší roznieteného, svoju Cirkev novým potomstvom obdaril: daj prosíme, aby sme jeho spasiteľnými napomenutiami poučení a príkladom posilnení k Tebe šťastlivo sa mohli dostať. Skrze Krista, Pána nášho. — Amen.

3. Litánie.

L o r e t á n s k e.

Pane, zmiluj sa nad nami!
Kriste, zmiluj sa nad nami!
Pane, zmiluj sa nad nami!
Kriste, uslyš náš!
Kriste, vyslyš nás!
Otče z nebies, Bože,*)
Synu, Vykupiteľu sveta, Bože,
Duchu Svätý, Bože,*)
Svätá Trojica, jeden Bože,
Svätá Mária,**)
Svätá Božia Rodička,
Svätá Panna panien,
Matka Kristova,
Matka Božej milosti,
Matka najčistejšia,
Matka najčistotnejšia,
Matka nepoškvrnená,
Matka neporušená,
Matka premilá,

*) zmiluj sa nad nami!

**) oroduj za nás!

Matka predivná,*)
Matka dobrej rady,
Matka ustavičnej pomoci,
Matka Stvoriteľa,
Matka Spasiteľa,
Panna najmúdrejšia,
Panna ctihodná,
Panna chválitebná,
Panna mocná,
Panna dobrotivá,
Panna verná,
Zrkadlo spravodlivosti,
Stolica múdrosti,
Príčina našej radosti,
Nádoba duchovná,
Nádoba počestná,
Výborná nádoba pobožnosti,
Ruža duchovná,
Veža Dávidova,
Veža zo slonovej kosti,
Dom zlatý,
Archa úmluvy,
Brána nebeská,

*) oroduj za nás!

Hviezda ranná,*)

Uzdravenie nemocných,

Útočisko hriešnikov,

Potešenie zarmútených,

Pomocnica kresťanov,

Kráľovná anjelov,

Kráľovná patriarchov,

Kráľovná prorokov,

Kráľovná apoštolov,

Kráľovná mučeníkov,

Kráľovná vyznavačov,

Kráľovná panien,

Kráľovná všetkých svätých,

Kráľovná bez poškvvrny dedičného
hriechu počatá,

Kráľovná presvätého ruženca,

Kráľovná pokoja,

Baránku Boží, ktorý snímaš hrie-
chy sveta, odpusť nám, Pane.

Baránku Boží, ktorý snímaš hrie-
chy sveta, vyslyš nás, Pane.

Baránku Boží, ktorý snímaš hrie-
chy sveta, zmiluj sa nad nami.

*) oroduj za nás!

Pod Tvoju ochranu sa utiekame, svätá Božia Rodička, prosbami našimi nepohrdaj v potrebách našich, ale z každého nebezpečenstva vyslobod' nás vždy, Ty slávna a požehnaná Panna. — Pani naša, Prostrednica naša, Orodovnica naša, so Synom svojím nás smier, Synovi svojmu nás porúčaj a k Synovi svojmu nás priveď, ó, sladká Panna Mária.

Oroduj za nás, svätá Božia Rodička.

Aby sme sa stali hodní prisľúbení Kristových.

Modlime sa: Prosíme Ťa, Pane Bože, daj nám, služobníkom Tvojim, stáleho zdravia tela i duše, aby sme na slávnu prímluvu blahoslavenej Márie vždy Panny, od prítomného súženia oslobodení a večným potešením obveselení boli. Skrze Krista Pána nášho. Amen.

Oroduj za nás, svätý Jozef.

Aby sme sa stali hodní príľúbení Kristových.

Modlime sa: Nech nám pomôžu, Pane, zásluhy ženícha najsvätejšej Rodičky tvojej. A čo by sme sami dosiahnuť nemohli, daj nám milosti-ve na jeho orodovanie. Ktorý žiješ a kráľuješ na veky vekov. Amen.

Zdravas Kráľovná . . .

Oroduj za nás, svätá Božia Rodička.

Aby sme sa stali hodní prisľúbení Kristových.

Modlime sa: Všemohúci večný Bože, ktorý si telo i dušu slávnej Panny a Matky Márie pôsobením Ducha Svätého pripravil, aby sa stala dôstojným príbytkom Syna Tvojho, daj, aby sme boli na zbožnú prímluvu tej, ktorej pamiatke sa tešíme, od prítomného súženia a od večnej smrti oslobodení. Skrze tohože Krista, Pána nášho. Amen.

2. Litánie k Matke Ust. Pomoci.

(Pre súkromnú pobožnosť.)

Pane, zmiluj sa nad nami!

Kriste, zmiluj sa nad nami!

Pane, zmiluj sa nad nami!

Kriste, uslyš nás!

Kriste, vyslyš nás!

Otče z nebies, Bože,*)

Synu, Vykupiteľu sveta, Bože,

Duchu Svätý, Bože,

Svätá Trojica, jeden Bože,

Svätá Mária.**)

Svätá Božia Rodička,

Svätá Panna bez poškvvrny dedičného
hriechu počatá,

My úbohí hriešnici voláme k Te-
be,***)

Aby sme Ježišovi, Tvojmu Božskému
Synovi, boli vo všetkom podobní,

*) zmiluj sa nad nami!

**) oroduj za nás!

***) ó. Mária, pomôž nám!

Aby sme k Tebe, najbahoslavenejšia
Panna, prechovávali útlú a vrúcnu
úctu,*)

Aby sme hriech, toto jediné zlo, na-
dovšetko nenávideli,

Aby sme často mysleli na posledné
veci,

Aby sme často prijímali sv. sviatosti,
Aby sme sa všemožne varovali blíz-
kych príležitostí k hriechu,

Aby sme nezanedbali ani v jediný
deň svojho života modlitby.

Aby sme sa modlili hlavne v pokuše-
niach,

Aby sme odpustili nepriateľom a dob-
ré želali všetkým ľuďom,

Aby sme neodkladali s pokáním so
dňa na deň,

Aby sme horlivo pracovali na vyplie-
není zlých návykov,

Aby sme žili a zomreli v milosti a
Božom priateľstve,

Vo všetkých potrebách tela i duše,

*) ó. Mária, pomôž nám!

V chorobe a bolestiach,*)
V chudobe a núdzi,
V prenasledovaní a opustenosti,
V súžení a trápeniach,
V časoch vojny a nákazlivých cho-
rôb,
V diabolských pokušeniach,
V pokušení od zlého sveta,
V boji proti zlým náklonnostiam,
V pokušení proti sv. čistote,
V každom nebezpečenstve hriechu,
Keď dôjdeme ku koncu pozemského
života,
Keď budeme stonať na smrteľnej po-
steli,
Keď nás bude napínať spomienka na
blížiacu sa smrť bážňou a stra-
chom,
Keď nás budú v rozhodujúcej hodine
pokúšať pekelní duchovia k zúfal-
stvu,
Keď nám bude kňaz udeľovať posled-

*) ó. Mária, pomôž nám!

né rozhrešenie a posledné požehnanie,*)

Ked' budú príbuzní a priatelia stáť
pri našej posteli a modliť sa s pla-
čom za nás,

Ked' náš zrak zhasne a srdce presta-
ne tícť,

Ked' budeme odovzdávať svoju dušu
do rúk Stvoriteľa,

Ked' naša úbohá duša sa objaví pred
Božským sudcom,

Ked' bude vyneseny nad nami večný
výrok,

Ked' budeme trpieť v plameňoch očist-
cových a túžiť po videní Boha,

Baránku Boží, ktorý snímaš hrie-
chy sveta, odpusť nám, Pane.

Baránku Boží, ktorý snímaš hrie-
chy sveta, vyslyš nás, Pane.

Baránku Boží, ktorý snímaš hrie-
chy sveta, zmiluj sa nad nami.

Kriste, uslyš nás!

Kriste, vyslyš nás!

*) Ó, Mária, pomôž nám!

Oroduj za nás, svätá Božia Rodička.

• Aby sme sa stali hodní prisľúbení Kristových.

Modlime sa: Pane Ježišu Kriste, ktorý si Rodičku svoju, Pannu Máriu, ktorej pamätný obraz uctieva-
me, nám dal za Matku vždy k pomo-
ci ochotnú; dopraj nám, prosíme:
aby sme jej materinskú pomoc stále
si vyprosujúc, ovocie Tvojho vykú-
penia ustavične pociťovali. Ktorý ži-
ješ a kráľuješ na veky vekov. Amen.

3. Litánie k sv. Alfonzovi.

(Pre súkromnú pobožnosť.)

Pane, zmiluj sa nad nami!
Kriste, zmiluj sa nad nami!
Pane, zmiluj sa nad nami!
Kriste, uslyš nás!
Kriste, vyslyš nás!
Otče z nebies, Bože,*)

*) zmiluj sa nad nami!

Synu, Vykupiteľu sveta, Bože,*)
Duchu Svätý, Bože,
Svätá Trojica, jeden Bože,
Svätá Mária, bez hriechu počatá,**)
Svätý Alfonz, pobožný a nevinný od
mladosti,
Od smrteľného hriechu vždy zachovalý,
Zavrhovateľ sveta a jeho márností,
Poslúchajúci vždy hlas Boží,
Vždy bohatý kresťanskou chudobou,
Vždy trpezlivý v protivenstvách,
Tichý v protirečeniach,
Túžiaci po spasení duší,
Potlačovateľ bludov,
Bojovník svätej viery,
Kazateľ chudobných a opustených,
Tešiteľ zarmútených,
Spasenie hriešnikov,
Vodca dokonalých,
Všetkým všetko urobený,
Nová ozdoba rehoľného stavu,
Obhajca cirkevnej kázne,

*) zmiluj sa nad nami!

**) oroduj za nás!

Vždy poslušný a oddaný svätej Sto-
lici,*)

Starostlivý pastier svojho stáda,
Vždy starostlivý o blaho Cirkvi,
Perla kňazov a biskupov,
Živé zrkadlo všetkých čností,
Pobožný ctiteľ Dieťaťa Ježiša,
Rozpálený ohňom Božej lásky pri
obete sv. omše,
Vrúcny ctiteľ Najsvätejšej Sviatosti
Oltárnej,
Celý pohrúžený do súcitného uvažo-
vania o Ježišových mukách,
Najhorlivejší služobník blahoslavenej
Panny Márie,
Omilostený zjaveniami P. Márie,
Anjel svojím životom,
Patriarcha svojou veľpastierskou
starosťou,
Prorok darom zázrakov a predpove-
daním budúcich vecí,
Apoštol svojimi požehnanými práca-
mi,

*) oroduj za nás!

Mučeník prísnou svojou kajúcnosťou,*)

Vyznavač svojimi svätými skutkami,
Panenský telom a dušou,
Zakladateľ Shromaždenia Nasvätej-
šieho Vykupiteľa,

Najhorlivejší učiteľ svätej Cirkvi,
Vzor misionárov,

Náš najmilší Otec a ochranca,

Baránku Boží, ktorý snímaš hrie-
chy sveta, odpusť nám, Pane,

Baránku Boží, ktorý snímaš hrie-
chy sveta, vyslyš nás, Pane.

Baránku Boží, ktorý snímaš hrie-
chy sveta, zmiluj sa nad nami.

Kriste, uslyš nás!

Kriste, vyslyš nás!

Oroduj za nás, svätý Alfonz Mária.

Aby sme sa stali hodní prisľúbení
Kristových!

Modlime sa: Bože, ktorý si skrze
blahoslaveného Alfonza Máriu, vy-
znavača a biskupa, horlivosťou o spa-
senie duší roznieteného, svoju Cirkv

*) oroduj za nás!

novým potomstvom obdaril; daj, prosíme, aby sme jeho spasiteľnými napomenutiami poučení a príkladmi posilnení k Tebe šťastlivo sa dostali. Skrze Krista Pána nášho. Amen.

4. K s v. J o z e f o v i.

Pane, zmiluj sa nad nami!
Kriste, zmiluj sa nad nami!
Pane, zmiluj sa nad nami!
Kriste, uslyš nás,
Kriste, vyslyš nás,
Otče z nebies, Bože,*)
Synu, Vykupiteľu sveta, Bože,
Duchu Svätý, Bože,
Svätá Trojica, jeden Bože,
Svätá Mária,*)
Svätý Jozef,
Preslávny potomok Dávidov,
Svetlo patriarchov,
Ženích Rodičky Božej,
Spanilý strážca Panny,
Pestún Syna Božieho,

*) zmiluj sa nad nami!

*) oroduj za nás!

Bedlivý ochranca Kristov,
Hlava slávnej rodiny,*)
Jozef najspravodlivejší,
Jozef najčistejší
Jozef najmocnejší
Jozef najposlušnejší,
Jozef najvernejší,
Zrkadlo trpezlivosti,
Milovník chudoby,
Príklad remeselníkov,
Ozdoba života domáceho,
Ochranca panien,
Opora rodín,
Potešenie ubiedených,
Nádej nemocných,
Patrón umierajúcich,
Postrach zlých duchov,
Ochranca Cirkvi svätej,

Baránku Boží, k'orý snímaš hrie-
chy sveta, odpusť nám, Pane.

Baránku Boží, k'orý snímaš hrie-
chy sveta, vyslyš nás, Pane.

Baránku Boží, k'orý snímaš hrie-
chy sveta, zmiluj sa nad nami.

*) oroduj za nás!

V. Ustanovil ho Pánom domu svojho.

R. A vladárom celého majetku svojho.

Modlime sa: Bože, ktorý si nevýslovnou prozreteľnosťou blahoslaveného Jozefa za ženícha najsvätejšej Rodičky Tvojej vyvoliť ráčil; daj, prosíme, aby sme si za orodovníka v nebesách zaslúžili toho, ktorého ctíme ako ochrancu na zemi; ktorý žiješ a kráľuješ na veky vekov. — Amen.

5. K B. S r d c u.

Pane, zmiluj sa nad nami!
Kriste, zmiluj sa nad nami!
Pane, zmiluj sa nad nami!
Kriste, uslyš nás,
Kriste, vyslyš nás,
Otče z nebies, Bože,*)
Synu, Vykupiteľu sveta, Bože,
Svätá Trojica, jeden Bože,

*) zmiluj sa nad nami!

Srdce Ježišovo, Syna večného Otca,*)
Srdce Ježišovo, v lone panenskej
Matky Duchom Svätým utvorené,
Srdce Ježišovo, so Slovom Božím
podstatne sjednotené,
Srdce Ježišovo, nekonečnej velebnosti,
Srdce Ježišovo, svätý chrám Boží,
Srdce Ježišovo, stánok Najvyššieho,
Srdce Ježišovo, dom Boží a brána nebeská.
Srdce Ježišovo, horiace ohnisko lásky,
Srdce Ježišovo, schránka spravodlivosti a ľúbosti,
Srdce Ježišovo, plné dobroty a láskavosti,
Srdce Ježišovo, hĺbokosť všetkých čností,
Srdce Ježišovo, všetkej chvály najhodnejšie,
Srdce Ježišovo, kráľ a stredisko všetkých srdc,

*) zmiluj sa nad nami!

Srdce Ježišovo, v ktorom sú všetky poklady múdrosti a vedy,*)

Srdce Ježišovo, v ktorom prebýva všetka plnosť Božstva,

Srdce Ježišovo, v ktorom má Otec svoje zaľúbenie,

Srdce Ježišovo, z ktorého plnosti my všetci sme prijali,

Srdce Ježišovo, túžba výšin večných,

Srdce Ježišovo, trpezlivé a veľmi milosrdné,

Srdce Ježišovo, bohaté pre všetkých, ktorí Ťa vzývajú,

Srdce Ježišovo, prameň života a svätosti,

Srdce Ježišovo, usmierenie za hriechy naše

Srdce Ježišovo, potupením nasýtené,

Srdce Ježišovo, pre naše zlosti strýzené,

Srdce Ježišovo, až na smrť poslušné,

Srdce Ježišovo, kopijou prerezané,

Srdce Ježišovo, prameň všetkého potešenia,

*) zmiluj sa nad nami!

Srdce Ježišovo, život náš a vzkriesenie naše,*)

Srdce Ježišovo, pokoj náš a smierenie naše,

Srdce Ježišovo, obeta za hriechy,

Srdce Ježišovo, spása v Teba dúfajúcich,

Srdce Ježišovo, nádej v Tebe zomierajúcich,

Srdce Ježišovo, slasť všetkých svätých,

Baránku Boží, ktorý snímaš hriechy sveta, odpusť nám, Pane.

Baránku Boží, ktorý snímaš hriechy sveta, vyslyš nás, Pane.

Baránku Boží, ktorý snímaš hriechy sveta, zmiluj sa nad nami.

V. Ježišu tichý a pokorný srdcom.

R. Sprav srdce naše podľa Srdca Tvojho.

Modlime sa: Všemohúci večný Bože, pohliadni na srdce najmilšieho Syna Tvojho a na chvály i zadosťučinenia, ktoré Ti v mene hriešnikov

*) zmiluj sa nad nami!

podáva, a tým, čo Ťa o milosrdenstvo prosia, udeľ, Ty usmierený, odpustenie v mene tohože Syna Tvojho, Ježiša Krista, ktorý s Tebou žije a kráľuje na veky vekov. Amen.

4. Pobožnosť k sv. Omši.

O b e t o v a n i e s v. O m š e.

Môj Bože nebeský, prinášam Ti obeť, ktorú Ti najmilší Tvoj Syn Ježiš Kristus obetoval na kríži a ktorú teraz na tomto oltári obnovuje. Obetujem Ti ju v mene všetkých tvorov a spolu so všetkými svätými omšami, ktoré budú dnes obetované po celom svete, aby som sa Ti klaňal a takú česť Ti vzdal, aká Ti prináleží; aby som Ti hodne poďakoval za všetky mne i všetkým ľuďom preukázané dobrodenia, aby som Ťa usmieril a dôstojnú náhradu Ti dal za všetky urážky, ktoré som Ti spôsobil svojimi hriechmi a aby som vyprosil hojné milosti sebe, sv. Cirkvi,

celému svetu a duším v očistci. Priprav, Bože, moje srdce, aby som bol s takou pobožnosťou prítomný na tejto obete, s akou by som bol býval prítomný na krvavej obete na kríži.

N a z a č i a t k u s v. O m š e.

Vyznávam Bohu všemohúcemu, prečistej a blahoslavenej P. Márii, Božej Matke a všetkým svätým, že som zhrešil veľmi myšlienkami, slovami i skutkami. Moja vina, moja vina, moja najväčšia vina. Preto prosím najblahoslavenejšiu Pannu Máriu a všetkých svätých, aby za mňa orodovali u Pána Boha nášho. — Zmiluj sa nado mnou, milosrdný Bože! Odpušť mi moje hriechy a uveď ma do večného života! Amen.

N a K y r i e.

Zmiluj sa nado mnou, nebeský Otče, ktorý si ma z čírejšej lásky stvoril! — Zmiluj sa nado mnou, Pane Ježišu

Kriste, Synu Boha živého, ktorý si ma prebolestnou svojou smrťou na kríži vykúpil! — Zmiluj sa nado mnou, Duchu Svätý, ktorý si ma svojou milosťou na svätom krste posvätil!

N a G l o r i a.

Sláva Bohu na výsostiach a na zemi pokoj ľuďom dobrej vôle. Chválime Ťa, dobrorečíme Ti, klaniam sa Ti, oslavujeme Ťa, vďaka Ti vzdávame pre veľkú Tvoju slávu, Pane Bože, Kráľ nebies i zeme. Bože, všemohúci Otče. Pane Ježišu Kriste, jednorodený Syn Boží, Baránok Boží, ktorý snímaš hriechy sveta, zmiluj sa nad nami, ktorý snímaš hriechy sveta, vypočuj naše prosby, ktorý sedíš na pravici svojho Otca, zmiluj sa nad nami! Lebo Ty jediný si svätý, Ty jediný Pán, Tebe jedinému patrí všetka česť a sláva s Otcom a Duchom Svätým po večné veky. Amen.

K spoločným modlitbám.

Všemohúci večný Bože, pokorne Ťa prosíme, shliadni milostivo s nebeskej svätyne na shromaždenie svojho verného ľudu a vypočuj modlitby, ktoré k Tebe vysielajú svätá Cirkev s'krze svojho služobníka kňaza. Odpušť nám milostivo naše hriechy, daj nám zdravie duše i tela a hocičo je nám potrebné pre zachovanie terajšieho života. Ráč zachovať sv. katólicku Cirkev, ju rozšíriť a zveladiť, odvráť od nej všetky roztržky, bludy a prenasledovania jej nepriateľov! Daj, nech všetci zotrváme v Tvojej milosti a rastieme vo svätej láske a pravej zbožnosti, nech sme trpezliví v protivenstvách a utrpeniach, nech žijeme iba pre Teba a na Tvoju väčšiu slávu, očakávajúc s dôverou odmenu večného života, Tebou nám sľúbeného. Amen.

N a E p i š t o l u.

Ó, Bože, ktorý nikdy neprestávaš nás, svojich služobníkov, učením svojej svätej Cirkvi podľa slov apoštolov a prorokov napomínať k zbožnosti, chrániť proti úkladom tela, sveta a diabla, daj, nech všetky tie spásiteľné pravdy a napomínania ochotne prijímame a podľa nich žijeme. Skrze Ježiša Krista, Pána nášho. — Amen.

N a E v a n j e l i u m.

Pane Ježišu Kriste, božský Spasiteľ, aká veľká bola Tvoja láska, že si sám ako náš učiteľ z neba na zem prišiel, aby si nám ukázal cestu k nebu. Udeľ mi tú milosť, aby som toto Tvoje vznešené učenie, ktoré sa mi hlása až do dnešného dňa skrze Tvojich biskupov a kňazov, s pokorou poslúchal; osviet môj rozum, aby ho pochopil, rozpál moje srdce, aby som

ho miloval a zachovával! Prispej mi svojou božskou milosťou, aby som sa nikdy nehanbil za Tvoje sväté evanjelium, ale skutkami, slovami i celým životom ho vyznával. Ktorý žiješ a kráľuješ na večné veky. Amen.

N a K r é d o.

Všemohúci Bože, Otče, Synu a Duchu Svätý, vyznávam pred všetkými anjelmi a svätými, že v Teba verím. Verím pevne aj vo všetky články viery, ktoré nám svätá, rímskokatolícka Cirkev na verenie predkladá a osvedčujem sa, že v tejto viere chcem žiť i zomrieť. Na doklad tejto svojej viery hovorím celým srdcom a svojimi ústami: Verím v Boha Otca Všemohúceho.

N a O b e t o v á n i e.

Pane Ježišu Kriste, Synu Boha živého, od večnosti splodený a z blaho-

slavenej Panny Márie v čase narodený, na slávnú pamiatku Tvojej nekonečnej lásky, s ktorou si sa vydal pre naše spasenie na bolestnú smrť kríža, prinášam Ti túto obeť svätej omše a spojujem ju s Tvojou krvavou obeťou na hore Kalvárii. Ráč túto obeť odo mňa nehodného milostivo prijať a daj, nech sa skrze ňu dostane živým prehojných milostí, verným dušiam v očistci uľahčenia a ľahkého odpočinutia a všetkým, za ktorých sa obetuje, milosrdenstva v tomto živote a večnej blaženosti v nebi. Nech je táto najsvätejšia obeť Tebe obetovaná, ó, Bože, na poďakovanie za nesčíselné Tvoje dobrodenia, na zadosťučinenie za naše hriechy, chyby a nedbalosti a ako záruka večného života. Amen.

N a P r e f á c i u.

Naozaj hodná a spravodlivá, slušná a spasiteľná vec je, aby sme Ti

vždy a všade vd'aky vzdávali a Teba oslavovali, svätý a všemohúci Bože, nebeský Otče, skrze Ježiša Krista, Pána nášho, skrze ktorého velebnosť Tvoju chvália anjeli, klaňajú sa jej nebeské kniežatá, pred ňou sa trasú mocnosti, nebesá a sily s blaženými serafínmi vo spoločnom plesaní ju vyhlasujú. Nech sa s nimi spoja naše hlasy, ktorí s najhlbšou úctivosťou voláme: Svätý, svätý, svätý Pán Boh zástupov! Plné sú nebesá i zem Tvojej slávy. Hosanna na výsosti. Požehnaný, ktorý prichádza v mene Pánovom. Hosanna na výsosti.

N a K á n o n.

Najmilostivejší Otče, pozri na tvár svojho najmilšieho Syna, v ktorom sa Ti dobre zaľúbilo. Pre Jeho sväté vtelenie a narodenie, pre Jeho slzy, práce a utrpenia, pre Jeho trpkú smrť, pre Jeho nevýslovnú lásku, s ktorou to všetko podstúpil, znášal

a trpel a pre zásluhy všetkých svojich svätých a vyvolených, shliadni milostivo na svoju svätú Cirkev, na jej najvyššiu hlavu, na biskupov, hodnostárov, kňazov a na iné duchovné osoby i na všetky svetské kniežatá a vrchnosti! Shliadni tiež na mojich rodičov, bratov a sestry, príbuzných a priateľov a na všetkých tu prítomných, ale aj na mojich nepriateľov a na všetkých, ktorí ma hociako urazili a pohoršili. Ráč, najdobrotivejší Otče, nad všetkými sa zmilovať, daj im svoju svätú milosť! Daj, aby Ťa poznali, milovali, Tebe slúžili a večné spasenie dosiahli! Skrze Pána nášho Ježiša Krista Tvojho Syna. Amen.

N a p o z d v i h o v a n i e.

Nech je pozdravené pravé telo Ježiša Krista, ktoré za mňa bolo obetované na kríži. V najhlbšej pokore

sa Ti klaniam. Ježišu, v Teba verím, Ježišu, v Teba dúfam, Ježišu, Teba nadovšetko milujem a za svoje hriechy srdečne ľutujem. Amen.

Nech je pozdravená predrahá krv Ježiša Krista, ktorá bola za mňa na kríži vyliata. V najhlbšej pokore sa Ti klaniam. Ježišu, očisť moju dušu, Ježišu, posväť moju dušu, Ježišu, zľutuj sa nado mnou. Amen.

P o p o z d v i h o v a n í.

Pripamätajúc si, Bože, presväté umučenie nášho Pána Ježiša Krista, Tvojho Syna, jeho zázračné zmŕtvychvstanie a slávne nanebesvtúpenie, obetujeme Tvojej vznešenej velebnosti túto čistú, nepoškvrnenú obetu, svätý chlieb večného života a kalich večného spasenia. Ráč, Pane, shliadnuť milostivo na túto obetu a láskavo ju prijať a nám všetkým, ktorí sme na nej účastní a najsvätejšie telo a najdrahšiu krv Tvojho

Syna požívame, dožič, aby sme boli naplnení všetkým nebeským požehnaním a milosťou. Skrze toho Krista, Pána nášho. Amen.

Spomni aj, ó, Pane, na svojich služobníkov a služobnice, ktorí nás na večnosť predišli a odpočívajú v pokoji. Daj, aby sa dostali na miesto občerstvenia, svetla a večného pokoja. Skrze toho Krista, Pána nášho. Amen.

Ale i nám hriešnikom, svojim služobníkom, ktorí dôverujeme vo veľké Tvoje milosrdenstvo a zmilovanie, daj, aby sme boli účastnými vo spoločnosti Tvojich svätých apoštolov a mučeníkov. Daj, aby sme sa dostali do ich spoločnosti nie pre zásluhy naše, ale pre zásluhy Ježiša Krista, skrze ktorého, s ktorým a v ktorom nech je Tebe, Bohu Otcovi všemohúcemu, v jednote Ducha Svätého všetka česť a sláva na večné veky. Amen.

Prosíme Ťa, ó, Pane, vyslobod' nás

od všetkého minulého, terajšieho i budúceho zla, a na orodovanie slávnej a nepoškvrnenej Panny a Matky Božej Márie, svätých apoštolov a všetkých svätých udeľ nám milostivo vytúžený pokoj, aby sme pomocou Tvojou posilnení, hriechov sa chránili a všetkého nepokoja boli prostí. Skrze Krista, Pána nášho. Amen.

S v ä t é p r i j í m a n i e.

Ó, môj najmilší Ježišu, anjelský chlieb, ktorý nás živí k životu večnému, moja duša Ťa miluje a túži po Tebe. Ako rád by som Ťa teraz prijal spolu s kňazom do svojho srdca. Keďže však nie som toho hodný, príd' aspoň svojou milosťou do môjho srdca a neodchádzaj už nikdy od mňa!

Ó, môj Ježišu, svojou smrťou si získal svetu život. Pre svoje najsvätejšie telo a pre svoju najdrahšiu krv vyslobod' ma od všetkých hrie-

chov a od všetkého zla! Daj, aby som vždy žil podľa Tvojich prikázaní a od Teba sa nikdy neodlúčil. Ktorý žiješ a kráľuješ na večné veky. Amen.

Všemohúci večný Bože, ďakujem Ti z celého srdca za všetky preukázané mi milosti a dobrodenia, najmä za to, že si nám dal svojho Syna za obetu a Jeho telo a krv za pokrm našich duší. Nedopúšťaj, aby som niekedy tento pokrm nehodne požíval, ale dožič mi ho prijímať s čistým srdcom tu na zemi a z tváre do tváre na Teba hľadiť a s Tebou večne sa radovať v nebi! Skrze Krista, Pána nášho. Amen.

N a p o s l e d n é e v a n j e l i u m .

Ó, Ježišu, večné Slovo Boha Otca, ktorý si sa vtelil z lásky k nám a prebýval si medzi nami. Klaniam sa Ti, dôverujem v Teba, milujem Ťa. Prišiel si na svet, aby si nám ukázal

cestu, vedúcu k večnému životu. Riad' ma, ktorý si pravé svetlo sveta, aby som v temnos'iach tohto sveta nezablúdil, ale podľa svetla Tvojho svätého učenia žil a blažene zomrel. Amen.

P o s v. O m ť i.

Najdobrotivejší Bože, ďakujem Ti, že si mi dožičil byť účastným na tejto najdrahšej obete sv. omše. Odpušť mi všetku vlažnosť a roztržitosť, ktorej som sa pri nej dopustil! Mám pevnú vôľu už nikdy nehrešiť a v myšlienkach, rečiach a skutkoch tak byť opatrný, aby som nestratil úžitok tejto presvätej obety. Požehnaj ma, všemohúci večný Bože, i všetky moje práce, ktoré dnes budem robiť! Ježišu a Mária, opatrujte ma! Požehnaj a opatruj ma, všemohúci a milosrdný Boh Otec, Syn a Duch Svätý. Amen. A duše verných zomrelých nech skrze milosrdenstvo Božie odpočívajú v pokoji. Amen.

5. Svätá spoved'.

Modlitba pred sv. spoved'ou

Ó, milý Bože, Duchu Svätý, vyslyš moju pokornú modlitbu! Hľa, ja biedny, hriešny človek, ktorý som Teba, svojho dobrého Boha svojimi hriechmi urazil, chcem sa polepšiť a viacej nehrešiť. Ale aby som sa polepšil, aby som za svoje hriechy ľutoval, prosím, osviet môj rozum a ukáž mi všetky moje hriechy, ktorými som Ťa urazil! O toto Ťa prosím skrze Ježiša Krista, Pána nášho. Amen. — Otče náš, Zdravas, Sláva.

(Keď si sa pomodlil, uvažuj, kedy si bol ostatný raz pri sv. spovedi, či si si vykonal veľkonočnú spoved' a prijímanie, či si pri poslednej spovedi nič nezatajil a dobre sa vyspovedal a vykonal pokutu od spovedníka uloženú. Predkladaj si nasledujúce otázky a dávaj pozor, čo ti svedomie na to odpovie.)

S p y t o v a n i e s v e d o m i a p o d ľ a D e s a t o r a .

1. Modlil som sa ráno, na poludnie, večer? Nehanbil som sa verejne vyznať vieru v Boha a zastať sa viery, keď bola napadnutá? Nezúčastnil som sa na protináboženskom boji rečou alebo vydávaním, podporovaním protináboženských kníh a časopisov, vstupovaním do spolkov, viere nepriateľských? Myslel som na Boha, dušu, večnosť, vychovával som svoju rodinu v katolíckom duchu? Nepoužil som svoje volebné právo na podporovanie proticirkevných smerov a spolkov? Bránil som Cirkev a jej ustanovizne, ako je kostol, katolícka škola atď.?

Nebol som ľahostajný vo viere? Neposmieval som sa z náboženských úkonov? Nebol som poverčivý? Vykonať som svoje každodenné pobožnosti? Podporoval som, čítal, rozširoval slovo Božie v tlači, knihách?

Cvičil som sa vo viere počúvaním kázni a katolíckych prednášok? Ne-
veril a nerobil som povery?

2. Vyslovil som meno Božie, meno
P. Ježiša a Márie nadarmo, bez po-
treby, bez príčiny, neúctivo, v hneve,
s preklínaním? Hovoril som o Bohu
a jeho svätých neúctivo? Nehrešil
som Boha, Krista, Máriu atd'.? Ne-
zneuctil som sväté veci? Prisahal
som sa zbytočne, klial, zlorečil, pre-
klínal? Nereptal som proti Bohu?
Nehovoril som neslušne o svätých
veciach? Splnil som, čo som slúbil?

3. Zameškal som v nedeľu a svia-
tok vlastnou vinou sv. omšu? Prišiel
som neskoro na služby Božie (po
Obetovaní)? Pri službách Božích som
myslel na iné veci, rozprával sa, ob-
zeral, smial, iných v pobožnosti vy-
rušoval a mýlil? Pracoval som v ne-
deľu ťažkú prácu bez dovolenia a
bez nutnej príčiny?

4. Miloval a ctil som svojich rodi-
čov? Staral som sa o nich? Nebol

som voči nim surový? Dal som im slušnú výživu? Neublížil som im slovom alebo skutkom? Modlieval som sa za nich? Bol som neposlušný a neúctivý k rodičom? Zapovrhol som ich napomínanie, zlé im žiadal, vysmieval sa rodičom a starším ľuďom? Poslúchal som cirkevných predstavených v duchovných veciach? Bránil som ich proti nespravodlivým útokom proti Cirkvi? Búril som proti svetským vrchnostiam? Ctil som svojich predstavených?

Ako rodič konal som svoje povinnosti k deťom? Vychovával som ich dobre, po katolícky? Napomínal ich, karhal a trestal? Posielal som deti do kostola? Priťahoval ich doma k modlitbe? Nedával som im opilstvom, neporiadnym životom a zlými rečami pohoršenie? Nepreklínal som svoje deti? — Ako manžel, manželka žil som v pokoji a svornosti v rodine, nebil som sa, nehneval? Ako som plnil svoje povinnosti ako pred-

stavený, gazda, remeselník? Nebol som krutý a surový k podriadeným? Správal som sa k nim nestranne a spravodlivo?

5. Nevystavil som svoju dušu nebezpečenstvu hriechov? Miloval som bezbožný, nemravný život a skazené spoločnosti? Pristupoval som k sv. sviatostiam? Spytoval som svoje svedomie? Chránil som si svoje zdravie? Bol som azda nemierny v jedle a pití, v zábave? Neškodil som si na zdraví ťažkou prácou alebo nočným túlaním? Neužíval som otravné a omamujúce jedy a otravy? Neopil som sa? Nezúfal som si v trápeniach a krížoch a nechcel som si život odobrať? Bol som v chorobe trpezlivý? Nevystavoval som svoj život ľahkomyselne nebezpečenstvu? Bol som hlavatý, nesnášavlivý, spurný? Hneval som sa s druhými? Bil sa s nimi? — Nezvádzať som druhého k hriechu? Neradil, neprivilil, nepoučoval druhých o hriechu, nechválil

ich za hriech? Nevolať som druhých do spoločností, Cirkvou sv. zakázaných? Nezničil som dieťa v zárodku? Nezabíjal som niekoho výživy? Nesúdil som sa z pomsty a zisku?

6. Myslel som dobrovoľne na nečisté a nehanebné veci? Žiadal som si niečo takého vidieť, robiť, s kým? Pozeral som všetečne na nehanblivé veci a obrazy, čítal také knihy a časopisy? Počúval som rád nečisté reči a piesne i žarty? Či som sa slušne šatil? Zviedol som niekoho na hriech nečistoty? Navštevoval som také divadlá a kiná, ktoré urážaly čistotu? Robil som vo spoločnosti nečisté žarty a hry? Robil som nečisté veci sám so sebou? s inými? s kým? slobodný?, slobodná?, ženatý?, vydatá, z rodiny? Alebo ešte s niekým? Zachoval som ako manžel a manželka čistotu manželskú a manželskú vernosť?

7. Ukradol som niečo? Chcel som niečo ukradnúť? Urobil som nieko-

mu škodu? Čo to bolo? V akej cene? Nahradil som to? Vrátil som nájdennú a vypožičanú vec? Platil som riadne dlhy? Neviedol som márnratný život? Zadížil som sa z márnosti? Oklamal a poškodil som niekoho na majetku? Uškodil som niekomu násilnou krádežou? Zneužil som núdzu iného pre seba? Nestrhoval som nezaslúžene a úmyselne plat zamestnancom? Pracoval som svedomite? Spravoval som svedomite cudzí majetok? Dožičil som sebe a rodine potrebnú výživu? Nebol som skúpy? Márnil som peniaze na zbytočné veci? Na hýrenie, na hriešne skutky, na podplácanie? Prijal som alebo kúpil ukradnuté veci? Nevzal som niečo Bohu zasväteného alebo z posvätného miesta? Daroval som niečo bez vedomia rodičov? Neoklamal som pri kúpe a predaji? Pri váhe a miere? Robil som ľahkomyselne dlžoby a nemal úmysel to zaplatiť?

8. Luhal som? Oklamal niekoho? Uškodila moja lož niekomu? Neobžaloval som niekoho falošne? Hovoril som o druhých zle? Vymýšľal zlé veci na druhých? Ich chyby rozchyroval? Zatajil som chyby druhých pred tými, ktorým som ich mal oznámiť? Priznal som sa, keď som chybil? Zaviniť som zvady, nepriateľstvá a nepokoj klebetami? Ohováral som? Na cti ublížil? Nakoľko? Bol to predstavený? Bolo to na verejnosti? Odvolal som to? Dal som náhradu? Tupil som druhých? Složil som falošnú prísahu? Svedčil falošne u súdu?

C i r k e v n é p r i k á z a n i a.

Jedol som v pôstne dni mäso? Nezatajil som samovoľne pri minulej spovedi ťažký hriech? Neprijímal som svätokrádežne? Polepšil som sa od poslednej spovede?

Bol som aspoň v čase veľkonoč-

nom na spovedi a sv. prijímaní? Nezúčastnil som sa v zapovedanom čase na tanečných zábavách?

Hlavné hriechy: Bol som pyšný a hrdý pre svoje šaty, obratnosť, bohatstvo, úrad? Pokladal som sa za lepšieho od iných? Konal som dobré iba preto, aby ma druhí chválili? Radoval som sa, keď druhí boli trestaní a zle sa im vodilo? Nezachoval som mieru v jedle a pití?

(Keď si vyspytoval svoje svedomie, zapamätaj si hriechy, ku ktorým sa priznávaš, a modli sa.)

Ó, Duchu Svätý! Ďakujem ti za pomoc, ktorú si mi teraz preukázať ráčil! Už poznám svoje hriechy, ktorými som urazil Teba, najsvätejší Bože, najdobrotivejší Otče môj! Odteraz už chcem byť iným, chcem byť dobrým a poslušným Tvojím dieťaťom. Ó, Bože, ráč mi byť v tom svojom milosťou na pomoci! O to Ťa prosím skrze Ježiša Krista, Pána nášho. Amen.

Žiaľ a ľútosť.

Bože môj! Srdečne ľutujem za všetky svoje hriechy, lebo som nimi urazil Teba, lásky najhodnejšieho Boha, najlepšiu a nekonečnú dobrotu, ktorú zo srdca milujem. S Tvojou milosťou chcem svoj život skutočne polepšiť a radšej smrť podstúpiť, ako Teba, svojho Boha, najvyššiu Dobrotu, čo len jedným hriechom uraziť. Daj mi milosť, aby som splnil, čo som si umienil! O to Ťa prosím skrze nekonečné zásluhy Tvojho božského Syna, Pána a Vykupiteľa nášho, Ježiša Krista. Amen.

(Keď si sa prichystal, chod' k spovedelnici a kým príde na teba rad, čakaj úctivo v modlitbe. Potom klakni a povedz potichu, ale tak, aby spovedelník rozumel: Prosím, duchovný otec, za sväté požehnanie, aby som sa mohol dôkladne vyspovedať zo svojich hriechov! Prežehnaj sa a hovor: Spovedám sa Bohu

i vám, otec duchovný, že som od svojej poslednej spovede, ktorá bola . . . tieto hriechy spáchal:

Vyznaj sa úprimne zo všetkého! Pri ťažkých hriechoch musíš povedať i počet, koľko ráz to bolo. Keď si sa zo všetkého vyspovedal, dodaj: Na viac sa už nepamätám. Potom oľutuj svoje hriechy: Ľutujem z celého srdca za všetky svoje hriechy, o ktorých viem, i za tie, na ktoré sa nepamätám, lebo som nimi najláskavejšieho Boha urazil. Sľubujem viac nehrešiť a každej príležitosti ku hriechu sa chrániť. Prosím spasiteľnú pokutu a rozhrešenie!

Počúvaj pozorne poučenie a pokutu. Keď ti kňaz dáva rozhrešenie, urob kríž. Po spovedi sa pomodli pokutu a túto modlitbu:)

Ó, dobrý, milosrdný Bože a 'Otče! Ďakujem Ti z celého srdca, že si mi hriechy odpustil skrze kňaza, svojho zástupcu. Sľubujem, že každého, i najmenšieho hriechu sa budem chrá-

niť, že chcem byť Tvojím dobrým, poslušným a nábožným dieťaťom. Ó, keby som to zlo, ktoré som spáchal, zasa mohol napraviť!

6. Sväté prijímanie.

Modlitba pred sv.
prijímaním.

V i e r a: Ó, sladký Ježišu, silne verím, čo si zjavil, a verím najmä, že si skutočne prítomný vo Sviatosti Oltárnej, lebo si to povedal Ty, ktorý si neomylná, večná pravda.

P o k l o n a: Ó, sladký Ježišu, klaniam sa Ti so všetkými anjelmi a svätými v tejto Prevelebnej Sviatosti Oltárnej, v ktorej si skrytý z lásky ku mne. Klaniam sa Ti ako svojmu Pánovi, Bohu, Stvoriteľovi a Vykupiteľovi.

L ú t o s ť: Ó, sladký Ježišu, z celého srdca ľutujem všetky svoje

hriechy, lebo som nimi urazil a rozhneval Teba, svojho najdobrotivejšieho Boha, ktorého mám nadovšetko milovať.

P o k o r a: Ako sa mám priblížiť k svojmu Pánu a Vykupiteľovi, k Tebe, ktorého som tak veľmi urážal? Veru, nie som hodný, aby si vošiel do môjho srdca, ale povedz len slovo a uzdravená bude duša moja.

N á d e j: Ó, sladký Ježišu, Tvoje zmilovanie nemá hraníc; Ty prichádzaš ku mne a chceš prebývať v mojom srdci. Práve preto dúfam, že ma posvätiš a svojou milosťou naplníš.

L á s k a: Ó, sladký Ježišu, Ty si ma až do smrti miloval a z lásky ku mne chceš byť pokrmom mojej duše. Ó, ako Ti mám odplatiť túto Tvoju lásku? Tebe chcem žiť a umrieť.

T ú ť b a: Ó, sladký Ježišu, príd' a zaujmi moje srdce, nech je celkom Tvoje. Príd', vstúp ku mne, ó, láskavý a dobrotivý Ježišu, a posilni ma svojou milosťou!

(Keď kňaz ukazuje najsv. Telo Pánovo, bi sa tri razy v prsia a povedz:)

Ó, Pane, nie som hodný, aby si vošiel do srdca môjho, ale povedz len slovo a uzdravená bude duša moja.

(Po sv. prijímaní s rukami sopätými a s očami sklopenými sa modli:)

Telo Pána nášho Ježiša Krista nech zachová dušu moju pre život večný. Amen. Pochválený buď Ježiš Kristus až na veky. Amen. Ježišu, Tebe žijem, Ježišu, Tebe umieram, Ježišu, Tvoj som v živote i smrti. Amen. Pochválená a zvelebená nech je bez prestania Najsvätejšia Svätosť Oltárna.

P o s v. p r i j í m a n í.

Duša Kristova, posväť ma; Telo Kristovo, spas ma; krv Kristova, napoj ma; voda z boku Kristovho, umy

ma: umučenie Kristovo, posilni ma;
ó, dobrý Ježišu, vyslyš ma; do svo-
jich svätých rán skry ma; nedaj mi
odlúčiť od Teba; pred zlým nepria-
teľom chráň ma; v hodinu smrti mo-
jej povolaj ma; dožič mi prísť k Te-
be, aby som Ťa chválil s Tvojimi
svätými na veky vekov. Amen.

Pane Ježišu Kriste, nech sa mi
stane Tvoje telo odpustením hrie-
chov a Tvoja drahocenná krv živo-
tom večným! Skrúšene prosím, pri-
počítaj ma pri svojom druhom prí-
chode k spravodlivým a ku všetkým
vyvoleným! Vzdávam Ti vďaku za
to, že si nás ráčil naplniť svojimi ne-
beskými a nesmrteľnými tajomstvá-
mi aj tento deň; spravuj našu cestu,
upevni nás všetkých vo viere, stráž
nad naším životom a posilňuj naše
kroky na orodovanie Rodičky Božej
a všetkých svätých. Požehnaný je
náš Boh, teraz i vždycky i na večné
veky. Amen.

O d p u s t k o v á m o d l i t b a p r e d k r í Ź o m.

Hľa, pred pohľadom Tvojím, ó, dobrý a najsladší Ježišu, na kolená padám a s najväčšou vrúcnosťou duše Ťa prosím a žiadam: ráč do srdca môjho vložiť živý cit viery, nádeje a lásky, pravú ľútosť nad hriechami mojimi, ako aj silnú vôľu polepšenia, najmä teraz, keď s hlbokou sústrasťou a bolesťou dojatý o piatich ranách Tvojich uvažujem a rozjímam. majúc pred očami to, čo si už ústami proroka Dávida o sebe povedal, ó, dobrý Ježišu: „Prebodli ruky moje a nohy moje a spočítali všetky kosti moje.”

Z a r o d i č o v.

Udeľ, Pane, milosti svojho požehnania mojim drahým rodičom, ktorí sú po Tebe mojimi najväčšími dobrodincami. Spomínam si na dob-

rodenia, ktoré mi preukazujú od detinstva a vzdávam im vd'aku za ich starosti, za ich namáhania. Bud' im, Pane, hojnou odmenou za všetko! Daj im zdravia a sily, mne požehnanie, aby som sa im mohol odvd'ačiť pozornosťou a láskavosťou. Želám si zo srdca viacnásobne im nahradiť všetky ich dobrodenia. Amen.

Pieseň k Matke Ustavičnej Pomoci.

1. K nebesám dnes zalet' pieseň -
ta, kde tróni Mária. - Vyžaluj jej
svoju tieseň, - poteší ťa spanilá! - A
či bolo počuť kedy, že by pomôcť ne-
chcela? - Pros a zľaví tvoje biedy, -
poteší ťa docela. - [:Mária, ó, Ma-
tička, - Krista Pána Rodička, - usta-
vičnou pomocou - potešuj nás dňom,
nocou.:]

2. Syn Tvoj drahý, prv než sko-
nal, - keď ho súžil smrtný znoj, -
k Tebe, Matka, s kríža zvolal: - „Že-
na, pozri, hľa, Syn tvoj!!” - Splňže

žiadosť svojmu Synu, - láskou matky
ochotnou, - odo zlého chráň nás či-
nu, - buď nám Matkou starostnou. -
Mária, ó, Matička . . .

3. Koľko duší zlobou pekla - hynie
v hriechoch premnohých, - pre kto-
rých tak darmo tiekla - drahá krv
z rán Kristových. - Zastaň svojich
kleslých synov, - nenechaj ich zahy-
núť, - pomôž sa im vymôcť z hrie-
chov, - ráč ich k sebe privinúť. - Má-
ria, ó, Matička . . .

4. Nedaj, aby zvyku zlého - putám
sme sa poddali - a tak Krista mile-
ného - znova na kríž vvdali. - Keď
nás telo, d'as, svet vábi, - chráň nás,
Matka, žiadame, - v povedomí, že
sme slabí, - k Tebe, Matka, voláme. -
Mária, ó, Matička . . .

5. Keď nás bieda, núdza sviera, -
obráť zrak náš k nebesám, - kde, jak
vraví naša viera, - nebude viac slz
ni rán. - Vzd'aľuj od nás žiaľ a tie-
seň, - dušu naplň nadšením, - nech

Ti spievam vd'ačnú pieseň. - srdcom
rozradostneným. - Mária, ó, Mati-
čka . . .

6. Daj, nech v domoch našich vlád-
ne - pravá láska, pravá čnosť -
zapud' z rodín sváry zradné, - diet-
kam zachráň nevinnosť. - Bud', ó,
Matka večnej lásky, - otcom, mat-
kám, príkladom, - lásky pravej več-
né pásky - nech sú vždy im pokla-
dom! - Mária, ó, Matička . . .

7. Až sa posledný deň schýli, -
k súdu pozve nás Syn Tvoj, - Mária
v tej vážnej chvíli - mocou svojou pri-
nás stoj! - Neopúšťaj dietok svojich -
pri tom kroku rozhodnom - daj po-
znať moc prímluv svojich - nám pri
boji poslednom. - Mária, ó, Matička...

8. Aj v očistci Matka drahá, -
nad dušami ľútosť maj - a prímluvy
uži práva, - z očistca im pomáhaj, -
vzídi hviezdou v temnôt kraji, - zmier-
ni bolesť očistnú, - by sme spoznávali
Teba v raji, - peli pieseň víťaznú! -
Mária, ó, Matička . . .

9. Preto v dobe utrpenia - k Tebe, Matka, spiechame, - a v núdzi Ťa bez meškania - o ochranu žiadame: - keď si s nami, - zvíťazíme, - ved' si matkou sirôt, vdov, - preto my Ťa nazvať chceme - svojou Matkou pomocnou! - Mária, ó, Matička...

1. Celá krásna si Mária — v tebe škvrny nijakej niet; — dcéra Otca, Matka Syna, — nedaj, by nás premo-
hol svet. — [: Slávna Matka Spasite-
ľa, — chráň každého ctiteľa. — Celá krásna si Mária, — v tebe škvrny nijakej niet.:] — 2. Celá krásna si bez škvrny, — dedičného hriechu, viny, — pros u Syna za nás v smútku, — keď v nás znie hlas zlého skutku. — [:A keď život náš sa skloní, — ved' nás ta, kde Syn tróni. — Celá krásna si bez škvrny, — dedičného hriechu, viny.:]

1. Horí naša láska — k tebe Matka Božia, — ó Panenka Mária! — Ty

si Panna čistá, — naša pomoc istá, —
spanilá konvália! — Ó, Mária Mat-
ka, — nádej naša sladká! — Vypros
nám milosti, — veď nás do radosti —
zo života smutného. — 2. Milosť ply-
nie s neba — tým, čo ťa velebia —
a vrúcne ťa vzývajú, — v tebe s dô-
vernosťou, — s pravou pobožnosťou
— svoju nádej skladajú. — Viem, že
pomoc svoju — dáš za lásku moju —
a vyprosíš s neba — pre nás zdravia,
chleba, — Mat'ka Božia Kristova! —
3. My k tebe voláme, — o pomoc žia-
dame — v úzkosti a v trápení; — my,
Evine deti, — hriechom pricdetí, —
z raja, ach, vytvorení! — Z neba vy-
sokosti, — ó, plná milosti, — obráť
oči na nás — v každý žalostný čas,
— Mätička dobrotivá!

1. K Márii voláme — v každej
úzkosti: — Pros u Boha za nás, —
Mat'ka ľútosti. — [:Vinieme sa k tebe,
— Ruža duchovná, — pros u Boha
za nás, — nebies Kráľovná!:] — 2.

Ku tebe vzdycháme, — Panna cti-
hodná: — Pros u Boha za nás, —
Brána nebeská! — Vinieme sa, atď.
— 3. Ochraňuj nás, Matka — slova
Božieho: — Pros u Boha za nás —
u Syna svojho! — Vinieme sa, atď.

1. Mária, ochrana — od Boha mne
daná, — nemusím sa ja báť, — lebo
je pri mne Mať, — Mária, Mária. —
2. Kamkoľvek ja pôjdem, — čo robiť
len budem, — Mária je pri mne, —
chráni ma úprimne, — Mária, Mária.
— **3.** Po horách, dolinách, — a veľ-
kých pustinách, — i tam mňa zastá-
va, — pomoci dodáva, — Mária, Má-
ria. — **4.** Keď budem skonávať, —
svet ten zanechávať, — ráč pri mne,
Matka, stáť, — dušu mi zastávať, —
Mária, Mária!

1. Neopúšťaj nás, — neopúšťaj nás,
— Matka, neopúšťaj nás! — Dietky hy-
nú, nesú vinu, — v kajúcnosti slzách
plynú; — volaj k Pánu pre ochra-

nu, — nech zahojí duše ranu. — Neopúšťaj nás, — neopúšťaj nás, — Matka, neopúšťaj nás! — 2. Neopúšťaj nás, — neopúšťaj nás, — Matka, neopúšťaj nás! — Nachýľ uši, pomôž duši, — nech okovy hriechu zruší, — nech vždy čistá v rukách Krista — k nebu kráča pevná, istá. — Neopúšťaj nás, — neopúšťaj nás, — Matka, neopúšťaj nás! — 3. Neopúšťaj nás, — neopúšťaj nás, — Matka, neopúšťaj nás! — Chráň nás v šťastí i v nešťastí, — ved' nás k svetlu večnej vlasti, — duša naša v bôľov kríži — nech sa k tebe čím viac sblíži. — Neopúšťaj nás, — neopúšťaj nás, — Matka, neopúšťaj nás!

1. Ó, Mária bolestivá, naša ochrana, — slovenský náš národ volá: — Pros za nás Boha; — [:Ty si Mať dobrotivá, — Patrónka ľútostivá, — oroduj vždy za náš národ — u svojho Syna!:] — **2. Matka drahá, spomni na nás** — tu pod Tatrami, — verní sme

my svätej Cirkvi, — prebývaj s nami! — Ty si Mať, atď. — 3. Po horách i po dolinách — venčíme tvoj chrám, — pútne miesta volajú ti: — Matka, národ chráň! — Ty si Mať, atď.

1. Matka presvätá, — láskou bohatá, — zdravas', Panna Mária! — Panna prečistá, — ochrana istá, — stoj pri nás, ó, Mária! — **2.** Vo dne i v noci — buď nám k pomoci, — zastávaj nás, Mária! — Ty si odveká — naša potecha — v chorobe, ó, Mária! — **3.** Hľad' na nás v mdlobe, — čuj nás v porobe, — nakloň sa k nám, Mária! — Hriech nás napadá, — sila upadá, — pomôž nám, ó, Mária!

O B S A H :

	Strana
Prívet	7
Dejiny obrazu	11
Opis obrazu MUP	16
Ako sa dostal obraz P. Márie Ust. Pomoci do Ríma a ako ho odo- vzdali verejnej úcte	19
Ďalšie dejiny	26
Obraz upadá do zabudnutia	28
Obraz darovaný Piom IX. kostolu sv. Alfonza	30
Nová sláva obrazu	35
Obraz korunovaný	39
Rozšírenie úcty po celom svete	43
Úcta P. Márie ustavičnej pomoci na Slovensku	51
A v ostatnom svete?	56
Prečo sa úcta k obrazu MUP tak roz- širila?	65
Zámery Božie s obrazom MUP	71

Obráz MUP a spojenie schizmatikov	
s katolíckou Cirkvou	74
Zvláštnosti úcty P. Márie MUP	78
Rozličné spôsoby úcty MUP	81
<i>Arcibratstvo MUP a sv. Alfonza</i>	81
Stanovy arcibratstva MUP	83
Cieľ arcibratstva	83
Povinnosti členov	85
Odpustky, výsady a milosti	86
Stráž modlitby u P. Márie ustavičnej pomoci	92
Deviatniky	98
Deväť sobôt	101
<i>Podivuhodné vypočutia</i>	107
Staršie príklady	107
P. Mária Matkou života	107
P. Mária ustavičnej pomoci našou sladkosťou	118
Zdravas, naša nádej!	130
Príklady z novej a najnovšej doby	141
<i>Modlitby</i>	184
Modlitba k P. Márii ust. pomoci	184
Ranná modlitba	184

	Strana
Večerná modlitba	186
Modlitby na každý deň	187
Pri deviatniku	198
Modlitby pre trojdňovú pobožnosť .	199
Zasväcujúce modlitby členov arcibratstva	204
Modlitby k sv. Alfonzovi	207
Modlitba za lásku k Panne Márii .	207
Deväť prosieb k sv. Alfonzovi . .	208
<i>Litánie</i>	211
Loretánske	211
K Matke ust. pomoci	216
K sv. Alfonzovi	220
K sv. Jozefovi	224
K B. Srdcu	226
<i>Pobožnosť k sv. Omši</i>	230
<i>Sv. spoveď</i>	244
Modlitba pred sv. spoveďou . . .	244
Spytovanie svedomia	245
Žiaľ a ľútosť	253
<i>Sv. prijímanie</i>	255
Za rodičov	259
Piesne k P. Márii	260